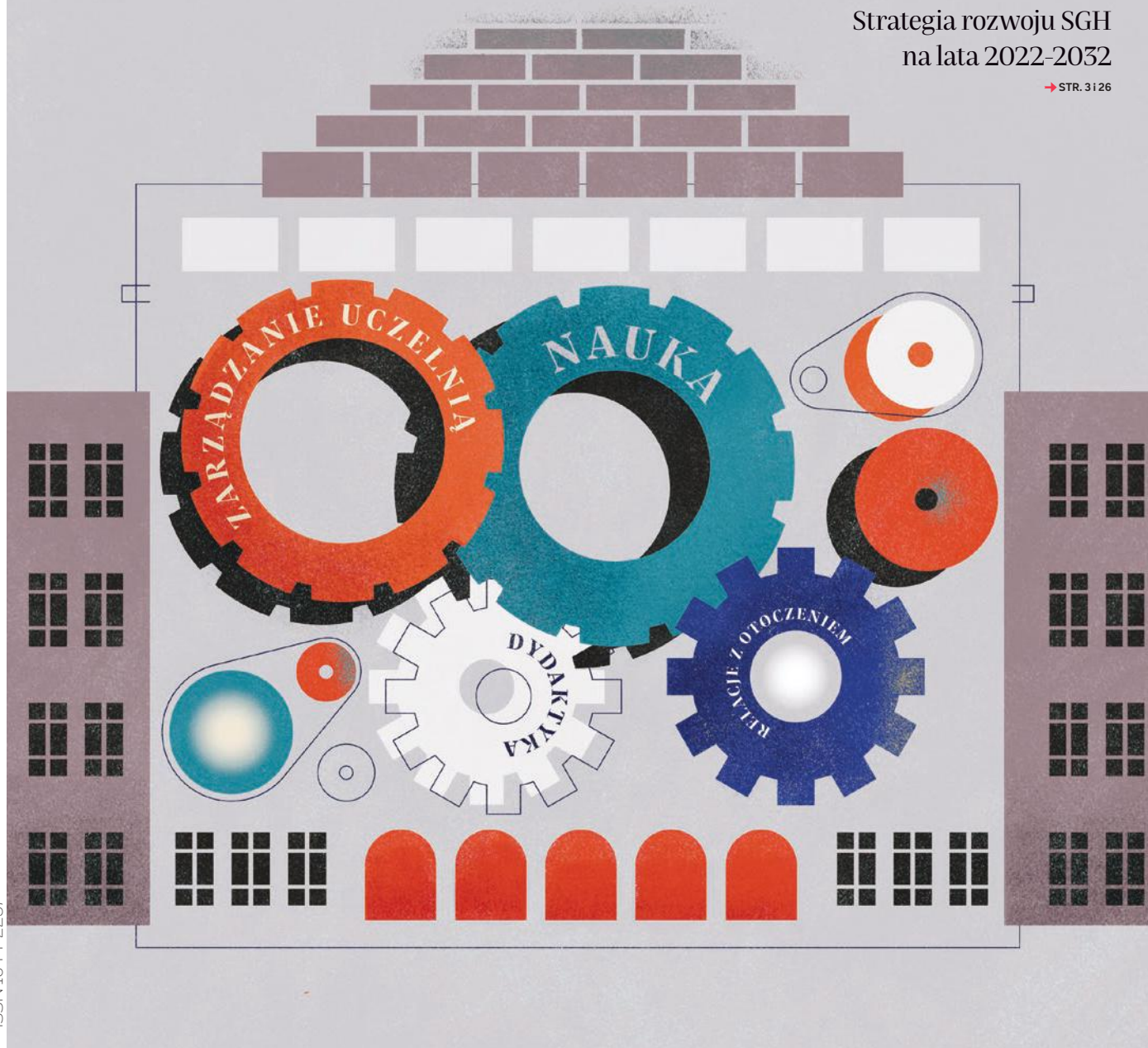

Wspólnota akademicka

Strategia rozwoju SGH
na lata 2022-2032

→ STR. 31-26

ISSN 1644-2237

SGH

**PROF. PIOTR
WACHOWIAK**
Optymistyczne
spojrzenie
w przyszłość

→ STR. 3

ŁUKASIEWICZ I SGH
wspólnie oceniają
technologię
przyszłości

→ STR. 4

ZENON DANIŁOWSKI
*Potrzebny jest tutaj
szczęścia i dobry zespół
współpracowników*

→ STR. 34

**PROF. EWA
CHMIELECKA**
Nowa strategia rozwoju
szkolnictwa wyższego
w Europie

→ STR. 44

Wynagrodzenie
tak pewne,
jak nasz
**Program
Praktyk
i Staży**

**Ale jak nie spróbujesz,
to się nie dowiesz**

Nie pracuj na darmo. Ani za darmo! Aplikuj na płatne praktyki i staże.
Czeka na Ciebie ponad **60 miejsc** w różnych obszarach biznesu.
Na CV czekamy do **26 kwietnia** na pzu.pl/praktyki

PZU. Praktyczna wiedza ma sens

wiosna 2021

str. **4**

Porozumienie
Łukasiewicz-SGH

str. **10**

Dzień otwarty
on-line

str. **68**

Narciarze SGH Akademickimi
Wicemistrzami Polski!

LUDZIE I WYDARZENIA

- 3** Optymistyczne spojrzenie w przyszłość
→ PIOTR WACHOWIAK
- 4** Łukasiewicz i SGH wspólnie dla technologii
przyszłości
- 6** SGH w prestiżowej sieci Global Business
School Network → ANNA MASŁOŃ-ORACZ
- 7** SGH i Urząd Patentowy RP podpisali
porozumienie o współpracy
- 8** Porozumienie o współpracy SGH z GPM
→ EMIL BUKŁAHA
- 10** Dzień otwarty on-line 2021 → LIDIA JASTRZĘBSKA
- 14** 30-lecie Giełdy Papierów Wartościowych
w Warszawie → LIDIA JASTRZĘBSKA
- 16** Wspomnienie o profesorze Klemensie Pawle
Białeckim → ANDRZEJ SZNAJDER
- 20** Kalejdoskop: luty-marzec 2021

TEMAT Z OKŁADKI

- 26** Strategia rozwoju Szkoły Głównej Handlowej
w Warszawie na lata 2022–2032

ROZMOWA

- 34** Potrzebny jest łut szczęścia i dobry zespół
współpracowników – rozmowa z Zenonem
Daniłowskim, prezesem Zarządu Makaronów
Polskich S.A. → MAGDALENA ŚWIĘCICKA

KONFERENCJE, DEBATY, SPOTKANIA...

- 38** Raport z wdrażania Deklaracji SOU
jako narzędzie samooceny → PIOTR GLEN,
LIDIA JASTRZĘBSKA
- 41** COVID-19 a rynki nieruchomości
→ JACEK ŁASZEK, JOANNA WASZCZUK

W NUMERZE

M

alymi krokami chyba wracamy do normalności. Zaczynamy realnie myśleć o nowym roku aka-

demickim. Wiosenne zainteresowanie młodzieży informacjami na temat rekrutacji na studia (str. 10) budzi nadzieję, że już jesienią studenci znów zapełnią zbyt długo puste korytarze i sale wykładowe.

Pomimo wciąż odczuwalnych trudów pandemicznej sytuacji SGH działa prężnie i – co więcej – optymistycznie spogląda w przyszłość i to nie tylko dotyczącą najbliższego roku akademickiego, ale również związaną z rozwojem naszej uczelni przez najbliższe dziesięciolecie (str. 3). Po przyjęciu przez Senat SGH Strategii rozwoju SGH na lata 2022–2032 (str. 3 i 26) czas na kolejne kroki, które będą wymagać podejmowania wielu działań w celu wdrożenia jej założeń.

Nasza uczelnia wytyczając wiele kierunków wewnętrznego rozwoju na najbliższe lata, nie zapominała o swojej społecznej odpowiedzialności wobec otoczenia zewnętrznego (str. 38 i 62). Wszyscy doskonale wiemy, jak wygląda dzisiejszy świat, z jakimi problemami musi się zmagać współczesne społeczeństwo, w tym przedsiębiorstwa przytłoczone problemami wywołanymi przez pandemię. Misją naszej uczelni jest więc m.in. wypracowanie jak najefektywniejszego systemu nauczania i uczenia się, aby przyszłość młodych ludzi zależała tylko od nich samych, bez względu na to, w jakim świecie przyjdzie im żyć.

Redakcja

OTWARTA NAUKA

- 42 Otwartość i odpowiedzialność w erze antropocenu → AGNIESZKA KAMIŃSKA

JAKOŚĆ KSZTAŁCENIA

- 44 University without walls. A vision for 2030
→ EWA CHMIELECKA

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

- 48 CEMS MIM 2022/2023 → GRZEGORZ
M. AUGUSTYNIAK, ANETA SZYDŁOWSKA
- 50 Szkolenia dla pracowników i studentów
w SGH w ramach programu „Welcome to
Poland” → MARTA FERENC-SOCHACZYŃSKA

ABSOLWENCI

- 52 Ekonomiczne Losy Absolwentów
→ MAREK ROCKI
- 56 Kształtowanie relacji z absolwentami
– dobre praktyki → JOANNA ŻUKOWSKA,
KRZYSZTOF REK
- 58 Biznes jest jak sztafeta – rozmowa z Elізą
Gossa, wiceprezesem INVESTCOVER,
absolwentką SGH → MIROSŁAW ŁUKASIEWICZ

WSPÓŁPRACA Z OTOCZENIEM

- 62 Społeczna misja uczelni → AGNIESZKA DOMAŃSKA
- 66 Zastosowanie Business Intelligence
w analizach sektora finansowego
→ MAŁGORZATA BIELIŃSKA, SŁAWOMIR NOSAL

SPORT

- 68 Narciarze SGH Akademickimi
Wicemistrzami Polski! → MAGDALENA BRYK
- 72 Udany start snowboardzistów
→ MAGDALENA BRYK

HISTORIA

- 74 Skarbowiec → PAWEŁ TANIEWSKI
- 75 Ponad 30 lat w Bibliotece SGH
→ PAWEŁ TANIEWSKI
- 76 „Przegląd Wschodni” → PAWEŁ TANIEWSKI

KSIAŻKI

- 78 Nowości Oficyny Wydawniczej SGH
→ ELŻBIETA JEDNOROWSKA

gazetaSGH

PISMO SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE
Numer 2 (360), wiosna 2021, ISSN 1644-2237

WYDAWCA

Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie

ADRES REDAKCJI

Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie
Biuro Rektora, Zespół Promocji
al. Niepodległości 162
bud. G, pok. 147
02-554 Warszawa
gazeta.sgh.waw.pl
www.issuu.com/gazetaSGH

PROJEKT GRAFICZNY I SKŁAD

RZECZYOBRAZKOWE

KOREKTA

Violetta Kownacka

REDAKCJA

Redaktor naczelny: Jan Andrzej
Nicał (jnical@sgh.waw.pl)

ZESPÓŁ: Lidia Jastrzębska,
Anna Wdowińska,
Agnieszka Pietrzak-Kirkiewicz,
Małgorzata Chromy (programy
międzynarodowe),
Paweł Tanewski (historia
i tradycje akademickie),
Magdalena Bryk (sport),
Elżbieta Jednorowska (książki)

FOTOGRAFIE

Marcin Flis, Paweł Gołębiowski,
Maciej Górski

Opinie wyrażane w piśmie są
opiniami autorów i nie muszą
odzwierciedlać stanowiska
Szkoły Głównej Handlowej
w Warszawie. Redakcja nie
odpowiada za treść reklam
i materiałów promocyjnych,
przygotowanych przez
firmy. Redakcja zastrzega
sobie prawo do skracania,
adiustowania i redagowania
tekstów, zmiany tytułów oraz
odmowy publikacji tekstów
niezamówionych.
Zapraszamy do współpracy.

Czekamy na Państwa opinie
i uwagi: gazeta@sgh.waw.pl

” 28 kwietnia Senat SGH przyjął uchwałę w sprawie strategii rozwoju uczelni na lata 2022–2032. Przyjęcie tego dokumentu jest zwieńczeniem kilkumiesięcznej intensywnej żmudnej pracy wielu osób, ale przede wszystkim początkiem długiej drogi.

Optymistyczne spojrzenie w przyszłość

O STRATEGII ROZWOJU SGH

NA LATA 2022–2032

Punktem wyjścia dla strategii rozwoju SGH był szeroko zakrojony program prac analityczno-diagnostycznych. Jego rezultatem były dwa dokumenty: „Misja” oraz „Wytyczne do wizji i strategii rozwoju Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie na lata 2019–2030”. Dzięki nim możliwe było wyznaczenie priorytetów dla najważniejszych obszarów działania uczelni. I tak zobowiązaniami i celami strategicznymi są: nauka, dydaktyka, relacje z otoczeniem i zarządzanie uczelnią. Z nimi bezpośrednio łączą się cztery aspekty przekrojowe: umiędzynarodowienie, transformacja cyfrowa, społeczna odpowiedzialność i współpraca z absolwentami.

Dobra strategia jest projektem otwartym, podążającym za zmieniającą się rzeczywistością społeczną i gospodarczą. Mamy tego pełną świadomość, dlatego z biegiem czasu i wydarzeń będziemy wprowadzali do niej niezbędne zmiany. Nasza strategia nie będzie tylko dokumentem, martwym zapisem, ale tym, co będzie porządkowało nasze działania i nadawało im jak najbardziej konkretny cel. W tym miejscu zobowiązuję się wraz z moim zespołem, że już od stycznia 2022 r., po zakończeniu prac przygotowawczych, przystąpimy do realizacji zadań, jakie wyznaczaliśmy sobie na najbliższe dziesięć lat. Co roku będziemy składali raport

z ich realizacji. Zapraszam całą społeczność SGH do wspólnego wprowadzania strategii w życie.

Ostatnie dwa miesiące prac nad strategią były nadzwyczaj intensywne. Wraz zespołem odbyliśmy 17 spotkań, m.in. z Radą Uczelni, pracownikami kolegiów, CNJO, CWFis, kierownikami komórek organizacyjnych administracji, prezesami związków zawodowych, Radą Doktorantów, Radą Samorządu Studentów, prezesami stowarzyszeń absolwenckich, Klubem Partnerów SGH. Wzięło w nich udział ponad 600 osób. Bardzo się cieszę, że mogłem przedyskutować projekt strategii również w gronie byłych rektorów uczelni.

Za tę wspaniałą pracę i wysiłek włożony w rozwój naszej Alma Mater serdecznie wszystkim dziękuję. Szczególne podziękowania składam na ręce prof. Sylwestra Gregorczyka, który był odpowiedzialny za przygotowanie projektu strategii, kanclerza dr. Marcina Dąbrowskiego oraz prorektorów czuwających nad pracami nie tylko w swoich obszarach, ale także całościowo. Składam również wyrazy wdzięczności za bardzo cenne uwagi dziekanom kolegiów, studiów i Szkoły Doktorskiej. Podziękowania kieruję też do członków Rady Uczelni, Związków Zawodowych, samorządów studentów i doktorantów. Serdecznie dziękuję senatorom SGH, którzy jednogłośnie podjęli uchwałę o przyjęciu strategii.

Jak powszechnie wiadomo, symbolem SGH jest fregata. Jestem przekonany, że dzięki strategii ta piękna fregata, jaką jest nasza uczelnia, będzie sprawnie i spokojnie nawigowała ku obranemu celowi. 🚢

DR HAB. PIOTR WACHOWIAK, prof. SGH, rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

+ Porozumienie podpisali prof. **Piotr Wachowiak**, rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, oraz **Piotr Dardziński**, prezes Sieci Badawczej Łukasiewicz

FOT. ARCHIWUM SGH

Łukasiewicz i SGH wspólnie dla technologii przyszłości

Siec Badawcza Łukasiewicz i Szkoła Główna Handlowa w Warszawie podpisały porozumienie o współpracy badawczo-rozwojowej. Jej celem jest zwiększenie zaangażowania nauki w rozwój gospodarczy Polski. Łukasiewicz i SGH będą współpracować przy ocenie nowoczesnych technologii i prognozowaniu kierunków rozwoju innowacji. Zakres wspólnych działań obejmuje również inicjatywy zmierzające do wzmocnienia kompetencji pracowników obydwu organizacji i promocji potencjału polskich naukowców.

Porozumienie, pod którym podpisy złożyli prof. Piotr Wachowiak (rektor SGH) oraz Piotr Dardziński (prezes Sieci Badawczej Łukasiewicz), inicjuje współpracę prowadzoną przez Szkołę Główną Handlową w Warszawie i Centrum Oceny Technologii – nową jednostkę badawczą funkcjonującą w strukturze Łukasiewicza od

lukasiewicz.gov.pl

listopada ubiegłego roku. Jej zadaniem jest prowadzenie badań dotyczących zalet, ryzyk i skutków wdrażania nowych technologii oraz rekomendowanie najbardziej korzystnych kierunków rozwoju technologicznego.

Ocena technologii (*Technology Assessment* – TA), którą zajmą się sygnatariusze porozumienia, pozwala z wyprzedzeniem wskazywać kierunki rozwoju innowacji tak, by przynosiły one jak najwięcej korzyści, oraz rzetelnie informować społeczeństwo o korzyściach i skutkach wdrażanych technologii, aby mogło ono świadomie kształtować swoją opinię na ten temat, opierając się na wiedzy naukowej.

Współpraca pomiędzy Łukasiewiczem i SGH obejmuje również podejmowanie wspólnych inicjatyw w zakresie doktoratów wdrożeniowych, które dają unikalną możliwość łączenia aktywności zawodowej i pracy naukowej.

W 2020 r. aż 82 pracowników Łukasiewicza zostało zakwalifikowanych do IV edycji programu Doktoraty Wdrożeniowe, realizowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Wśród uczelni, które wybrali pracownicy Łukasiewicza, znalazła się również Szkoła Główna Handlowa w Warszawie. Ambicją obu stron jest zwiększenie liczby doktorantów w kolejnej edycji programu, która rozpocznie się w II kwartale tego roku. Doktoraty Wdrożeniowe są przygotowywane w Szkole Doktorskiej SGH.

Ważnym aspektem nawiązanej współpracy będzie również udział ekspertów z Instytutów Łukasiewicza w konsultacjach dotyczących określenia kierunków kształcenia na SGH oraz proponowanie zmian w celu jeszcze lepszego ich dostosowania do potrzeb dynamicznie zmieniającego się rynku pracy.

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie to pierwsza uczelnia ekonomiczna, z którą Łukasiewicz formalizuje współpracę. W gronie partnerów akademickich największej organizacji badawczej w Polsce są już uczelnie techniczne, takie jak: Politechnika Warszawska, Politechnika Śląska, Politechnika Łódzka, Akademia Górniczo-Hutnicza i Politechnika Poznańska oraz Uniwersytet Medyczny z Łodzi. Wspólne działania są realizowane w ramach projektów badawczo-rozwojowych, udziału w Europejskich Hubach Technologii Cyfrowych (EDIH), wdrażania programów edukacyjnych, wymiany doświadczeń oraz know-how w dziedzinie akceleracji nowych spin-offów i start-upów.

Sieć Badawcza Łukasiewicz to trzecia pod względem wielkości w Europie i największa organizacja badawcza w Polsce. Dostarcza atrakcyjne, kompletne i konkurencyjne rozwiązania technologiczne. Łukasiewicz w dogodny sposób wychodzi naprzeciw oczekiwaniom świata biznesu. W zaledwie 15 dni proponuje pomysł na rozwiązanie problemu technologicznego. Przedsiębiorca może się zdecydować na kontakt nie tylko poprzez formularz na stronie [HTTPS://LUKASIEWICZ.GOV.PL/BIZNES/](https://lukasiewicz.gov.pl/biznes/), ale także w ponad 50 lokalizacjach: Instytutach Łukasiewicza i ich oddziałach w całej Polsce. Wszędzie otrzyma ten sam – wysokiej jakości – produkt lub usługę. Potencjał Łukasiewicza skupia się wokół takich obszarów badawczych, jak zdrowie, inteligentna mobilność, transformacja cyfrowa oraz zrównoważona gospodarka i energia.

Łukasiewicz – Centrum Oceny Technologii jest jednostką analityczną Sieci Badawczej Łukasiewicz, prowadzącą badania społeczno-ekonomiczne w obszarze STI (*Science, Technology, Innovation*). Celem Łukasiewicz – COT jest informowanie, z odpowiednim wyprzedzeniem, o technologicznych szansach i zagrożeniach. Centrum współpracuje przy tym ściśle z pozostałymi Instytutami Łukasiewicza.

” Nauka powinna być użyteczna, dlatego w SGH od dawna skutecznie łączymy naukowość z eksperckością. Dzięki temu jesteśmy uczelnią, która potrafi nie tylko pracować naukowo, kształcić, ale również doradzać praktykom gospodarczym w różnych dziedzinach. Misja uczelni wyższych jest spełniona wówczas, gdy badania naukowe można zamienić w racjonalną korzyść. W SGH pracują eksperci zajmujący się różnymi dyscyplinami, w ich obszarze prowadzone są badania, powstają analizy, ekspertyzy i raporty. Mamy więc doskonałe warunki do tego, aby wspierać rozwój polskiej gospodarki i budowanie społeczeństwa opartego na wiedzy. Cieszę się, że od dziś zadanie to będziemy mogli realizować wspólnie z Siecią Badawczą Łukasiewicz.

prof. **Piotr Wachowiak**, rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

” Szkoła Główna Handlowa w Warszawie to najstarsza i najbardziej prestiżowa uczelnia ekonomiczna w Polsce. Nie mogło jej więc zabraknąć wśród naszych partnerów akademickich. Łącząc interdyscyplinarne kompetencje naukowców Łukasiewicza z wiedzą i doświadczeniem pracowników naukowych SGH, jesteśmy w stanie stworzyć nową jakość w nauce, opartą na rzetelnych prognozach i scenariuszach rozwoju technologicznego dla czterech kluczowych obszarów naszej działalności: transformacji cyfrowej, inteligentnej i czystej mobilności, zdrowia oraz zrównoważonej gospodarki i energii. Jestem przekonany, że wytyczone w ten sposób kierunki rozwoju polskiej gospodarki, zbieżne zresztą z opublikowanym niedawno Krajowym Planem Odbudowy, przyczynią się do wzrostu konkurencyjności polskich firm i podniosą jakość życia naszego społeczeństwa.

Piotr Dardziński, prezes Sieci Badawczej Łukasiewicz

FOT. ARCHIWUM SGH

SGH w prestiżowej sieci Global Business School Network

 ANNA MASŁOŃ-ORACZ

Współpracę z GBSN ze strony SGH koordynują dr **Anna Masłoń-Oracz** oraz **Katarzyna Kacperczyk**, dyrektor Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH. Zachęcamy Państwa do aktywnego korzystania z możliwości, jakie daje nam przynależność do tak znaczącej sieci. www.gbsn.org

kwietniu br. SGH dołączyła do prestiżowej Międzynarodowej Sieci Współpracy Szkół Biznesu – Global Business

School Network. Misją GBSN jest poprawa dostępu do wysokiej jakości lokalnego zarządzania i edukacji w zakresie przedsiębiorczości w krajach rozwijających się. Krótko mówiąc, szkoły biznesu mogą wspierać inkluzywny i zrównoważony rozwój, co wyraźnie wpisuje się w wizję i misję SGH.

100 UCZELNI Z CAŁEGO ŚWIATA

Global Business School Network skupia ponad 100 czołowych szkół biznesu, działających na rzecz wzmocnienia kształcenia liderów i menedżerów oraz wsparcia w tym zakresie uczelni z krajów rozwijających się. Oferuje uczelniom członkowskim różnorodne platformy współpracy i wymiany doświadczeń. Sieć zapewnia także międzynarodową promocję inicjatyw i działań podejmowanych w jej ramach oraz ułatwia nawiązywanie kontaktów i inicjowanie nowych projektów. Organizuje liczne spotkania, konferencje, seminaria, webinaria, z których mogą korzystać pracownicy uczelni członkowskich.

Istnieje również możliwość zgłaszania nowych inicjatyw (we współpracy z uczelniami członkowskimi), które GBSN może wspierać od strony organizacyjnej. Przykładowo w kwietniu br. rozpoczęła się inicjatywa *Africa Business Challenge*, wspierana m.in. przez Stanford. Jej głównym celem jest udzielenie pomocy młodym ludziom z kontynentu afrykańskiego, którzy mają orientację przedsiębiorczą i chęć służenia swojej społeczności w zdobyciu wiedzy oraz kapitału na rozpoczęcie inwestycji.

Wszyscy pracownicy uczelni członkowskich, w tym SGH, mogą korzystać z portalu in-

ternetowego, który sprzyja kontaktowaniu się z innymi partnerami – członkami GBSN na całym świecie oraz umożliwia udział w programach i wydarzeniach oferowanych przez tę sieć. Portal ten zawiera:

- listę członków, w tym profile instytucjonalne i indywidualne;
- fora i kręgi internetowe;
- społeczności edukacyjne, także dla naszych studentów;
- współpracę transgraniczną;
- kalendarz wydarzeń wirtualnych.

Każda osoba z SGH, chcąc otrzymywać informacje o możliwościach członkostwa, wydarzeniach i usługach, jest proszona o utworzenie swojego profilu. Zapraszamy do rejestracji i zakładania profili na portalu członkowskim: [HTTPS://GBSN.MEMBERCLICKS.NET/](https://gbsn.memberclicks.net/). Nazwę użytkownika stanowi adres e-mail. Na stronie logowania pojawia się monit dotyczący bezpiecznego ustawienia lub zresetowania hasła. Gdy dana osoba zarejestruje się na portalu członkowskim, zostaje dodana do profilu naszej szkoły i uzyskuje dostęp do wszystkich funkcji członkowskich na platformie.

WSPÓLNA PŁASZCZYZNA DZIAŁAŃ

Opierając się na danych demograficznych i innych trendach, można zauważyć, że niektóre z najbiedniejszych krajów świata mają większy potencjał wzrostu gospodarczego niż inne. Liderzy biznesowi i rządowi w krajach rozwijających się twierdzą, że brak talentu menedżerskiego jest głównym problemem ograniczającym ich sukces i potencjał. Niestety, w wielu z tych gospodarek możliwości kształcenia i rozwijania bardziej efektywnych menedżerów są nadal bardzo ograniczone. Liczba szkół biznesowych jest niewielka w porównaniu z bardziej rozwiniętymi gospodarkami, a przygotowanie na poziomie średnim jest niewystarczające, aby realizować zaawansowaną edukację w zakresie zarządzania. Brakuje wykwalifikowanych nauczycieli oraz naukowców zajmujących się biznesem i zarządzaniem.

Nasuwa się zatem pytanie, co wspólnie możemy osiągnąć. Przede wszystkim szkołom biznesowym warto umożliwić głębokie oddziaływanie na zrównoważony rozwój na całym świecie poprzez edukację, badania i zaangażowanie społeczności. Nasze wysiłki zmierzają do połączenia ich z organizacjami biznesowymi, rządowymi i non profit oraz są postrzegane jako kluczowy czynnik, który przyspiesza innowacje, zwiększa możliwości i wzmacnia wpływ.

DR ANNA MASŁOŃ-ORACZ, Zakład Strategii Międzynarodowych, Instytut Zarządzania, Kolegium Zarządzania i Finansów SGH, pełnomocnik rektora do spraw Afryki

SGH i Urząd Patentowy RP podpisał porozumienie o współpracy

FOT. ARCHIWUM SGH

Rektor SGH, profesor Piotr Wachowiak, oraz prezes Urzędu Patentowego RP, Edyta Demby-Siwek, podpisali 19 lutego 2021 r. porozumienie o współpracy. Jego celem jest wsparcie rozwoju krajowych przedsiębiorstw i wzrostu gospodarczego.

Współpraca przewiduje badania dotyczące aktualnego poziomu wynalazczości w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem wybranych sektorów gospodarki, identyfikację obszarów technologicznych, których dofinansowanie i rozwój przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności polskich firm na świecie, a także ocenę wpływu

własności przemysłowej na sytuację finansową przedsiębiorstw i problematyki wyceny własności przemysłowej.

Obie instytucje zobowiązały się do wzajemnego udziału w organizowanych lub współorganizowanych przez Urząd lub Uczelnię seminariach, konferencjach, webinarach, wykładach, grupach roboczych oraz programach i projektach związanych z tematyką gospodarczą, ze szczególnym uwzględnieniem własności intelektualnej.

Już wkrótce pojawią się pierwsze projekty i wspólne inicjatywy SGH i Urzędu Patentowego RP.

URZĄD PATENTOWY
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Istniejący od 1918 r. **Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej** jest centralnym organem administracji rządowej, którego podstawowym zadaniem jest udzielanie praw wyłącznych na przedmioty ochrony własności przemysłowej.

www.uprp.gov.pl

FOT. ARCHIWUM SGH

+ W uroczystości podpisania porozumienia wzięli udział: **Edyta Demby-Siwek**, prezes UPRP, prof. **Piotr Wachowiak**, rektor SGH, **Bartosz Majewski**, dyrektor Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii SGH, oraz dr **Mariusz Strojny**, pełnomocnik rektora SGH ds. transferu technologii

Porozumienie o współpracy SGH z GPM

 EMIL BUKŁAHA

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie i międzynarodowa organizacja Green Project Management Global (GPM) z siedzibą w Detroit (USA), reprezentowana przez GPM EMEA z siedzibą w Krakowie, w dniu 2 marca 2021 r. zawarły porozumienie o współpracy.

Firma GPM EMEA prowadzi działania promocyjno-informacyjne na rzecz zrównoważonego podejścia do zarządzania projektami na terenie państw położonych w Europie, krajach Bliskiego Wschodu i Afryce.

Celem porozumienia jest wykorzystanie doświadczeń i dorobku naukowego SGH oraz potencjału i pozycji GPM do wspólnych działań służących rozwojowi zrównoważonego zarządzania projektami poprzez powiązanie nauki z praktyką.

W ramach porozumienia ustalono, iż zagadnienia zrównoważonego zarządzania projektami, w tym stworzonego przez GPM Global standardu P5 oraz metodyki PRiSM™, zostaną włączone do programu merytorycznego studiów podyplomowych w zakresie zarządzania projektami prowadzonych na naszej uczelni. W miarę możliwości tematy badawcze związane ze zrównoważonym zarządzaniem projektami, z wykorzystaniem standardu P5 i metodyki PRiSM, będą również

Green Project Management to zintegrowane podejście do zarządzania projektami z uwzględnieniem zrównoważonych praktyk. Ujęcie ich w strategii prowadzonych projektów zapewnia organizacjom długotrwały rozwój oraz osiągnięcie sukcesu.

Projekty zarządzane w sposób zrównoważony przynoszą nie tylko określone efekty w wymiarze biznesowym, ale również pozytywny wpływ na aspekty środowiskowe oraz społeczne.

„*Liczymy na bliską współpracę w celu podjęcia działań służących rozwojowi zrównoważonego zarządzania projektami poprzez powiązanie nauki z praktyką, dzięki wykorzystaniu doświadczeń i dorobku naukowego SGH oraz potencjału i pozycji GPM.*”

uwzględniane w pracach dyplomowych i prowadzonych badaniach naukowych.

Sygnatariusze porozumienia – GPM Global, GPM EMEA oraz SGH – będą także realizować wspólne projekty badawcze, rozwojowe i konsultacyjne służące promowaniu i wykorzystaniu zrównoważonego zarządzania projektami opartego na standardzie P5 oraz metodyce PRiSM™. Zgodnie z intencjami stron współpraca mająca na celu szerzenie idei zrównoważonego zarządzania projektami będzie mogła być realizowana w Polsce i poza jej granicami, w szczególności na obszarze działania GPM EMEA (tj. w Europie, na Bliskim Wschodzie i w Afryce), m.in. poprzez wsparcie w prowadzeniu badań naukowych, tworzenie fachowych publikacji oraz promowanie wiedzy z tego obszaru na konferencjach naukowych i podczas wydarzeń branżowych. Podejmowane działania mają również służyć rozwojowi koncepcji zrównoważonego zarządzania projektami, w tym dotyczących jego standardów, narzędzi i metod.

Koordynatorami porozumienia z ramienia SGH zostali dr hab. Mateusz Juchniewicz, prof. SGH, oraz dr hab. Emil Bukłaha, prof. SGH, pracownicy Katedry Zarządzania Projektami (Instytut Zarządzania).

Metodyka PRiSM™ (*Projects integrating Sustainable Methods*) jest zestandaryzowanym podejściem, które łączy zasady zrównoważonego rozwoju z ogólnie przyjętymi praktykami zarządzania projektami. Dostarcza nie tylko narzędzi, ale również procedur wspierających zarządzanie i osiąganie celów biznesowych. Skutecznie ogranicza ryzyko na poziomie projektu z punktu widzenia ochrony środowiska, społeczeństwa i gospodarki. Może być stosowana w dowolnym sektorze i organizacji.

DR HAB. EMIL BUKŁAHA, prof. SGH, Katedra Zarządzania Projektami, Instytut Zarządzania, Kolegium Zarządzania i Finansów SGH

Studenci

Absolwenci

Wykładowcy

Rozwijaj z nami kompetencje przyszłości

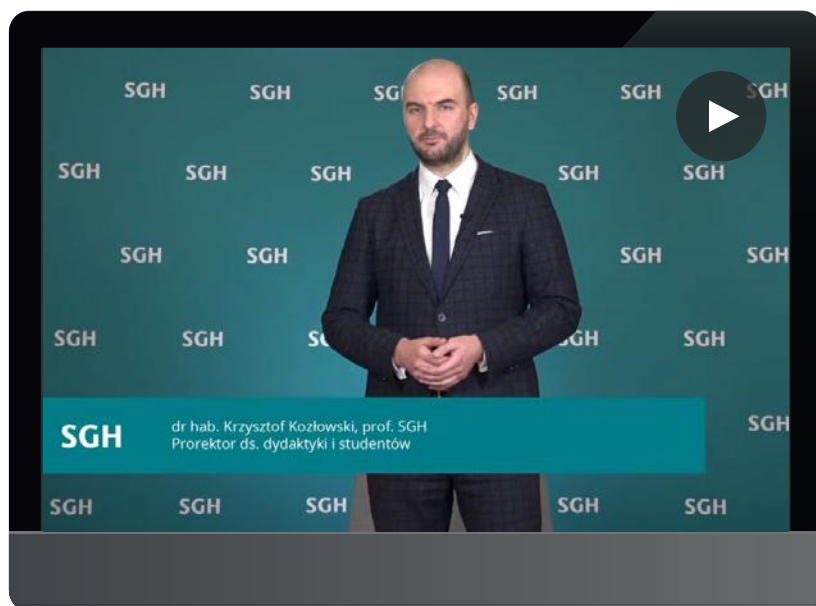
Zarejestruj się na santander-grants.com i znajdź stypendium dla siebie

Na SGH znajdziesz nas w budynku A,
na I piętrze przy ul. Rakowieckiej 24

 Santander
Universidades

Dzień otwarty on-line 2021

Decyzja o przeniesieniu dnia otwartego do wirtualnej rzeczywistości budziła obawy zarówno o frekwencję, jak i samą zawartość programu. W czasie pandemii szybko porzucono nadzieje na rychły powrót do spotkań stacjonarnych, ale na szczęście wirtualne wydarzenia rekrutacyjne okazały się trafionym pomysłem. Dzień otwarty on-line – zarówno w ubiegłym, jak i w tym roku – spotkał się z dużym zainteresowaniem podczas transmisji i po spotkaniu na żywo. Warto też podkreślić, że nasza uczelnia jako pierwsza w Polsce zdecydowała się na taką formułę.

„SGH to zarówno wspólnota wykładowców i studentów, ludzi ambitnych, wiedzących, co chcą ze sobą zrobić, jak i wspólnota w sensie całej obsługi studiów, której celem jest spełniać nasze marzenia i umożliwić rozwój osobisty.

dr hab. **Krzysztof Kozłowski**, prof. SGH, proroktor ds. dydaktyki i studentów

 LIDIA JASTRZĘBSKA

Czego dowiedzieli się kandydaci na studia w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie podczas dnia otwartego on-line 2021? Oczywiście, że mieli dostęp do całego pakietu informacji: o zasadach i harmonogramie rekrutacji, najważniejszych danych, założeniu konta rekrutacyjnego w systemie naszej uczelni, wymaganych dokumentach, sprawdzanie kwalifikacyjnym. Wszystko było jednak tylko niezbędnym dodatkiem, bo tym razem akcent położono na przedstawienie, może nawet uzmysłowienie przyszłym studentom możliwości, jakie dają studiowanie i ukończenie studiów w SGH.

FOT. ARCHIWUM SGH

„Jeżeli interesują Was studia w głównym języku biznesu, czyli angielskim, to możecie wybrać jeden spośród czterech kierunków. Wyboru dokonujecie już na etapie rejestracji i to właśnie odróżnia studia w języku polskim od studiów w języku angielskim. Podstawą rekrutacji jest poprawność złożonych dokumentów, a jeśli liczba kandydatów będzie większa, weźmiemy pod uwagę kolejność zgłoszeń. Pamiętajcie, że w trakcie rekrutacji powinniście uszeregować Wasze preferencje od najbardziej istotnej – możecie się dostać na tę jedną z wybranych.

Teresa Długosz, Dział Rekrutacji SGH

– W życiu jest tak, że najpierw wystawia nas na próbę i z tego możemy się czegoś nauczyć. Na uczelni zwykle jest tak, że najpierw uczymy się, żeby później móc wystawić się na próbę. Szkoła Główna Handlowa jest tak bliska praktyki, jak tylko się da, dlatego staramy się od razu wychodzić Wam naprzeciw i od razu przygotować Was na to, jak wygląda prawdziwe życie zawodowe. Nasza uczelnia to wspólnota, w której razem ze studentami i z wykładowcami tworzymy środowisko i możliwości rozwoju. Tych z Was, których interesuje takie podejście do podjęcia studiów w SGH, zapraszam – mówił do uczestników jednego z wirtualnych dni otwartych prof. Krzysztof Kozłowski, prorektor ds. dydaktyki i studentów SGH.

Profesor Krzysztof Kozłowski zawsze uczestniczy w spotkaniach z kandydatami, żeby dotrzeć z przesłaniem, że jeżeli ktoś chce skorzystać z tych pozycji, dorobku i tradycji wypracowanych przez pokolenia studentów i wykładowców, powinien to robić świadomie. – My także zdajemy

sobie zawsze sprawę z tego, że musimy od początku uświadamiać tym młodym ludziom, że SGH to owszem, ogromna szansa, ale i kwestia odpowiedzialności, przede wszystkim za samego siebie, oraz świadomości tego, co się wybiera – dodał prorektor. Dlatego wymieniając atuty SGH, takie jak swoboda wyboru programu studiów, ogromny potencjał organizacji studenckich i otwartość na współpracę z otoczeniem, światem biznesu, wyraźnie wskazał, że celem naszej uczelni jest oczywiście zapewnienie dobrej edukacji, ale to kandydaci i studenci powinni zawsze pamiętać, że warto być nie tylko dobrym, ale o „oczko” wyżej niż przeciętnym. – Ważne jest, aby ci młodzi ludzie od początku zdawali sobie sprawę z tego, że kluczem do sukcesu jest nie tylko to, co przekazujemy im w sali wykładowej lub co jesteśmy w stanie zapewnić w ramach rozwoju programów naukowych, współpracy stypendialnej czy wyjazdów międzynarodowych. Takim kluczem do sukcesu jest także przykład naszych studentów i ab-

„Istnieje tysiąc powodów, żeby studiować w naszej uczelni, a jednym z nich jest współpraca międzynarodowa obejmująca całość działań, dzięki którym z roku na rok SGH jest coraz bardziej rozpoznawalna na światowym rynku edukacyjnym. Już dziś warto pomyśleć o tym, jak zwiększyć swoje szanse, żeby umiędzynarodowić wybrany przez siebie program studiów.

Grzegorz Augustyniak, wicedyrektor Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

FOT. ARCHIWUM SGH

” W mojej opinii praca w organizacjach studenckich jest jedną z najważniejszych działalności podczas studiów, poza wykładami, ćwiczeniami i czystą merytoryką. Prawdziwy student to działacz – tutaj zbieracie pierwsze wpisy do CV, które są bardzo ważne na rynku pracy. Mamy tak różnorodny wybór, że każdy znajdzie coś dla siebie.

Sylwia Bryła, wiceprzewodnicząca Samorządu Studentów SGH

” Ścieżka czy droga do kariery zawodowej przez SGH rozpoczyna się już w trakcie podjęcia decyzji o wyborze naszej uczelni. Najciekawszym aspektem tworzenia tej drogi jest to, że jest kręta, zawila i nie prowadzi wprost do pracodawcy. To dobrze, bo dzięki temu można się przygotować na wszystkie niespodzianki – i te prywatne, i zawodowe. Jeszcze ciekawsze jest to, że tę drogę możecie sobie wybrać sami, w pełni decydujecie o tym, co, jak i kiedy będziecie robili.

Mateusz Wantuła, przewodniczący Samorządu Studentów SGH

” Staramy się informować Państwa przede wszystkim o tym, co się dzieje na rynku, jakie propozycje mają dla Was pracodawcy i uczelnia. Chcemy również inspirować ciekawymi przykładami, historiami absolwentkimi. Pomożemy rozwinąć Państwa potencjał tak, żebyście mogli znakomicie radzić sobie na nieprzewidywalnym rynku pracy, niezależnie od tego, jaką ścieżką kariery pójdziecie.

Justyna Kozera, dyrektor Centrum Kariery i Relacji z Absolwentami SGH

Ciekawym zakończeniem spotkania i próbka dla przyszłych studentów był krótki wykład prof. **Joanny Ruteckiej-Góra** na temat zarządzania finansami osobistymi, jednocześnie zapowiadający nową specjalność na studiach licencjackich – „Finanse osobiste” na kierunku „Finanse i Rachunkowość”.

† Retransmisja wydarzenia dostępna na kanale YouTube SGH

FOT. ARCHIWUM SGH

solwentów znakomicie radzących sobie na rynku pracy oraz możliwości rozwoju samego siebie – podkreślił prof. Kozłowski.

Podczas dnia otwartego prorektor Kozłowski zwrócił też uwagę na systematycznie budowaną przez SGH więź ze studentami i z absolwentami. – Zwykliśmy myśleć o uczelni jako o miejscu, do którego młodzi ludzie udają się, żeby zdobyć wiedzę, kompetencje i z którego wychodzą wzbogaceni intelektualnie i emocjonal-

nie. Jednak w SGH zostaje się na całe życie, bo są to przede wszystkim relacje, więzi, networking, którego nie da się podrobić. Pamiętajmy przy tym, że studia w sensie uzyskania dyplomu, dopasowania się do istniejącego rynku pracy to już trochę przeżytek. Owszem, nasza uczelnia jest w tej wygodnej pozycji, że nasi absolwenci znajdują pracę w parę dni po ukończeniu studiów, ale najbardziej cieszymy się z czegoś innego – z tego, że z nami zostają i chcą zostać, bo SGH staje się częścią nich.

Wobec takich deklaracji w zestawie niezbędnych informacji podczas spotkania online z kandydatami znalazła się prezentacja Grzegorza Augustyniaka (wicedyrektora Centrum Współpracy Międzynarodowej) o możliwościach umiędzynarodowienia programu studiów i wymianie studentów oferowanej przez SGH oraz prezentacja Justyny Kozery (dyrektora Centrum Kariery i Relacji z Absolwentami) o możliwościach planowania i organizowania kariery zawodowej. Potwierdzeniem tych prelekcji były barwne wypowiedzi studentów dotyczące ich doświadczeń na uczelni: Sylwii Bryły, wiceprzewodniczącej Samorządu Studentów, i Mateusza Wantuły, przewodniczącego Samorządu Studentów. Ciekawym zakończeniem spotkania i próbka dla przyszłych studentów był krótki wykład prof. Joanny Ruteckiej-Góra na temat zarządzania finansami osobistymi, jednocześnie zapowiadający nową specjalność na studiach licencjackich – „Finanse osobiste” na kierunku „Finanse i Rachunkowość”.

FOT. ARCHIWUM SGH

GRATULACJE DLA GPW
– WSPÓŁZAŁOŹYCIELA
KLUBU PARTNERÓW SGH!

✦ Dr Marek Dietl, prezes GPW od 2017 r., absolwent i adiunkt w SGH, oraz dr Wiesław Rozłucki, pierwszy prezes GPW (1991–2006), absolwent SGPiS (obecnie SGH), podczas obchodów 30-lecia inauguracyjnej sesji na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie

FOT. PAP/MARCIN KMIĘCINSKI

30-lecie Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie

 LIDIA JASTRZĘBSKA

Trzydzieści lat temu, a dokładnie w dniu 12 kwietnia 1991 r., minister przekształceń własnościowych Janusz Lewandowski i minister finansów Leszek Balcerowicz złożyli podpisy pod aktem założycielskim Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie – symbolu przemian gospodarczych i odrodzenia rynku kapitałowego w wolnej Polsce. Giełda ruszyła 16 kwietnia 1991 r. Sesja inauguracyjna była małym krokiem warszawskiej giełdy, ale dużym dla gospodarki rynkowej w Polsce.

GPW – IKONA WOLNEGO RYNKU MA 30 LAT!

Uroczyste obchody 30. rocznicy sesji inauguracyjnej na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie rozpoczął prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda, dokonując symbolicznego otwarcia sesji giełdowej poprzez uderzenie w dzwon.

– Warszawską giełdę można uznać za ikonę odbudowanego w niepodległej Rzeczypospolitej wolnego rynku. Powiedziałbym więcej – jest jednym z symboli wolnej Polski. Tutaj, na warszawskim parkiecie, Polska wytyczyła drogę, która może być lekcją i inspiracją dla innych narodów, wszystkich ludzi na świecie rozumiejących wagę wolności ekonomicznej – mówił prezydent Andrzej Duda, który objął Patronatem Honorowym całoroczne obchody 30-lecia GPW.

Początki warszawskiej giełdy były skromne. Jak przypominał prezydent, na pierwszej sesji notowanych było pięć spółek, a obroty sięgnęły zaledwie 1990 zł. Tak oficjalnie w Polsce

zaczął powstawać system rynkowy. Dziś na obu rynkach GPW funkcjonuje ponad 800 różnej wielkości przedsiębiorstw działających w wielu branżach, także w strategicznych gałęziach gospodarki krajowej i zagranicznej, a ich kapitalizacja to 1 bln 135 mld zł. Swoje okrągłe urodziny GPW świętuje jako jeden z najważniejszych parkietów europejskich, zajmując czołowe miejsce wśród giełd UE w 2020 r. pod względem wzrostu obrotów i obrotowości portfela, a także będąc numerem 1 na świecie pod względem liczby notowanych spółek branży gamedev. Szybki rozwój naszej giełdy potwierdził (w 2018 r.) awans do grona 25 najbardziej rozwiniętych globalnych rynków. Zajęło to GPW zaledwie 28 lat, co jest rekordowym wynikiem na tle światowych giełd. Dla porównania, Korea Południowa pracowała na taki wynik 55 lat.

– Rozwój naszego parkietu odzwierciedla różne etapy ewolucji polskiej gospodarki. Giełdy przeszły drogę od miejsc obrotu akcjami do spółek technologicznych wchodzących w różne obszary rynków finansowych z wyrafinowanymi usługami. Naszym celem jest odnaleźć się w tych megatrendach i stać się hubem technologicznym w regionie Europy Środkowo-Wschodniej – zapowiedział Marek Dietl, prezes Zarządu GPW, podczas jubileuszowej sesji.

– GPW jest centralnym punktem na gospodarczej mapie Polski, podporą polityki rządu. Doskonale wpisuje się w ekosystem wsparcia biznesu. Co cieszy, pomimo trudnego pandemicznego okresu giełdzie udało się znacząco poprawić wyniki finansowe, osiągając najwyższe przychody i wynik EBITDA w swojej historii – podkreślił Jacek Sasin, wiceprezes Rady Ministrów, minister aktywów państwowych.

W ramach obchodów jubileuszu 30-lecia pierwszej sesji na GPW zorganizowano pięć paneli dyskusyjnych. Pierwszy z nich dotyczył historii, współczesności i przyszłości giełdy. Omawiano także największe wyzwania oraz scenariusze rozwoju warszawskiej giełdy i polskiego rynku kapitałowego. Paneliści dyskutowali również o roli spółek Skarbu Państwa na warszawskim parkiecie i w polskiej gospodarce oraz wpływie PPK i OFE na rozwój polskiej giełdy. Odbyła się także premiera specjalnego jubileuszowego znaczka, wyemitowanego dla GPW przez Poczta Polska.

Uroczysty dzień wystąpień i dyskusji oraz sesję giełdową zamknęli Wiesław Rozłucki i Marek Dietl, uderzając w giełdowy dzwon.

HISTORIA GIEŁDY

Historia rynku kapitałowego na ziemiach polskich sięga początku XIX wieku. Giełda Kupiecka – pierwsza w Polsce i jedna z niewielu w Europie – powstała w Warszawie 2 maja 1817 r., stając się wkrótce największym rynkiem carskiej Rosji, odpowiedzialnym za 5%–6% światowego ob-

FOT. PAP/MARCIN KWIŚCINSKI

rotu papierami wartościowymi. Giełda, z 90-procentowym udziałem w obrocie krajowym, prężnie działała też w okresie międzywojennym. Ponowny rozwój polskiego rynku kapitałowego był możliwy dopiero w 1989 r., czyli wraz z transformacją ustrojową i gospodarczą.

Podczas pierwszej sesji giełdowej w wolnej Polsce, 16 kwietnia 1991 r., różowe karteczki oznaczały kupno, a niebieskie – sprzedaż. Maklerzy wprowadzili kilkadziesiąt zleceń do komputerów. Napięcie było tak duże, że goście, którzy przybyli do sali notowań w dawnej siedzibie KC PZPR, nie zorientowali się nawet, że nie udało się skończyć remontu, we wszystkich zakamarkach na piętrze ukryte były drabiny, kubły i puszki po farbach. Sprzęty, meble i komputery były wypożyczone – te ostatnie od Uniwersalu i tylko na jedną sesję, po zakończeniu której trzeba je było po cichutku odwieźć – por. [HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/GPW.WSE](https://www.facebook.com/GPW.WSE).

GIEŁDA DZISIAJ

Obecnie średni obrót sesyjny na GPW wynosi ok. 1,2 mld zł. Na Głównym Rynku są notowane akcje 431 firm (381 krajowych i 50 zagranicznych), natomiast na rynku NewConnect – 365 spółek (361 krajowych i 4 zagranicznych). W zeszłym roku Grupa Kapitałowa GPW wypracowała rekordowe przychody ze sprzedaży w wysokości 403,8 mln zł i jeden z najwyższych w swojej historii zysk netto, który przekroczył 151 mln zł. Według danych Federacji Europejskich Giełd Papierów Wartościowych w 2020 r. GPW zajęła 1. miejsce w Europie pod względem procentowego wzrostu obrotów akcjami i 3. miejsce w kategorii wartości ofert pierwotnych. Pod koniec 2020 r. GPW była też drugim europejskim rynkiem pod względem płynności. 📈

Obchody 30-lecia Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie będą się odbywały przez cały rok, a informacje na ten temat są dostępne na stronie www.30latGPW.pl

FOT. ARCHIWUM SGH/MACIEJ GORSKI

Profesor Klemens Paweł Białecki

ANDRZEJ SZNAJDER

W DNIU 20 LUTEGO 2021 R. ZMARŁ
PROF. DR HAB. KLEMENS PAWEŁ BIAŁECKI
— **WYBITNY NAUKOWIEC I NAUCZYCIEL
AKADEMICKI**, ZASŁUŻONY DLA SZKOŁY
GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE

Profesor Klemens Paweł Białecki urodził się 23 listopada 1929 r. w Kowlu na Wołyniu. W roku 1954 ukończył studia licencjackie na Wydziale Handlu Zagranicznego Szkoły Głównej Służby Zagranicznej, zaś dyplom magistra uzyskał w 1955 r. (po przeniesieniu tego wydziału do Szkoły Głównej Planowania i Statystyki). Stopień doktora nauk ekonomicznych otrzymał w dniu 15 marca 1961 r., na podstawie pracy doktorskiej „Problematyka popierania eksportu w krajach kapitalistycznych”.

Profesor Klemens Białecki był jednym z pionierów wprowadzania zasad gospodarki rynkowej do polskich przedsiębiorstw i czynił to znacznie wcześniej niż rozpoczął się ten proces transformacji, wykazując się dużą przewidywalnością wydarzeń w naszym kraju. Wszystko zaczęło się po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, kiedy wyjechał do Wielkiej Brytanii do London School of Economics and Political Sciences, gdzie kontynuował badania dotyczące promocji, studiując problematykę reklamy, czego efektem była książka pt. *Polityka reklamowa w eksporcie*. Jednak dość

szybko doszedł do wniosku, że to zagadnienie należy widzieć w szerszym kontekście, marketingowym, i w ten sposób rozpoczął tworzenie koncepcji i propagowanie marketingu w Polsce. Pierwszą książkę na ten temat napisał już w 1968 r.

Po powrocie do Polski intensywnie rozwijał zróżnicowaną działalność naukową i dydaktyczno-szkoleniową na rzecz wprowadzania koncepcji marketingu jako elementu funkcjonowania przedsiębiorstw w gospodarce rynkowej. Jego działania na rzecz transformacji gospodarki na poziomie mikroekonomicznym i wdrażania koncepcji marketingu były prowadzone w następujących czterech obszarach: 1) dydaktyka na uczelniach; 2) współpraca z praktyką gospodarczą, w tym szkolenie i doskonalenie kadr kierowniczych i pracowników przedsiębiorstw różnych sektorów i branż; 3) współpraca z uczelniami zagranicznymi; 4) działalność na rzecz rozwoju polskiej nauki, prowadzenie badań dotyczących marketingu i tworzenie swego rodzaju szkoły marketingu w środowisku naukowym.

W roku 1967 Klemens Białecki habilitował się na Wydziale Handlu Zagranicznego SGPiS,

a w 1973 r. uzyskał tytuł profesora. Przez wiele lat pełnił różne funkcje kierownicze w macierzystej uczelni. Był kierownikiem katedry, prodziekanem i prorektorem. W okresie 1967–1999 kierował Katedrą Organizacji i Techniki Handlu Zagranicznego, przekształconą następnie w Instytut Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw Handlu Zagranicznego, a potem w Instytut Międzynarodowego Zarządzania i Marketingu. W latach 1968–1971 był prodziekanem, a w okresie 1971–1972 pełnił funkcję dziekana Wydziału Handlu Zagranicznego SGPiS. W latach 1996–2001 piastował stanowisko kierownika Katedry Organizacji i Techniki Handlu Zagranicznego w Wyższej Szkole Handlu i Prawa im. R. Łazarskiego. W okresie 1972–1978 był prorektorem Szkoły Głównej Planowania i Statystyki. Dzięki jego inicjatywie do programu studiów został wprowadzony przedmiot dotyczący zagadnień marketingu, co było nowością nie tylko w Polsce, ale i w całej Europie Środkowo-Wschodniej.

Ważnym elementem pracy Profesora była działalność na rzecz rozwoju polskiej nauki. W latach 1983–1990 pełnił funkcję przewodniczącego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w tym samym czasie uczestniczył też w pracach Komitetu ds. Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów. Był również członkiem Prezydium Komitetu Nagród Państwowych (od 1988 r. do czasu jego rozwiązania), a w okresie 2000–2010 – dyrektorem Instytutu Marketingu w Wyższej Szkole Zarządzania/The Polish Open University w Warszawie.

Profesor Klemens Bialecki był promotorem 38 doktorów, ponad 3000 magistrów i licencjatów oraz ponad 70 dyplomantów na studiach MBA. Świadczy to o jego bardzo intensywnej pracy dydaktycznej i świetnej umiejętności współpracy ze studentami i z doktorantami, którzy niezwykle go cenili i uznawali za mentora. Każdy promotor wie, że niełatwo jest przekształcić doktoranta w doktora. Jego magistranci wciąż pełnią funkcje kierownicze, prezesów i dyrektorów w wielu przedsiębiorstwach produkcyjnych i handlowych, również w bankach.

Zakres badań naukowych i działalności dydaktycznej profesora Klemensa Bialeckiego obejmował następujące dziedziny: podstawy marketingu, marketing międzynarodowy, zarządzanie marketingiem, strategie marketingowe, funkcjonowanie przedsiębiorstw uczestniczących w obrocie z zagranicą i operacje handlu zagranicznego. Charakteryzując jego działalność naukowo-dydaktyczną, trzeba zauważyć, że łączyła się ona silnie ze współpracą z praktyką gospodarczą i zagranicznymi instytucjami naukowymi. Ta kompletność powyższych dziedzin odzwierciedliła się później w wielu publikacjach Profesora, pozwalając przede wszystkim na wprowadzenie koncepcji marketingu do dydaktyki polskich

uczelni ekonomicznych oraz praktyki przedsiębiorstw. Jak wspomniałem, książka pt. *Elementy marketingu eksportowego* ukazała się już w 1968 r. Była to pierwsza publikacja na ten temat w krajach Europy Środkowo-Wschodniej. Oprócz całościowej koncepcji marketingu Profesor propagował w naszym kraju możliwości zastosowania reklamy. Pod koniec lat 60. ubiegłego wieku był współorganizatorem Kongresu Reklamy krajów członkowskich ówczesnej RWPg, co także było przedsięwzięciem o charakterze pionierskim. Wykładał w: Concordia University w Montrealu, Buckinghamshire College of Higher Education w Wielkiej Brytanii, INSEAD, Uniwersytecie w Dublinie, Wyższej Szkole Ekonomicznej w Sofii, Instytucie Ekonomiczno-Finansowym w Petersburgu, Amerykańskim Uniwersytecie Stanowym w Aberdeen oraz Polskim Uniwersytecie w Wilnie.

Profesor Klemens Bialecki jest wybitnym autorem i współautorem ponad 30 książek, monografii i podręczników. Pierwsza ze znanych publikacji to *Vademecum handlu zagranicznego* (wydane przez Polską Izbę Handlu Zagranicznego w latach 1961, 1970 i 1976). Ważnymi książkami Profesora były też opublikowana w 1966 r. praca habilitacyjna *Polityka reklamowa w eksporcie* oraz *Elementy marketingu eksportowego* (1968 r.). Inne istotne publikacje to m.in. współautorstwa (*Marketing w gospodarce socjalistycznej*, *Marketing w handlu zagranicznym*) oraz opracowania własne (*Marketing producenta i eksportera*, *Marketing*, *Podstawy marketingu*, *Marketing globalny*, *Instrumenty marketingu*).

O przywiązywaniu dużej wagi do współpracy nauki z biznesem świadczy pełnienie przez profesora Klemensa Bialeckiego ważnych funkcji w róż-

✦ Prof. dr hab. Adam Budnikowski, dziekan Kolegium Gospodarki Światowej, wręcza dyplom prof. dr. hab. Klemensowi Bialeckiemu z okazji 50-lecia odnowienia stopnia doktorskiego (Święto SGH, 15 kwietnia 2015 r.)

FOT. ARCHIWUM SGH/MAGDIEŃ GORSKI

→ Spotkanie ze współpracownikami z ówczesnego Instytutu Międzynarodowego Zarządzania i Marketingu SGH z okazji 90-rocznicy urodzin Profesora

FOT. ARCHIWUM SGH/NACIE GÓRSKI

nych przedsiębiorstwach. Już w latach 1955–1961, pracując na drugim etacie, był kierownikiem Sekcji Handlowej Silników Elektrycznych w PTHZ „Varimex”. Był też zatrudniony w PTHZ „Elektrim” i Ośrodku Rozwoju Przemysłu Maszynowego „Promex”, gdzie pełnił funkcję dyrektora ds. rozwoju. Połączenie wiedzy teoretycznej z praktyką przejawiało się także w sprawowaniu funkcji arbitra w Sądzie Arbitrażowym przy Krajowej Izbie Gospodarczej (wcześniej w jej poprzedniczce – Polskiej Izbie Handlu Zagranicznego), gdzie działał od 1971 r. W latach 1980–2000 był wiceprezesem tego sądu. Wystąpił w charakterze arbitra i superarbitra w 200 sprawach.

Działalność naukowa i dydaktyczno-szkoleniowa profesora Klemensa Białeckiego była bardzo istotna dla transformacji polskiej gospodarki. Służyły temu zarówno publikacje na temat marketingu jako sposobu funkcjonowania przedsiębiorstw w warunkach gospodarki rynkowej, jak i działalność edukacyjna i szkoleniowa (realizowana dużo wcześniej, niż nastąpiła transformacja systemowa w Polsce). Profesor stworzył programy szkoleniowe dla polskich firm i kierował takimi przedsięwzięciami już w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku, w ramach współpracy z: Centrum Doskonalenia Kadr Handlu Zagranicznego; Polską Izbą Handlu Zagranicznego, przekształconą później w Krajową Izbę Gospodarczą; Polskim Towarzystwem Ekonomicznym; UNIDO. Wraz ze swoimi współpracownikami prowadził tę bardzo ważną działalność szkoleniową. Dzięki niemu wiele przedsiębiorstw było dobrze przygotowanych do funkcjonowania w nowych uwarunkowaniach ekonomicznych – w gospodarce rynkowej. Można mieć wrażenie, że ta rola Profesora chyba nie w pełni została doceniona, bo przecież doskonale potrafił on łączyć niezwykle intensywne działania naukowe, dydaktyczno-szkoleniowe i organizacyjne.

Profesor Klemens Białecki był odznaczony wieloma orderami, m.in. Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Korporacja Handlu Zagranicznego (grupa absolwentów Wydziału Handlu Zagranicznego SGPiS/SGH) – w uznaniu zasług dla kształcenia kadr – przyznała mu Złotą Odznakę Korporacji HZ.

Profesor był człowiekiem o niezwykle radości życia, zawsze nastawionym życzliwie do współpracowników i traktującym ich jak partnerów. Przykładał bardzo dużą wagę nie tylko do rozwoju naukowego swoich pracowników, ale także do kształtowania bardzo dobrych relacji międzyludzkich. Gdy jako młodzi naukowcy rozpoczynaliśmy pracę w ówczesnej Katedrze Organizacji i Techniki Handlu Zagranicznego, jako szef od razu traktował nas jak partnerów. Jako asystenci, a potem adiunkci uczestniczyliśmy w jego wykładach, po których odbywały się wspólne miłe spotkania, w czasie których dyskutowaliśmy na tematy wykładów i nie tylko. Profesor był człowiekiem towarzyskim, lubiącym snuć interesujące opowieści, szczególnie związane z niezliczonymi przygodami myśliwskimi.

Profesor Klemens Białecki przez bardzo długi czas utrzymywał stały kontakt z naszą uczelnią, uczestnicząc w zebraniach naukowych Instytutu Międzynarodowego Zarządzania i Marketingu Kolegium Gospodarki Światowej. Zawsze łączyły nas z Profesorem sympatyczne relacje i niezwykle cieszyliśmy się z każdego z nim spotkania. Będzie nam go bardzo brakowało...

PROF. DR HAB. ANDRZEJ SZNAJDER, emerytowany kierownik dawnego Zakładu Strategii Marketingowych, Instytut Międzynarodowego Zarządzania i Marketingu, Kolegium Gospodarki Światowej SGH

Rozpocznij swoje **KarieraStory** w @Bank Millennium

rozwój

kariera

sukces

W Banku Millennium masz możliwość rozwoju swoich kompetencji poprzez udział w inspirujących projektach i szkoleniach. Nasz Bank to miejsce dla studentów i absolwentów różnych kierunków studiów – dla osób które chciałyby rozpocząć swoją karierę zawodową w jednostkach w centrali w Warszawie, Gdańsku, Wrocławiu lub w sieci placówek na terenie całej Polski.

Jeśli interesuje Cię praca w takich obszarach jak:

- zarządzanie ryzykiem
- digital/UX/CX
- analiza danych
- IT
- bankowość hipoteczna
- sprzedaż i obsługa Klienta
- marketing
- HR

szczegóły sprawdź na: www.bankmillennium.pl/kariera

Millennium
bank

LUTY

4

UMOWA SGH I MINISTERSTWA FINANSÓW

Prof. Piotr Wachowiak, rektor SGH, oraz Renata Oszast, dyrektor generalna Ministerstwa Finansów, podpisali umowę o współpracy pomiędzy obiema instytucjami. Celem umowy pomiędzy SGH i MF jest zacieśnienie współpracy pracowników naukowych uczelni z ekspertami ministerstwa. Jej efektem będzie wspólna oferta badawcza i edukacyjna, kierowana do studentów i absolwentów SGH.

Więcej czytaj → „Gazeta SGH”, zima 2021.

16

STUDENTKI SGH STYPENDYSTKAMI RZĄDU FRANCUSKIEGO

Karolina Żurawska i Julia Jabłońska otrzymały stypendium w ramach programu Stypendia Rządu Francuskiego na kontynuację studiów magisterskich we Francji. Karolina Żurawska odbywa studia na EDHEC Business School, a Julia Jabłońska – Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, obok Politechniki Łódzkiej i Politechniki Wrocławskiej, posiada największą liczbę stypendystów studiów Masters 2.

19

POROZUMIENIE SGH I URZĘDU PATENTOWEGO RP

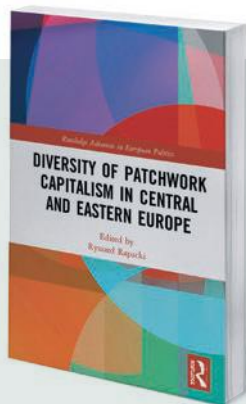
Prof. Piotr Wachowiak oraz prezes Urzędu Patentowego RP Edyta Demby-Siwiek podpisali porozumienie o współpracy na rzecz aktywnego wykorzystania dorobku Uczelni oraz wiedzy eksperckiej Urzędu.

Czytaj więcej → str. 7.

19

NAGRODA ZESPOŁOWA MINISTRA EDUKACJI I NAUKI

Podczas obchodów Dnia Nauki Polskiej została ogłoszona lista laureatów nagrody Ministra Edukacji i Nauki. Nagrodę zespołową za znaczące osiągnięcia w dziedzinie działalności naukowej – za książkę pt. *Diversity of Patchwork Capitalism in Central and Eastern Europe* – otrzymali pracownicy SGH: prof. dr hab. **Ryszard Rapacki** z Zakładu Ekonomii Instytucjonalnej i Politycznej; dr **Adam Czerniak**, kierownik Zakładu Ekonomii Instytucjonalnej i Politycznej; prof. dr hab. **Juliusz Gardawski** z Zakładu Socjologii Ekonomicznej; dr **Bożena Horbaczewska**, adiunkt w Zakładzie Makroekonomii i Ekonomii Sektora Publicznego; dr **Adam Karbowski**, adiunkt w Katedrze Ekonomii Biznesu, prodziekan Kolegium Gospodarki Światowej; dr **Piotr Maszczyk**, kierownik Zakładu Makroekonomii i Ekonomii Sektora Publicznego, prodziekan Studium Magisterskiego; dr hab. **Mariusz Próchniak**, prof. SGH, kierownik Katedry Ekonomii II, dziekan Kolegium Gospodarki Światowej; dr **Rafał Towalski**, adiunkt w Zakładzie Socjologii Ekonomicznej.

Nagrodzona publikacja w sposób empiryczny i teoretyczny przedstawia w nowym świetle postkomunistyczny kapitalizm w 11 krajach Europy Środkowo-Wschodniej, należących do Unii Europejskiej. Książka jest doskonałym źródłem informacji zarówno dla wykładowców i studentów zgłębiających temat porównawczej ekonomii politycznej czy polityki Europy Wschodniej, jak i naukowców prowadzących badania w dziedzinie ekonomii, polityki europejskiej i szeroko pojętych nauk społecznych.

19

STUDENT SGH NAGRODZONY STYPENDIUM MEiN

Jan Andrzej Kozakiewicz znalazł się w gronie 362 osób nagrodzonych stypendium MEiN za znaczące osiągnięcia naukowe, artystyczne lub sportowe na rok akademicki 2020/2021. Nasz student został wyróżniony za Mistrzostwo Polski w kategorii Open na dystansie 50 metrów stylem klasycznym w pływaniu w grudniu 2019 r. oraz za pobicie rekordu Polski w kategorii młodzieżowców w wieku 19–23 lata. Jest studentem II roku studiów licencjackich na kierunku „Globalny biznes”.
O osiągnięciach naszego studenta czytaj więcej → „Gazeta SGH”, zima 2021.

23

PROF. DOMINIK GAJEWSKI SĘDZIĄ NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda powołał dr. hab. Dominika Gajewskiego, prof. SGH, do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego. Prof. Dominik Gajewski jest kierownikiem Zakładu Prawa Podatkowego w Katedrze Teorii Ekonomii Kolegium Ekonomiczno-Społecznego oraz kierownikiem działającego od 2016 r. Centrum Analiz i Studiów Podatkowych SGH, które jest interdyscyplinarną jednostką naukowo-badawczą, koordynującą analizy i studia dotyczące szeroko rozumianej problematyki podatków i cel na poziomach Polski, Unii Europejskiej i globalnym.

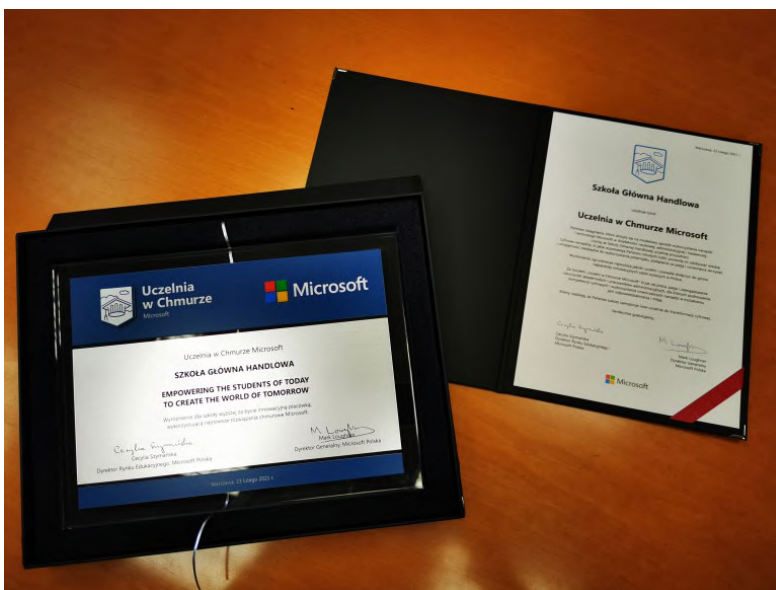
26

XXVII EDYCJA NAJLEPSZEGO PROGRAMU MBA W POLSCE

Rozpoczęła się kolejna, XXVII już edycja programu Canadian Executive MBA (CEMBA) – wspólnego projektu Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie i Université du Québec à Montréal. Jesteśmy bardzo dumni, że do rodziny CEMBA, liczącej już ponad 700 członków, dołączyli nasi nowi studenci. Uczestników studiów czeka intensywny czas nauki i pracy, na razie tym trudniejszy, że realizowany w formule on-line.

SGH

25

SGH Z TYTUŁEM „UCZELNIA W CHMURZE MICROSOFT”

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie – jako jedna z pierwszych uczelni w Polsce – została wyróżniona prestiżowym tytułem „Uczelnia w Chmurze Microsoft”. Wyróżnienie jest przyznawane szkołom wyższym, które w modelowy sposób adaptują i wykorzystują nowoczesne narzędzia w swojej działalności naukowej, administracyjnej i badawczej. To także wyraz uznania dla uczelni za inwestowanie w rozwój umiejętności oraz kompetencji cyfrowych studentów, wykładowców oraz pracowników administracyjnych, w trosce o najwyższą jakość kształcenia.

MARZEC

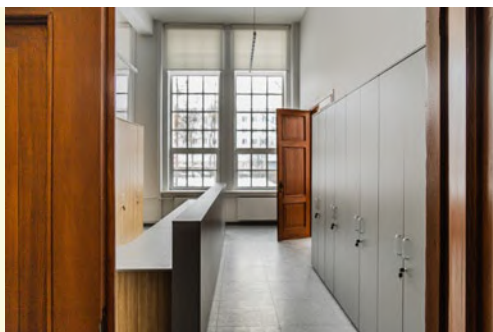
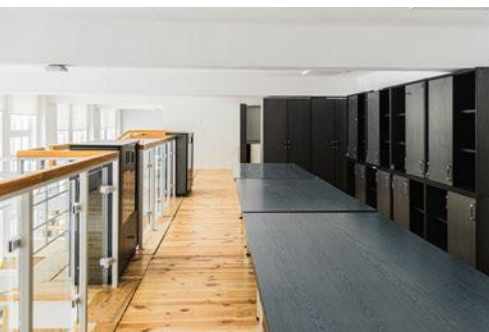
1

STYPENDIUM NA RZECZ WSPARCIA NAJZDOLNIEJSZYCH STUDENTÓW SGH

Magdalena Niczyporuk otrzymała stypendium dla studenta lub studentki pierwszego roku studiów magisterskich, którzy osiągnęli najwyższą średnią ocen ze studiów licencjackich ukończonych w SGH. Wyróżnionej studentce dyplom wręczył prof. Piotr Wachowiak, rektor SGH. Gratulujemy! Fundatorem stypendium jest Małgorzata Mejer, która zrezygnowała z wynagrodzenia członka Rady Uczelni, fundując stypendium na rzecz idei wsparcia najzdolniejszych studentów realizujących oba stopnie studiów w SGH.

„Bardzo się cieszę, że są wśród nas młodzi, zdolni i ambitni ludzie, mocno związani z uczelnią. Nasi studenci to dla nas ogromny powód do dumy.

prof. **Piotr Wachowiak**, rektor SGH

REMONT POMIESZCZEŃ DSM

Mimo pandemii trwają prace remontowe. Po kilku dekadach przyszedł czas na odnowienie pomieszczeń Dziekanatu Studiów Magisterskich. To od dawna wyczekiwana przez studentów i pracowników zmiana. Dzięki wielu zaangażowanym w remont osobom DSM dysponuje teraz przestronnymi, komfortowymi i nowoczesnymi przestrzeniami, umożliwiającymi jeszcze sprawniejszą obsługę studentów.

8

NOWY SAMORZĄD DOKTORANTÓW SGH

Rozpoczęła działalność nowa Rada Samorządu Doktorantów SGH. Podczas wyborów przeprowadzonych na początku marca do nowego Zarządu Samorządu Doktorantów zostały wybrane: **Patrycja Szczepańska** (Szkola Doktorska) – przewodnicząca, **Patrycja Fatyga** (KES) – członkini zarządu, **Karolina Bolesta** (Szkola Doktorska) – członkini zarządu. W skład nowej Rady Samorządu Doktorantów zostali powołani również: **Przemysław Brzuszcak** (KnoP), **Żaneta Czyżniewska** (Szkola Doktorska), **Katarzyna Dembowska** (KnoP), **Bartosz Fraszka** (Szkola Doktorska), **Krystyna Kacprowska** (Szkola Doktorska), **Grzegorz Otczyk** (KZIF), **Włodzimierz Petryk** (KAE), **Jakub Zaleski** (KZIF), **Klara Życka** (Szkola Doktorska).

8

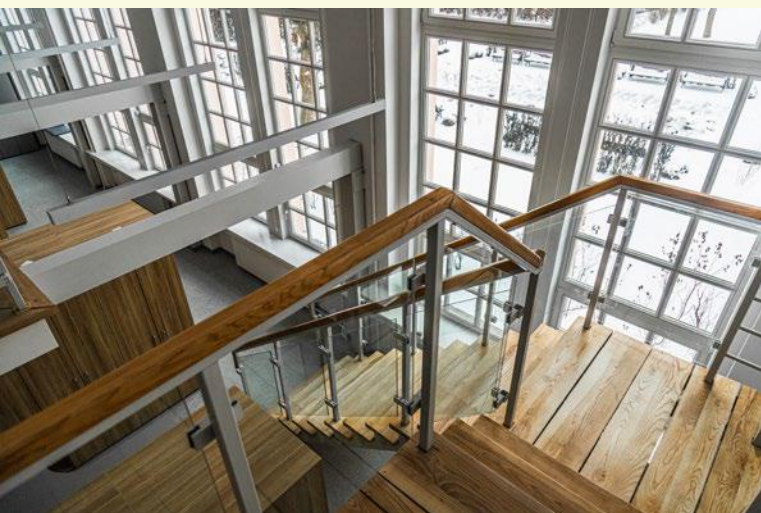
DR JAKUB SAWULSKI Z NAGRODĄ ECONOMICUS

Dr Jakub Sawulski zajął 2. miejsce w organizowanym od 10 lat konkursie Economicus „Dziennika Gazety Prawnej” na najlepszą książkę ekonomiczno-biznesową, która ukazała się na polskim rynku wydawniczym w latach 2019–2020. Dr Sawulski został wyróżniony w kategorii „Najlepsza książka szerząca wiedzę ekonomiczną” za publikację pt. *Pokolenie '89. Młodzi o polskiej transformacji*.

9

QS WORLD UNIVERSITY RANKINGS 2021

Ranking *QS World University Rankings by Subject* jest światowym zestawieniem uczelni, oceniającym poziom poszczególnych dyscyplin nauki. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie była oceniana w kategorii „kierunki społeczne i zarządzanie” (*Social Sciences & Management*). W ramach dyscypliny *Accounting & Finance* kierunek „Finanse i Rachunkowość” uplasował się w przedziale 251–300. Szkoła Główna Handlowa jest jedyną uczelnią z Polski, która w tej dyscyplinie otrzymała miejsce w rankingu. Z kolei w ramach *Business & Management Studies* kierunek „Zarządzanie” zakwalifikowano w przedziale 301–350, co daje najwyższą pozycję spośród innych polskich uniwersytetów sklasyfikowanych w tej dyscyplinie. W przypadku *Economics & Econometrics* kwalifikacja SGH nie zmieniła się w stosunku do ubiegłego roku i uczelnia uplasowała się w przedziale 301–350. W tegorocznym rankingu przeanalizowano blisko 14 000 indywidualnych programów nauczania z 1440 uniwersytetów i 85 krajów całego świata.

„Jesteśmy wdzięczni i bardzo szczęśliwi z odzyskania tak wyjątkowej pamiątki. Tabliczka trafi do przygotowywanego właśnie Muzeum SGH, gdzie zostanie potraktowana z należytą dbałością i troską, którymi otaczamy przedmioty związane z historią uczelni.

dr Marcin Dąbrowski, kanclerz SGH

ORYGINALNA TABLICZKA ADRESOWA SPRZED 1939 R. WRÓCIŁA DO SGH

Wyjątkową pamiątkę sprzed II wojny światowej przekazał na ręce władz SGH przedstawiciel Stowarzyszenia „Kamień i co?” Grzegorz Niemczyk. Dzięki współpracy SGH i stowarzyszenia tabliczka adresowa z przedwojennym numerem budynku A – Rakowiecka 6 – po wielu latach „wróciła do domu”. Dziękujemy!

Przedwojenna Rakowiecka 6 to dziś dobrze znany wszystkim studentom i pracownikom uczelni budynek A przy Rakowieckiej 24. Zanim na warszawskich budynkach pojawiło się nowsze oznakowanie, numery odczytywano z emailowanych granatowych tabliczek, takich jak ta przekazana na ręce kanclerza SGH, dr. Marcina Dąbrowskiego.

10

SIEĆ BADAWCZA ŁUKASIEWICZ I SGH PODPISAŁY POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY

Sieć Badawcza Łukasiewicz i Szkoła Główna Handlowa w Warszawie podpisały porozumienie o współpracy badawczo-rozwojowej. Jej celem jest zwiększenie zaangażowania nauki w rozwój gospodarczy Polski. Łukasiewicz i SGH będą współpracować przy ocenie nowoczesnych technologii i prognozowaniu kierunków rozwoju innowacji. *Czytaj więcej* → str. 4.

15

SUKCES W KONKURSIE CFA RESEARCH CHALLENGE

Drużyna studentów Szkoły Główniej Handlowej w Warszawie w składzie: Piotr Izdebski, Jakub Erdman, Piotr Hościłowicz, Agata Kosińska oraz Łukasz Żarnowski, zwyciężyła w ogólnopolskim finale konkursu CFA Research Challenge i będzie reprezentować Polskę w eliminacjach europejskich. Studenci mieli za zadanie przygotować analizę i rekomendację dotyczącą akcji spółki Allegro. Do krajowego finału zostało zakwalifikowanych 6 drużyn, których raporty zostały ocenione najwyżej. Opiekunem merytorycznym zespołu ze strony uczelni jest mgr Tomasz Dziawgo z Instytutu Bankowości SGH, natomiast mentorem zespołu – Grzegorz Rostkowski.

18

DR HAB. JAKUB BRDULAK PRZEWODNICZĄCYM ZESPOŁU W MEIN

Minister Edukacji i Nauki powołał dr. hab. Jakuba Brdulaka, prof. SGH, na stanowisko przewodniczącego Zespołu do opracowania wstępnego i końcowego modelu tutoringu w ramach projektu pozakonkursowego „Mistrzowie dydaktyki”. Do zadań zespołu należą m.in. opracowanie i przedstawienie modeli tutoringu w ramach projektu „Mistrzowie dydaktyki”, realizowanego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, oraz ocena programów i efektów szkolenia tutorów, a także przygotowanie opinii w tym zakresie.

23

BUDŻET PARTYCYPACYJNY SGH

Nauczyciele akademicki i pracownicy administracji, a także – po raz drugi – studenci i doktoranci zgłosili swoje projekty w ramach budżetu partycypacyjnego uczelni. W tegorocznej, piątej już edycji pracowniczego budżetu partycypacyjnego zgłoszono 15 propozycji, a w głosowaniu wzięło udział 445 pracowników. Największą liczbę głosów, bo aż 143, uzyskał projekt dotyczący stworzenia w uczelni strefy ciszy i pokoju relaksu dla pracowników SGH, zgłoszony przez Piotra Gęcę i Kamila Jasińskiego. Do drugiej edycji

Studencko-Doktoranckiego Budżetu Partycypacyjnego wpłynęło 13 propozycji, spośród których (zgodnie z regulaminem i przyjętymi kryteriami) Komisja zakwalifikowała do głosowania 7. W głosowaniu wzięły udział 724 osoby. Największą popularnością cieszyły się projekty związane ze zdrowiem i z ekologią. Aż 420 głosów zdobyła propozycja Arkadiusza Haupta – Ivy Leage, dotycząca utworzenia bluszczu w budynku C.

Kosztorysy przedstawione przez pomysłodawców pozwalają przewidywać, że w ramach zaplanowanych 100 tys. złotych będzie możliwa realizacja przynajmniej trzech projektów, które uzyskały największą liczbę głosów. W miarę dostępnych środków władze uczelni będą starały się odpowiedzieć również na potrzeby społeczności SGH, zasygnalizowane w innych zgłoszeniach.

30

DR PAWEŁ ZAGRAJEK W SKŁADZIE SEKTOROWEJ RADY DS. KOMPETENCJI PRZEMYSŁU LOTNICZO-KOSMICZNEGO

Iwona Michałek, z upoważnienia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii, powołała dr. Pawła Zagrajka w skład Sektorowej Rady ds. Kompetencji Przemysłu Lotniczo-Kosmicznego. Dr Paweł Zagrajek jest adiunktem w Katedrze Biznesu w Transporcie w Instytucie Infrastruktury, Transportu i Mobilności Kolegium Zarządzania i Finansów SGH.

Główne zadania Sektorowej Rady ds. Kompetencji Przemysłu Lotniczo-Kosmicznego to pozyskiwanie wiedzy na temat potrzeb sektora, wpływ na kształtowanie zasobów kompetencji m.in. poprzez obszary edukacji oraz rynek pracy, a także wspieranie podmiotów sektora we wzajemnej współpracy.

PROFESOR HALINA BRDULAK W RADZIE UN GLOBAL COMPACT NETWORK POLAND

Prof. Halina Brdulak została powołana na trzyletnią kadencję (2021–2024) do Rady UN Global Compact Network Poland (UN GCNP Board) – największej na świecie platformy angażującej biznes w realizację Celów Zrównoważonego Rozwoju (SDGs). Zadaniem Rady są opiniowanie i doradzanie przedstawicielowi sekretarza generalnego ONZ w Polsce oraz UN Global Compact w Polsce w zakresie strategii i rozwoju. Członkowie Rady przewodniczą jednocześnie wielu grupom roboczym i programom UN GCNP. Żadna decyzja znacząca dla UN Global Compact Polska nie może być podjęta bez konsultacji i zgody Rady. W skład Rady United Nations Global Compact została również powołana Anna Potocka-Domin, wiceprezes Zarządu Business Centre Club, która jest także członkiem Rady Uczelni SGH.

↑ Wszystkie spotkania są dostępne na stronie internetowej „Gazety SGH” oraz na kanale YouTube uczelni

CZWARTKOWE FORUM SGH

W ramach cyklu debat on-line w lutym i marcu 2021 r. dyskutowano na takie tematy, jak: handel po lockdownie (Marcin Ochnik, prezes Zarządu OCHNIK S.A., i prof. Mikołaj Pindelski z Katedry Teorii Zarządzania SGH); ubezpieczenia społeczne w czasie próby (prof. Gertruda Uścińska, prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, oraz prof. Marcin Kawiński, kierownik Katedry Ubezpieczenia Społecznego SGH); wyzwania dla polskiego rynku pracy (Krzysztof Inglot, prezes Zarządu Personnel Service Sp. z o.o., oraz prof. Agnieszka Chłoń-Domińczak, dyrektor Instytutu Statystyki i Demografii SGH); franczyza jako bezpieczna opcja biznesowa (dr Adam Manikowski, wiceprezes Zarządu Żabka Polska Sp. z o.o., oraz dr Marta Ziółkowska, Instytut Zarządzania SGH); polski system bankowy (Krzysztof Pietraszkiewicz, prezes Związku Banków Polskich, oraz prof. dr hab. Małgorzata Iwanicz-Drozdowska, Katedra Systemu Finansowego SGH); globalna pandemia i lokalne rozwiązania z perspektywy samorządu lokalnego (dr Gustaw Marek Brzezina, marszałek województwa warmińsko-mazurskiego, oraz prof. Ewelina Szczech-Pietkiewicz, Kolegium Gospodarki Światowej SGH).

WSPÓLNOTA AKADEMICKA

Strategia rozwoju Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie na lata 2022–2032

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie przyjmuje za przewodnie idee swoich działań: prawdę, szacunek dla wiedzy, rzetelność w jej upowszechnianiu. Do najważniejszych celów Uczelni należą: prowadzenie najwyższej jakości kształcenia oraz działalności naukowej, kształtowanie postaw obywatelskich, a także uczestnictwo w rozwoju społecznym oraz tworzeniu gospodarki opartej na innowacjach. W działalności naukowej i dydaktycznej SGH kieruje się zasadami wolności badań naukowych, wolności nauczania, poszanowania wolności i swobody wyrażania poglądów oraz wzajemnej życzliwości i tolerancji, jak również przekonaniem, że nauczanie służy zgłębianiu najnowszych osiągnięć nauki światowej, kształceniu umiejętności rzetelnej pracy, rozwijaniu przedsiębiorczości i odpowiedzialności wobec społeczeństwa.

Uczelnia funkcjonuje z poszanowaniem standardów międzynarodowych, zasad etycznych i dobrych praktyk w zakresie kształcenia i działalności naukowej oraz z uwzględnieniem szczególnego znaczenia społecznej odpowiedzialności nauki.

Pracownicy, studenci i doktoranci oraz absolwenci SGH tworzą samorządną wspólnotę Uczelni, mającą na celu jej rozwój polegający na kreowaniu i przekazywaniu najnowszej wiedzy, tworzeniu jak najlepszych warunków do prowadzenia badań naukowych, kształcenia studentów, doktorantów i kadr naukowych oraz pogłębianiu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym¹.

¹ § 2 Statutu Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

Aspiracje SGH

- **Zaangażowana wspólnota Uczelni.**
- **Wiodąca pozycja naukowa.**
- **Przywództwo w edukacji.**
- **Opiniotwórcza SGH.**
- **Cyfrowa SGH.**
- **Odpowiedzialna SGH.**

Wizja

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie będzie wiodącą, opiniotwórczą uczelnią europejską, łączącą najlepsze cechy uniwersytetu ekonomicznego i szkoły biznesu.

Otwarta i aktywna Wspólnota Uczelni, czerpiąc z tradycji akademickiej i najnowszych osiągnięć nauki, będzie integrować interdyscyplinarne badania prowadzone w środowisku międzynarodowym z praktyką gospodarczą oraz kształtować liderów odpowiedzialnych społecznie i zdolnych do podejmowania wyzwań przyszłości.

Misja

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie to innowacyjna uczelnia ekonomiczna, rozwijająca twórczy potencjał intelektualny i kształcąca liderów w odpowiedzi na wyzwania przyszłości. Jest znaczącym na świecie ośrodkiem badań naukowych, nowych idei i inicjatyw kreowanych przez wspólnotę akademicką, absolwentów, a także przedstawicieli biznesu, organizacji społecznych i administracji publicznej. SGH, będąc niezależną i wrażliwą społecznie Uczelnią, kształtuje obywatelskie oraz etyczne postawy poprzez swoją działalność dydaktyczną, badawczą i opiniotwórczą.

Wartości

- **PRAWDA** – to szczerze i odważne postępowanie w zgodzie z faktami oraz z zachowywaniem obiektywizmu.
- **PROFESJONALIZM** – rozumiany jako oparte na ciągłym rozwoju, wysokiej jakości odpowiedzialne działanie.
- **UCZCIWOŚĆ** – oznacza transparentne i sprawiedliwe postępowanie zgodne z powszechnie przyjętymi w społeczeństwie zasadami.
- **SZACUNEK** – rozumiany jako życzliwe, godne i równe traktowanie oraz zachowywanie poufności.
- **WSPÓŁPRACA** – to budowanie dobrych relacji opartych na zaufaniu i wzajemnym wsparciu, aby tworzyć wspólnotę.

Wstęp

Podstawą opracowania strategii rozwoju SGH był szeroko zakrojony zestaw prac analityczno-diagnostycznych (m.in. projekt badawczy *Analiza strategiczna Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie*, badania *Strategia Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie w opinii przedstawicieli środowiska SGH*), których owocem były *Misja* oraz *Wytyczne do wizji i strategii rozwoju Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie na lata 2019–2030*, zatwierdzone uchwałą Senatu SGH w dniu 28 marca 2018.

Strategia rozwoju SGH określa ramy priorytetów dla całej Uczelni (jej kluczowych obszarów działania), a także dla kolegów i jednostek administracyjnych. Zawarte w strategii zobowiązania wyznaczają kierunki działań w perspektywie najbliższych 10 lat (2022–2032). Cele strategiczne określają zamierzenia na okres 5 lat (2022–2027).

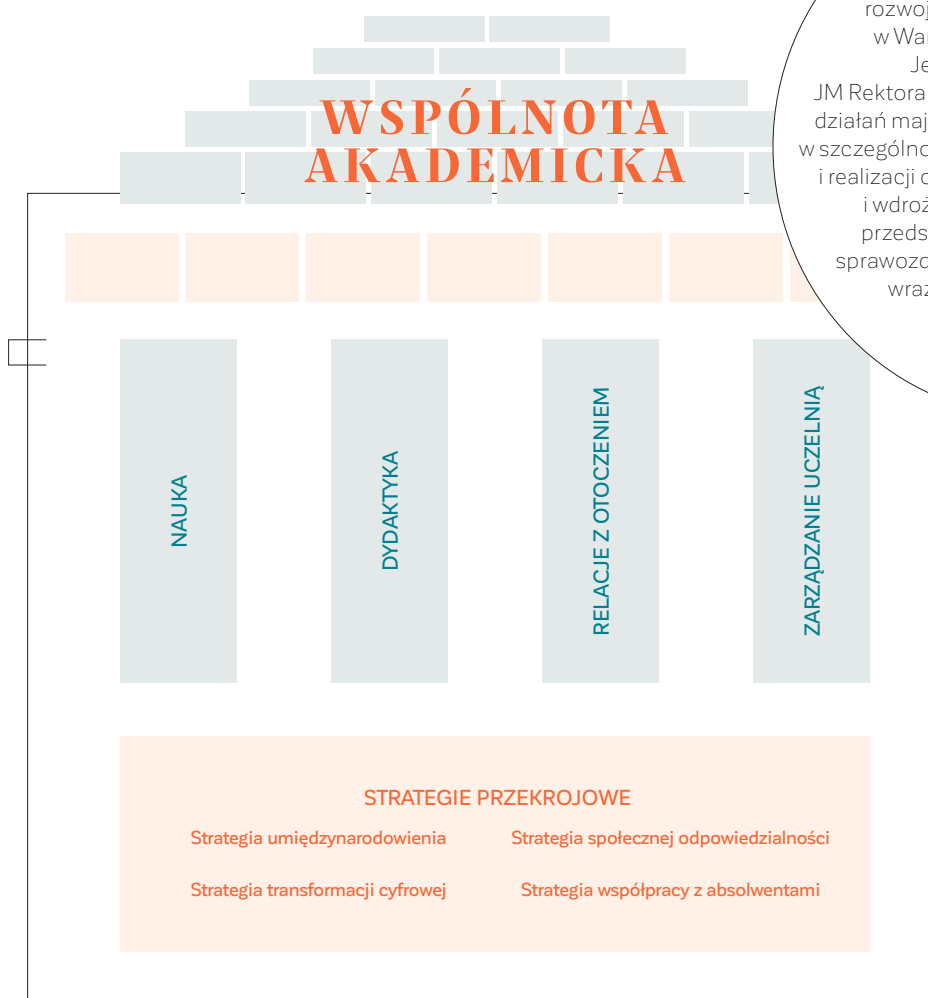
Strategia rozwoju Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie obejmuje następujące obszary strategiczne, w tym zobowiązania i cele strategiczne:

1. Nauka.
2. Dydaktyka.
3. Relacje z otoczeniem.
4. Zarządzanie Uczelnią.

Integralnymi elementami obszarów strategicznych są następujące wymiary przekrojowe:

1. Umieędzynarodowienie.
2. Transformacja cyfrowa.
3. Społeczna odpowiedzialność.
4. Współpraca z absolwentami.

STRUKTURA STRATEGII ROZWOJU SGH

28 kwietnia 2021 r.

Senat SGH uchwalił Strategię rozwoju Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie na lata 2022–2032.

Jednocześnie zobowiązał

JM Rektora do podejmowania lub inicjowania działań mających na celu wdrożenie strategii, w szczególności do: opracowania, zatwierdzenia i realizacji celów operacyjnych; opracowania i wdrożenia strategii przekrojowych; przedstawiania Senatowi raz w roku sprawozdania ze stanu realizacji strategii wraz z ewentualną propozycją aktualizacji celów strategicznych.

I. Nauka

Wizja w zakresie nauki

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, będzie znana ze swojej doskonałości badawczej, będzie miejscem rozwijania pasji naukowców z całego świata. Dzięki rozbudowanej sieci partnerstw i współpracy międzynarodowej z wiodącymi uczelniami i ośrodkami badawczymi w Polsce, Europie i na świecie efekty interdyscyplinarnych badań naukowców SGH będą stanowiły podstawę rozwoju wiedzy, innowacji i kreatywności, przyczyniając się do poprawy jakości życia społeczeństw, funkcjonowania gospodarek oraz rozwoju cywilizacyjnego.

1.1. Zobowiązanie

Zbudowanie finansowych i organizacyjnych podstaw rozwoju silnego ośrodka naukowego w kluczowych obszarach badawczych.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 1.1.1. Zdefiniowanie kluczowych obszarów badawczych SGH oraz wdrożenie organizacyjnego i finansowego modelu wspierania rozwoju badań w tych obszarach.

Cel 1.1.2. Opracowanie i wdrożenie strategii otwartej nauki w SGH.

Cel 1.1.3. Powołanie międzykolegialnego centrum badawczego nowych technologii w biznesie, wspierającego i rozwijającego badania kadry Uczelni i doktorantów w obszarze sztucznej inteligencji, systemów uczących się, automatyki i fintech.

Cel 1.1.4. Zawiązanie sieci krajowych i międzynarodowych strategicznych partnerstw naukowych, umożliwiającej tworzenie zespołów prowadzących wspólne badania i realizujących międzynarodowe projekty badawcze, a także usprawniającej mobilność promotorów i recenzentów rozpraw doktorskich.

Cel 1.1.5. Ustanowienie konsorcjum uczelni mające na celu realizację wspólnych badań w Europejskiej Przestrzeni Badawczej.

Cel 1.1.6. Przygotowanie i wdrożenie polityki zatrudnienia, sprzyjającej pozyskiwaniu i zatrudnianiu w SGH naukowców z zagranicy oraz młodych pracowników naukowo-dydaktycznych o dużym potencjale rozwojowym.

1.2. Zobowiązanie

Stworzenie warunków do prowadzenia badań podstawowych i stosowanych na międzynarodowym poziomie.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 1.2.1. Opracowanie i wdrożenie systemu zarządzania projektami badawczymi, który usprawni przygotowanie, prowadzenie i rozliczanie projektów, jak również upowszechni ich efekty.

Cel 1.2.2. Wdrożenie programu wsparcia dla efektywnego pozyskiwania międzynarodowych grantów na realizację projektów naukowych.

Cel 1.2.3. Wprowadzenie rozwiązań systemowych, wspierających proces publikowania dorobku pracowników naukowych SGH i doktorantów w czasopiśmie i wydawnictwach o międzynarodowej renomie.

Cel 1.2.4. Umocnienie międzynarodowej pozycji kluczowych czasopism SGH.

1.3. Zobowiązanie

Stworzenie warunków do ciągłego rozwijania kompetencji naukowych i awansu zawodowego pracowników SGH, które będą oparte na zasadach wyrównywania szans i przeciwdziałania dyskryminacji.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 1.3.1. Uruchomienie programu mentoringu naukowego – doradztwa w zakresie rozwoju nauczycieli akademickich, szczególnie na wczesnych etapach rozwoju naukowego.

Cel 1.3.2. Utworzenie kompleksowego programu wzmocnienia rozwoju młodej kadry naukowej poprzez wsparcie potencjału naukowego studentów pierwszego i drugiego stopnia oraz doktorantów. Program uwzględni także utworzenie stanowiska asystenta stażysty oraz zapewni wdrożenie rozwiązań wspierających zaangażowanie promotorów i budowanie relacji mistrz – uczeń.

Cel 1.3.3. Opracowanie ścieżki rozwoju dla pracowników badawczo-dydaktycznych.

Cel 1.3.4. Wdrożenie planu równości płci (*Gender Equality Plan*).

1.4. Zobowiązanie

Zintensyfikowanie współpracy Uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym w realizacji badań wdrożeniowych.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 1.4.1. Udoskonalenie mechanizmów służących aktywizacji procesów do realizacji badań na rzecz praktyki gospodarczej w portfolio badań własnych Uczelni.

Cel 1.4.2. Określenie kluczowych obszarów otoczenia społeczno-gospodarczego, w których będą realizowane badania na zlecenie przedsiębiorstw, instytucji publicznych i organizacji pozarządowych, a także innych podmiotów otoczenia społeczno-gospodarczego.

Cel 1.4.3. Wprowadzenie mechanizmów wspierających ochronę prawno-patentową wyników badań pracowników SGH.

Cel 1.4.4. Uruchomienie programu rozwoju kompetencji pracowników naukowych i doktorantów w zakresie realizacji badań wdrożeniowych w przedsiębiorstwach i instytucjach publicznych.

II. Dydaktyka

Wizja w zakresie dydaktyki

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie będzie kształtować przyszłych liderów życia społeczno-gospodarczego i będzie miejscem rozwoju zainteresowań utalentowanych studentów z całego świata. Dzięki nowoczesnej ofercie dydaktycznej na każdym poziomie studiów i na wszystkich etapach doskonalenia zawodowego Uczelnia będzie wyposażać studiujących w wartości i kompetencje, wyróżniające ich na współczesnym rynku pracy oraz umożliwiające aktywny udział w tworzeniu społeczeństwa obywatelskiego.

2.1. Zobowiązanie

Zintensyfikowanie działań na rzecz aktywnego pozyskiwania kandydatów na studia o wyróżniającym się potencjale intelektualnym, a także na rzecz indywidualnego rozwijania kompetencji studentów i doktorantów.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 2.1.1. Zintensyfikowanie działań Uczelni, zorientowanych na pozyskiwanie talentów w trakcie rekrutacji na studia licencjackie i magisterskie.

Cel 2.1.2. Uruchomienie kompleksowego programu adaptacyjnego dla osób z zagranicy – kandydujących i nowo przyjętych na studia i do Szkoły Doktorskiej.

Cel 2.1.3. Rozwijanie programu tutoringu akademickiego dla wyróżniających się studentów i doktorantów.

Cel 2.1.4. Udoskonalanie programu stypendialnego dla uzdolnionych studentów i doktorantów z mecenatem absolwentów oraz firm partnerskich SGH.

Cel 2.1.5. Powołanie programu wsparcia studentów oraz doktorantów SGH w zdobywaniu doświadczenia zawodowego w środowisku międzynarodowym.

2.2. Zobowiązanie

Oferta dydaktyczna SGH będzie zgodna z trendami naukowymi, rynkowymi i społecznymi, z zachowaniem wiodącej roli Uczelni w kształtowaniu liderów życia gospodarczego i społecznego.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 2.2.1. Doskonalenie programów studiów na wszystkich kierunkach w zakresie efektów kształcenia, sylabusów i form kształcenia, a także wymiaru oraz puli przedmiotów podstawowych, kierunkowych, specjalistycznych i do wyboru.

Cel 2.2.2. Zdefiniowanie kluczowych obszarów wiedzy dla kierunków studiów o profilu akademickim i praktycznym.

Cel 2.2.3. Uruchomienie nowych kierunków studiów o profilu dualnym.

Cel 2.2.4. Wprowadzenie programu kształcenia w ramach oferty studiów magisterskich, adresowanego do studentów o zainteresowaniach naukowych.

Cel 2.2.5. Wyodrębnienie kierunków na studiach magisterskich, dotyczących kształcenia specjalistycznego.

Cel 2.2.6. Opracowanie ścieżki rozwoju dla pracowników dydaktycznych.

Cel 2.2.7. Powołanie Centrum Doskonalenia Kompetencji Dydaktycznych.

Cel 2.2.8. Stworzenie mechanizmów pozyskiwania do grona pracowników SGH doświadczonych praktyków o ugruntowanej pozycji i renomie zawodowej.

2.3. Zobowiązanie

Metody i formy kształcenia w SGH będą w pełni odpowiadały efektywnej, nowoczesnej dydaktyce i będą wykorzystywały rozwiązania stosowane przez najlepsze i najwyżej notowane w międzynarodowych rankingach uczelnie ekonomiczne i biznesowe.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 2.3.1. Dominującą formą prowadzenia zajęć na studiach licencjackich i magisterskich będą metody projektowe oraz aktywizujące, w tym wymagające przygotowania studenta przed zajęciami.

Cel 2.3.2. Dwadzieścia procent przedmiotów realizowanych na studiach licencjackich i magisterskich będzie prowadzone metodami kształcenia na odległość, a pozostałe osiemdziesiąt procent będzie posiadało wirtualną obudowę, wspierającą proces nauczania i uczenia się.

Cel 2.3.3. Nastąpi dostosowanie form weryfikacji efektów uczenia się w ramach egzaminów przedmiotowych do metod prowadzenia zajęć, z ograniczeniem do minimum formy testowej.

Cel 2.3.4. Dominującą formą pracy licencjackiej będzie praca o charakterze aplikacyjnym.

2.4. Zobowiązanie

Zintensyfikowanie działań mających na celu osiągnięcie wysokiego poziomu umiędzynarodowienia dydaktyki.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 2.4.1. Utworzenie programu *Visiting Professors*, zwiększającego udział profesorów z zagranicy wśród prowadzących zajęcia dydaktyczne.

Cel 2.4.2. Zorganizowanie *Welcome Point* dla gości z zagranicy, zapewniającego opiekę podczas pobytu w SGH.

2.5. Zobowiązanie

Wzmocnienie pozycji SGH jako lidera obszaru edukacji profesjonalistów (*executive education*) w Polsce i regionie.

Cel 2.5.1. SGH wzmocni swoją pozycję w rankingach i akredytacjach międzynarodowych dla programów *executive education*.

Cel 2.5.2. SGH rozszerzy swoją ofertę o profesjonalne kursy dla wyższej kadry menedżerskiej.

Cel 2.5.3. SGH rozbuduje portfel realizowanych studiów podyplomowych w zakresie programów, jak i form kształcenia.

Cel 2.5.4. SGH uruchomi dedykowany dla przedsiębiorców program MBA w partnerstwie z ważnymi organizacjami, tworzącymi ekosystem przedsiębiorczości w Polsce i na świecie.

III. Relacje z otoczeniem

Wizja w zakresie relacji z otoczeniem

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, rozpoznawalna dzięki zaangażowaniu społecznemu i kulturze innowacji, będzie miejscem otwartego dialogu dla całego społeczeństwa. Będzie także wiodącym partnerem w realizacji kluczowych inicjatyw i przedsięwzięć o strategicznym znaczeniu dla regionu i kraju. Dzięki tej aktywności będzie kształtować partnerskie i wielostronne relacje z podmiotami krajowego i międzynarodowego otoczenia SGH, przyczyniając się do ich rozwoju.

3.1. Zobowiązanie

Działalność Uczelni będzie odpowiadała na potrzeby zrównoważonego rozwoju.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 3.1.1. Uruchomienie Otwartego Uniwersytetu SGH, wspierającego uczenie się przez całe życie.

Cel 3.1.2. Zintensyfikowanie współpracy z kluczowymi instytucjami sektora publicznego na poziomie administracji samorządowej i centralnej oraz organizacjami pozarządowymi w Polsce.

Cel 3.1.3. Uruchomienie programu wydawania przez SGH certyfikatów potwierdzających kompetencje zawodowe poprzez walidację i uznawanie efektów formalnego, pozaformalnego oraz nieformalnego uczenia się.

Cel 3.1.4. Powołanie centrum doskonalenia kompetencji nauczycieli i kadry zarządzającej systemu edukacji w Polsce.

3.2. Zobowiązanie

SGH będzie wiodącym ośrodkiem przedsiębiorczości i życia społeczno-gospodarczego w regionie.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 3.2.1. Powołanie do życia Inkubatora Przedsiębiorczości SGH, wspierającego wewnętrznych i zewnętrznych interesariuszy Uczelni w rozwijaniu start-upów.

Cel 3.2.2. Uruchomienie wewnętrznego akceleratora, wspierającego członków społeczności akademickiej w komercjalizacji badań i rozwijaniu dojrzałych projektów wdrożeniowych oraz spółek typu spin-off.

Cel 3.2.3. Stworzenie na kampusie SGH ekosystemu przedsiębiorczego, który zapewni studentom możliwości tworzenia własnych projektów biznesowych jako formy rozwoju zawodowego.

Cel 3.2.4. SGH wzmocni swoją pozycję wiodącego podmiotu w dyskursie publicznym na tematy związane ze społeczno-gospodarczymi problemami regionu.

Cel 3.2.5. Rozwijanie Klubu Przedsiębiorców SGH jako forum wymiany doświadczeń, wiedzy oraz relacji biznesowych.

Cel 3.2.6. Rozbudowanie zakresu działalności Klubu Partnerów SGH dla potrzeb systemowego wsparcia procesów kształcenia, badawczych oraz zarządczych Uczelni.

3.3. Zobowiązanie

Absolwenci SGH będą zaangażowaną częścią wspólnoty akademickiej Uczelni.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 3.3.1. Rozszerzenie działalności Klubu Absolwentów SGH, co w jeszcze większym stopniu umożliwi studentom kończącym studia wyższe i podyplomowe pozostanie aktywnymi uczestnikami programów absolwenckich SGH.

Cel 3.3.2. Utworzenie centrów relacji absolwenckich w wybranych ośrodkach poza Polską.

Cel 3.3.3. Ustanowienie programu „Ambasador SGH” wśród absolwentów Uczelni.

3.4. Zobowiązanie

SGH wzmocni partnerstwa oraz udział w międzynarodowych sieciach akademickich.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 3.4.1. Powołanie programu współpracy z prestiżowymi międzynarodowymi uczelniami i ośrodkami naukowymi.

Cel 3.4.2. Utworzenie konsorcjum uniwersytetów w ramach inicjatywy Uniwersytetów Europejskich.

Cel 3.4.3. Wdrożenie wytycznych BSIS (*Business School Impact System*), oceniających wpływ Uczelni na otoczenie.

Cel 3.4.4. Zawieranie porozumień z kluczowymi organizacjami polonijnymi, wspierającymi Polonię na świecie.

Cel 3.4.5. Zawieranie porozumień z kluczowymi, organizacjami wspierającymi współpracę gospodarczą Polski z innymi krajami.

IV. Zarządzanie

Wizja w zakresie zarządzania

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie charakteryzując się sprawnością organizacyjną i przyjaznym środowiskiem pracy, będzie miejscem realizacji aspiracji zawodowych pracowników. Dzięki wdrożeniu rozwiązań zarządczych i najlepszych praktyk oraz dzięki rozwojowi infrastruktury zapewni będzie realizację strategicznych celów Uczelni. W podejmowaniu decyzji kierować się będzie zrównoważonym rozwojem.

4.1. Zobowiązanie

SGH stanie się liderem dobrych praktyk w zarządzaniu uczelnią, wdrażając nowoczesne systemy wspierające i dzieląc się swoimi kompetencjami w tym zakresie.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 4.1.1. Wypracowanie systemu kompleksowego wsparcia procesów zarządczych w SGH.

Cel 4.1.2. Wdrożenie kompleksowego systemu informacji zarządczej w zakresie działalności podstawowej i wspierającej SGH.

Cel 4.1.3. Wprowadzenie systemu informacji wewnętrznej, zapewniającego możliwość powszechnego udziału członków Wspólnoty w działalności Uczelni.

Cel 4.1.4. Potwierdzenie znaczącej pozycji SGH na arenie międzynarodowej poprzez uzyskanie prestiżowych akredytacji.

Cel 4.1.5. Wzmocnienie systemu wsparcia funkcjonowania uczelnianych organizacji studenckich jako miejsca rozwijania pasji naukowych, postaw obywatelskich i przedsiębiorczych oraz aktywności związanych z kulturą i sportem.

Cel 4.1.6. Wprowadzenie systemu zarządzania kampusem z zastosowaniem standardów zrównoważonego rozwoju.

Cel 4.1.7. Stworzenie centrum kompetencyjnego dla instytucji szkolnictwa wyższego, które pozwoli na budowanie relacji w środowisku, a także rozwinięcie prowadzonych usług eksperckich i wdrożeniowych dla szkół wyższych w zakresie rozwiązań IT, elektronicznego zarządzania dokumentacją oraz ochrony danych osobowych.

Cel 4.1.8. Wprowadzenie mechanizmu zgłaszania dobrych praktyk w zakresie doskonalenia funkcjonowania Uczelni.

4.2. Zobowiązanie

Zwiększenie zaangażowania pracowników w umacnianiu wspólnoty Uczelni.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 4.2.1. Pracownicy realizujący kluczowania zadania w obszarach objętych strategią zostaną objęci kompleksowym i zindywidualizowanym programem rozwoju kompetencji zawodowych.

Cel 4.2.2. Wprowadzenie systematycznych badań poziomu satysfakcji z pracy i poczucia tworzenia wspólnoty u pracowników Uczelni.

Cel 4.2.3. Rozwijanie programu wolontariatu SGH, wspierającego społeczność lokalną i grupy wykluczane oraz działania na rzecz środowiska naturalnego.

Cel 4.2.4. Przyjęcie nowego systemu oceny pracowników, który będzie uwzględniał stopień zaangażowania oraz wpływ na efekty działalności Uczelni.

Cel 4.2.5. Wprowadzenie systemu motywacyjnego, w oparciu o system oceny pracowników, odpowiadający wyzwaniom stawanym kadrze w rozwoju działalności Uczelni.

Cel 4.2.6. Uruchomienie mechanizmu angażowania emerytowanych pracowników do konsultacji środowiskowych w SGH, w tym powołanie do życia Rady Mentorów.

Cel 4.2.7. Utworzenie Muzeum SGH.

4.3. Zobowiązanie

Polepszenie warunków infrastrukturalnych Uczelni.

Wywiązaniu się z przyjętego zobowiązania będzie służyć realizacja następujących celów:

Cel 4.3.1. Oddanie do użytku nowego gmachu Uczelni przy ul. Batorego, który zapewni nowoczesne sale dydaktyczne, a także przestrzeń coworkingową do realizacji projektów dydaktycznych, naukowych i biznesowych.

Cel 4.3.2. Pozyskanie nowych przestrzeni do realizacji dydaktyki i rozwijania współpracy naukowej wspólnoty Uczelni.

Cel 4.3.3. Podniesienie standardu warunków infrastrukturalnych w domach studenta SGH.

Cel 4.3.4. Przeprowadzenie kompleksowej modernizacji gmachu głównego oraz gmachu A.

Cel 4.3.5. Stworzenie nowej przestrzeni reprezentacyjnej, przeznaczonej do organizacji spotkań członków wspólnoty akademickiej z partnerami SGH.

Cel 4.3.6. Przeprowadzenie cyfryzacji zasobów naukowych i dydaktycznych SGH.

Cel 4.3.7. Przeprowadzenie digitalizacji zasobów biblioteki oraz rozwinięcie oferty zasobów cyfrowych.

Cel 4.3.8. Podniesienie standardu warunków infrastrukturalnych do aktywności zawodowej pracowników SGH.

Wdrażanie strategii rozwoju SGH następuje z zastosowaniem mapy strategii, zawierającej – w każdym obszarze strategicznym: nauka, dydaktyka, relacje z otoczeniem, zarządzanie uczelnią – specyfikację zobowiązań i przypisanych im celów szczegółowych, ze wskazaniem: dat/okresów ich realizacji, budżetu, stosowanych mierników monitorowania i oceny związanych z nimi działań oraz nazwisk odpowiedzialnych osób.

W każdym obszarze strategicznym integralną częścią mapy jest wskazanie na implementację strategii przekrojowych: umiędzynarodowienia, transformacji cyfrowej, społecznej odpowiedzialności oraz współpracy z absolwentami.

Załącznik do Uchwały nr 87 Senatu SGH z dnia 28 kwietnia 2021 r.

FOT. MAKARONY S.A.

Potrzebny jest łut szczęścia i dobry zespół współpracowników

Z **ZENONEM DANIŁOWSKIM**, PREZESEM ZARZĄDU FIRMY MAKARONY POLSKIE S.A. (CZŁONEK KLUBU PARTNERÓW SGH), ROZMAWIA **MAGDALENA ŚWIĘCICKA**

Jak wspomina Pan studia w SGH?

Życie studenckie wspominam bardzo dobrze. Były to piękne lata, pełne dyskusji, imprez, spotkań, wyjazdów, a także nauki i egzaminów. Studia zacząłem w 1979 r., a ukończyłem w 1984 r. W Polsce w tym czasie miało miejsce wiele wydarzeń epokowych, więc również na naszej uczelni dało się zauważyć powiew wolności i duże otwarcie na Zachód. Wszyscy mieszkaliśmy w akademikach, studiowaliśmy, a w wakacje wyjeżdżaliśmy do RFN-u lub Francji, aby podreperować studenckie budżety. Podobnie jak dzisiaj koszty utrzymania w Warszawie były dość wysokie.

Czy uczelnia miała wpływ na Pana przedsiębiorczość?

Myszę, że u mnie na zaszczepienie przedsiębiorczości, jak również u innych osób z mojego pokolenia, które aktywnie włączyły się w budowę

gospodarki rynkowej w Polsce, wpływ miały dwa czynniki – nauka i doświadczenia. Po pierwsze, SGPiS była już wówczas bardzo otwarta i nowatorska, prowadziła przedmioty związane z gospodarką rynkową i gospodarką światową. Po drugie, czas spędzony na wyjazdach zagranicznych w wakacje pokazywał nam, na czym polega tajemnica sukcesu gospodarek zachodnich. Z zaskoczeniem obserwowaliśmy, że nie chodzi tylko o kapitał, ciężką pracę, ale przede wszystkim o dobrą organizację procesów. To, co wyniosłem z tamtego okresu, cenię sobie najbardziej.

Jakie przedmioty z toku studiów pomogły Panu zdobyć umiejętności i wiedzę niezbędną do prowadzenia firmy?

Przed wszystkim bardzo gruntownie nauczyłem się prawa gospodarczego i umiejętności korzystania z niego. Był to niezwykle trudny przedmiot, lecz dzięki temu do dziś czuję się swobodnie w różnych obszarach biznesowych. Równie ważne okazały się finanse i podstawy rachunkowości, które – przy różnych zmianach ustawodawczych – pozwoliły mi na optymalizowanie decyzji w tym obszarze bez większych trudności, a dodatkowo wspomniana już praktyka zawodowa z pobytów wakacyjnych za granicą oraz praca w studenckiej spółdzielczości, która wówczas była dobrze rozwinięta. To były fundamenty mojej dalszej zawodowej drogi.

Jakie były początki Makaronów Polskich? Skąd wziął się pomysł na taki biznes?

To był mój drugi projekt biznesowy z 1998 r. Pierwszym była Praska Giełda Spożywcza założona w 1990 r. w Żąbkach, która dobrze prosperuje do dzisiaj. Dzięki zrealizowanym zyskom pod koniec lat dziewięćdziesiątych dysponowaliśmy już większymi środkami finansowymi, aby pomyśleć o nowym projekcie. Narodowy Fundusz Inwestycyjny sprzedawał właśnie kilka firm spożywczych. Wówczas kupiliśmy zakłady zbożowe, a w ich składzie była m.in. wytwórnia makaronów, którą od tamtej pory cały czas rozwijamy. Makarony Polskie S.A. są w tej chwili drugim największym w Polsce producentem makaronów, co piąte opakowanie kupowanego w sklepie makaronu jest produkowane w Rzeszowie lub Częstochowie. Plasujemy się także w pierwszej piątce liderów regionu Europy Środkowo-Wschodniej.

Jak zapadają takie decyzje biznesowe?

Decyzje biznesowe podejmowaliśmy na podstawie obserwacji rynku. W latach dziewięćdziesiątych dieta śródziemnomorska coraz częściej zaczynała gościć na polskich stołach. Byłem przekonany, że nie jest to tylko chwilowa moda. Wielokrotnie byłem też we Włoszech i w Hiszpanii, gdzie widziałem wielkie zainteresowanie naszych rodaków daniami kuchni śródziem-

” Z zaskoczeniem obserwowaliśmy, że nie chodzi tylko o kapitał, ciężką pracę, ale przede wszystkim o dobrą organizację procesów. To, co wyniosłem z tamtego okresu, cenię sobie najbardziej.

nomorskiej i wręcz kultem tej kuchni. Makaron to podstawowy produkt, łatwy w przyrządzeniu, to nie jest trend jednego czy dwóch sezonów, ma on historię setek lat obecności w kuchni europejskiej i wielkie perspektywy. Z tego punktu widzenia była to decyzja przemyślana. Często podkreślam, że zawsze potrzebne są także łut szczęścia oraz dobry zespół współpracowników, aby pomysł wcielić w życie i rozwijać. Udało mi się mieć i jedno, i drugie.

Czy napotkał Pan trudności? Jeśli tak, to jak udało się je przezwyciężyć?

W czasie sprawowania funkcji prezesa były takie okresy, kiedy miałem obawy co do przyszłości prowadzonego biznesu. Wytwórnię makaronów kupiliśmy częściowo na kredyt i tak nieszczęśliwie się złożyło, że wówczas pojawiła się koncepcja „schładzania gospodarki” i podniesienia stóp procentowych. Dzisiaj w Polsce ten problem jest nieuświadamiany, ale w przeszłości często można było po prostu przeinwestować. Stopy procentowe, w sposób zaskakujący i trudny do przewidzenia, uległy bardzo dużemu podwyższeniu. Te zmienności stóp oraz zbyt agresywne inwestowanie powodowały problemy w prowadzeniu biznesu. Na szczęście dzięki negocjacjom z bankami i dobrze prosperującej, przynoszącej

Makarony Polskie S.A.

to jeden z największych i najbardziej dynamicznie rozwijających się producentów makaronu w Polsce, z bogatymi tradycjami i długoletnim doświadczeniem.

Firma działa na rynku nieprzerwanie od 1998 r. Od kwietnia 2007 r. akcje spółki są notowane na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie. Od roku 2020 firma jest członkiem Klubu Partnerów SGH.

www.makarony.pl

FOT. ARCHIWUM SGH

FOT. MAKARONY S.A.

dochody firmie udało się pokonać te przeszkody.

Próbowałem inicjować jeszcze inne projekty biznesowe, które nie osiągnęły oczekiwanych wyników i po kilku latach je zamykałem. Natomiast te dwa projekty – Praska Giełda Spożywcza i Makarony Polskie S.A. – rozwijają się dynamicznie, przynoszą zyski i satysfakcję. Sztuką w biznesie jest być wytrwałym i zachować zdrowy rozsądek w każdej sytuacji, tak aby „nie oszaleć” w momencie odnoszenia sukcesu i nie popaść w „apatię”, gdy pojawiają się trudności. Dlatego też cały czas prowadzę biznes *step by step*, ale wytrwale do przodu.

Jakiej rady mógłby Pan udzielić młodym ludziom rozważającym założenie własnego biznesu?

Mimo wszystko doradzałbym na początek podjęcie pracy w ciekawej firmie, chociaż na 2–3 lata, tak aby mogli „dotknąć” żywej substancji biznesu, gdzie będą mieli szefów i będą mo-

„Sztuką w biznesie jest być wytrwałym i zachować zdrowy rozsądek w każdej sytuacji, tak aby „nie oszaleć” w momencie odnoszenia sukcesu i nie popaść w „apatię”, gdy pojawiają się trudności.

gli obserwować ich praktyki w prowadzeniu firmy, podpatrzyć zarówno dobre, jak i złe wzorce menedżerskie, doświadczyć całości materii, którą jest zarządzanie przedsiębiorstwem. Ważne również, aby wyzbyć się pierwszej naiwności, która może bardzo drogo kosztować w sensie nie tylko finansowym, ale też psychicznym. Lepiej spokojnie rozwijać przedsiębiorczy potencjał, niż go stracić w wyniku falstartu i błędnych decyzji biznesowych, związanych z brakiem doświadczenia.

Jak zostać właścicielem firmy?

Wśród młodych osób promuje się dziś postawy przedsiębiorcze i zakładanie biznesu, często z wykorzystaniem nowatorskiego pomysłu (obciążonego wysokim ryzykiem), który może się udać lub nie. Uważam, że wspieranie przedsiębiorczości wśród młodych jest bardzo ważne, lecz warto pamiętać, że założenie biznesu dziś jest dużo trudniejsze niż np. w latach dziewięćdziesiątych czy nawet na początku XXI wieku. Chciałbym zwrócić uwagę na aktualną obecnie kwestię, a mianowicie na zjawisko wymiany generacji właścicieli małych i średnich przedsiębiorstw. Tyśiące firm w ciągu najbliższych dziesięciu lat będą zmieniać właścicieli oraz kadrę menedżerską ze względów pokoleniowych. Jest to dzisiaj podstawowa grupa przedsiębiorstw, które napędzają całą polską gospodarkę. Są to firmy dysponujące kreatywnymi zespołami pracowniczymi, unikalnym know-how, nowoczesnymi technologiami, silnie zorientowane na rozwój. Moim zdaniem warto podjąć pracę w takim przedsiębiorstwie, poznać jego strukturę i możliwości. Problem sukcesji narasta, być może z czasem pojawiają się szanse, aby przejąć je w zarządzanie lub odkupić. Według mnie jest to ogromne pole dla rozwoju młodych liderów kreatywnych, ambitnych, wykształconych, czyli – jednym słowem – dobrze przygotowanych biznesowo. Te umiejętności są już na wstępie wielkim kapitałem, z którym można rozpocząć karierę w sektorze MSP, z perspektywą na rozwój i atrakcyjne dochody. Gorąco rekomenduję ten obszar polskiego biznesu właśnie absolwentom SGH.

MAGDALENA ŚWIĘCICKA, Zespół Prasowy, Biuro Rektora SGH

Calling all

Risk Lions!

Join now

Registration deadline: 28th April 2021, 23:59

Online event: 20th May 2021, 10:00 - 21st May 2021, 16:00

Sign up with your team for the Lion's Den ING Risk Modelling Challenge and compete for **12 000 PLN**.

To get more
information
scan the code

Lion's Den

Społeczna Odpowiedzialność Uczelni

RAPORT Z WDRAŻANIA DEKLARACJI SOU JAKO NARZĘDZIE SAMOOCENY

 PIOTR GLEN, LIDIA JASTRZĘBSKA

+ Prof. **Piotr Wachowiak**,
rektor SGH, koordynator
prac Grupy Roboczej
ds. Społecznej
Odpowiedzialności Uczelni

Wydarzenie można obejrzeć,
klikając na link poniżej.

9 marca br. odbyło się webinarium zorganizowane przez Grupę Roboczą do spraw Społecznej Odpowiedzialności Uczelni, działającą w ramach zespołu do spraw Zrównoważonego Rozwoju i Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw przy Ministerstwie Funduszy i Polityki Regionalnej. Dominika Wierzbowska (naczelnik Wydziału CSR i Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi w Ministerstwie Funduszy i Polityki Regionalnej) wyjaśniła, że celem spotkania jest zaprezentowanie narzędzia w postaci kwestio-

nariusza samooceny uczelni w zakresie wdrażania zasad Deklaracji Społecznej Odpowiedzialności Uczelni, inicjatywy rozwijanej w środowisku akademickim od 2017 r. Dokument jest efektem zaangażowania się szkół wyższych w promowanie idei zrównoważonego rozwoju i społecznej odpowiedzialności w programach edukacyjnych, badaniach naukowych, ale także rozwiązaniach zarządczych i organizacyjnych. Jego celem jest zwiększanie świadomości społecznej na temat roli uczelni w kształtowaniu warunków dla zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju. W Deklaracji zawartych jest 12 zasad odnoszących się do różnych aspektów funkcjonowania uczelni, działalności dydaktycznej, naukowej, organizacji wewnętrznej i dialogu z interesariuszami.

Zaprezentowane podczas webinarium narzędzie powinno być wsparciem w mierzeniu efektywności wdrażanych projektów i działań w ramach społecznej odpowiedzialności uczelni. Dominika Wierzbowska podkreśliła, że w ostatnim czasie widoczny jest wzrost zainteresowania uczelni podpisaniem Deklaracji i włączeniem się w związane z nią prace. Tym bardziej zasadne wydaje się przygotowanie praktycznego narzędzia do samooceny uczelni, aby usystematyzować działania poszczególnych placówek w zakresie społecznej odpowiedzialności i postanowień Deklaracji.

SPOŁECZNIE ODPOWIEDZIALNE

Koordynator prac Grupy Roboczej ds. Społecznej Odpowiedzialności Uczelni prof. Piotr Wachowiak, rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, podkreślił, że Deklaracja to jeden z najważniejszych dokumentów. Uczelnie są bowiem instytucjami, w których nie tylko tworzy się i przekazuje wiedzę, ale także buduje szeroką sieć kontaktów z otoczeniem, co z kolei pomaga uzyskać wpływ na przebieg procesów społecznych i gospodarczych. Zdaniem prof. Piotra Wachowiaka uczelnie powinny wskazywać drogę i dawać dobry przykład, a ich społeczna odpowiedzialność powinna przejawiać się we wszystkich obszarach działalności. Natomiast zasady społecznej odpowiedzialności i zrównoważonego rozwoju należy szeroko upowszechniać wśród kluczowych interesariuszy uczelni.

– Długo zastanawialiśmy się nad tym, które z tych zasad są najważniejsze. Wybraliśmy 12 kluczowych, a wszystkie dotyczą podstawowych obszarów naszej działalności, a więc: obszaru badawczego i edukacji, ale także rozwoju społeczności akademickiej, zrównoważonego rozwoju oraz misji kształtowania postaw i umiejętności. Mówiąc o społecznej odpowiedzialności uczelni, należy zacząć od podstawowych wartości, m.in. od tych zapisanych w Kodeksie Etyki Pracownika Naukowego, a więc od sumienności, obiektywizmu, niezależności, otwartości i przejrzystości. – wyjaśnił prof. Wachowiak.

FOT. ARCHIWUM SGH

Rektor SGH, omawiając kolejne wartości, szczególnie podkreślił kształtowanie obywatelskich postaw przyszłych elit oraz propagowanie równości, różnorodności i tolerancji. Zdaniem prof. Piotra Wachowiaka kształtowanie postaw społecznej odpowiedzialności powinno znajdować wyrażenie odzwierciedlenie w programach nauczania i obejmować zagadnienia związane z etyką, zrównoważonym rozwojem oraz innowacjami społecznymi. Równie ważne, zdaniem rektora SGH, jest wdrażanie na uczelniach idei wolontariatu oraz takie jego prowadzenie, aby minimalizować negatywny wpływ na środowisko. – Naszą misją, jako grupy roboczej, jest zachęcanie kolejnych polskich uczelni do tego, żeby podpisywały i realizowały tę Deklarację, bo dzięki temu polskie uczelnie rzeczywiście będą społecznie odpowiedzialne. Nadszedł czas, żeby wspólnie zastanowić się nad tym, jak ocenić, na ile postanowienia tego dokumentu zostały wdrożone w uczelniach, które go podpisały – zapowiedział dalszy przebieg spotkania prof. Wachowiak.

PROJEKT NARZĘDZIA SAMOOCENY

Trudnego zadania opracowania narzędzia do samooceny uczelni w zakresie wdrażania zasad Deklaracji podjęli się prof. dr hab. Janina Filek z Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie oraz dr

hab. Bolesław Rok, prof. Akademii Leona Koźmińskiego w Warszawie. Uczestnikom spotkania zaprezentowano kluczowe zagadnienia i podejście metodologiczne do raportu dotyczącego samooceny szkół wyższych. – Projekt raportu ma charakter inicjujący działania w zakresie popularyzacji i wdrażania zasad Deklaracji Społecznej Odpowiedzialności Uczelni. Zakładamy, że pierwszy etap sprawozdawczości uczelni w zakresie wdrażania zasad Deklaracji będzie miał charakter dobrowol-

† **Dominika Wierzbowska**, naczelnik Wydziału CSR i Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi w Ministerstwie Funduszy i Polityki Regionalnej, sekretarz Zespołu ds. Zrównoważonego Rozwoju i Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw

FOT. ARCHIWUM SGH / KADRY Z NAGRAŃ ONLINE

Grupa Robocza ds. Społecznej Odpowiedzialności Uczelni

Grupa Robocza do spraw Społecznej Odpowiedzialności Uczelni jest częścią Zespołu ds. Zrównoważonego Rozwoju i Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw – organu pomocniczego przy Ministerstwie Funduszy i Polityki Regionalnej. To platforma współpracy całej administracji rządowej z przedstawicielami biznesu i partnerami społeczno-gospodarczymi. Koordynatorem prac grupy jest dr hab. Piotr Wachowiak, prof. SGH, rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Celem działania grupy jest upowszechnianie zasad społecznej odpowiedzialności uczelni, które zostały zdefiniowane w Deklaracji Społecznej Odpowiedzialności Uczelni (DSOU), wypracowanej przez środowisko akademickie w 2017 r. Dokument ten zawiera 12 zasad odnoszących się do organizacji wewnętrznej uczelni oraz kształtowania relacji z interesariuszami zewnętrznymi.

Celem Deklaracji jest budowanie szerokiej świadomości społecznej na temat roli uczelni w kształtowaniu warunków do zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju. Realizowanie zobowiązań wynikających z tego dokumentu pozwala skutecznie dopasować ofertę edukacyjną dla studentów w kontekście aktualnych wyzwań gospodarczych, a także sprzyja włączeniu do przedmiotów nauczania tematów związanych z etyką biznesu, społeczną odpowiedzialnością, wpływem środowiskowym i współpracą z otoczeniem.

Jest to dobrowolna inicjatywa uczelni publicznych i niepublicznych, wiążąca się z rozwijaniem postaw społecznej i środowiskowej odpowiedzialności w programach edukacyjnych oraz rozwiązaniach zarządczych i organizacyjnych szkół wyższych. Deklarację podpisało 83 sygnatariuszy, rektorów i prorektorów uczelni: 23 w I turze w 2017 r. i 60 w II turze w 2019 r.

Zadania Grupy Roboczej ds. Społecznej Odpowiedzialności Uczelni na 2021 r.:

- przeprowadzenie badania Diagnozy Społecznej Odpowiedzialności,
- kontynuacja dzielenia się praktykami – Katalog Dobrych Praktyk Społecznej Odpowiedzialności Uczelni, edycja 2021,
- organizowanie webinarów tematycznych,
- podjęcie tematyki etyki i wartości akademickich,
- promocja Deklaracji Społecznej Odpowiedzialności Uczelni oraz opracowanie dla sygnatariuszy narzędzia samooceny w zakresie wdrażania tego dokumentu.

Kliknij w okładkę, żeby przejść do publikacji.

DEKLARACJA SPOŁECZNEJ ODPOWIEDZIALNOŚCI UCZELNI

Szczególna rola uczelni jako miejsca tworzenia i przekazywania wiedzy o otaczającej nas rzeczywistości zobowiązuje ją do uwzględniania i stosowania zasad społecznej odpowiedzialności we wszystkich obszarach działalności oraz upowszechniania tych zasad wśród interesariuszy. Mając na uwadze dobro szkolnictwa wyższego w Polsce, świadomi swojej roli w realizacji zasad zrównoważonego rozwoju, zapewnianiu wysokiej jakości badań i edukacji oraz dbaniu o wszechstronny rozwój społeczności akademickiej, zobowiązujemy się:

- 1) pielęgnować wartości akademickie zapisane m.in. w Kodeksie Etyki Pracownika Naukowego, w szczególności takie jak: sumienność, obiektywizm, niezależność, otwartość i przejrzystość;
- 2) kształtować społeczne i obywatelskie postawy przyszłych elit, sprzyjające budowaniu: wspólnoty, kreatywności, otwartości oraz komunikacji, a także wrażliwości społecznej i kultury pracy;
- 3) upowszechniać ideę równości, różnorodności, tolerancji oraz respektować i chronić prawa człowieka w odniesieniu do całej społeczności akademickiej i jej otoczenia;
- 4) poszerzać programy nauczania o zagadnienia z zakresu etyki i społecznej odpowiedzialności biznesu, zrównoważonego rozwoju i innowacji społecznych;
- 5) realizować projekty wdrażające zasady społecznej odpowiedzialności, w szczególności dotyczące: zarządzania różnorodnością w miejscu pracy, wolontariatu pracowniczego, promocji zasad etyki, współpracy międzysektorowej, marketingu społecznie zaangażowanego;
- 6) podejmować badania naukowe i prace wdrożeniowe, które w ramach partnerstwa z innymi ośrodkami akademickimi z całego świata, sektorem przedsiębiorstw, administracją publiczną i organizacjami pozarządowymi mogą się przyczyniać do rozwiązywania istotnych problemów społecznych;
- 7) rozwijać współpracę międzyuczelnianą (krajową i międzynarodową), umożliwiającą adaptację i wzmacnianie najlepszych praktyk w zakresie społecznej odpowiedzialności uczelni;
- 8) dbać o ład organizacyjny uczelni, opierając zarządzanie uczelnią na fundamentach społecznej odpowiedzialności zarówno w dokumentach strategicznych, jak i wynikających z nich działaniach służących wszechstronnemu rozwojowi społeczności akademickiej i skutecznej realizacji misji uczelni;
- 9) zapewniać przejrzystość prowadzonej przez uczelnię działalności poprzez m.in. mierzenie rezultatów, promowanie i upowszechnianie dorobku oraz wskazanie osoby lub zespołu koordynującego te działania;
- 10) prowadzić działalność w taki sposób, by minimalizować negatywny wpływ aktywności realizowanych przez społeczność akademicką oraz jej interesariuszy na środowisko przyrodnicze we wszelkich jego wymiarach;
- 11) prowadzić dialog z interesariuszami na temat priorytetów polityki społecznej odpowiedzialności uczelni oraz informować o jej rezultatach;
- 12) kierować się zasadami etyki i odpowiedzialności w procesie nauczania i prowadzenia badań naukowych w celu zapewnienia interesariuszom optymalnych warunków do korzystania z wiedzy, kapitału intelektualnego i dorobku uczelni.

ny. Przyjmujemy ponadto, że okresem sprawozdawczym powinien być rok akademicki i sugerujemy, że raporty powinny ukazywać się nie rzadziej niż co dwa lata – wyjaśnił Bolesław Rok.

Projekt zakłada przypisanie do każdej z zasad Deklaracji mierników jakościowych i ilościowych, dzięki którym uczelnia może ocenić, czy podejmuje właściwe działania w zakresie wdrażania zasad społecznej odpowiedzialności w poszczególnych obszarach. Zachowana została równowaga pomiędzy miernikami jakościowymi i ilościowymi. W raporcie powinny się też znaleźć informacje na temat działań, które szkoła wyższa podjęła w zakresie społecznej odpowiedzialności od momentu podpisania omawianego dokumentu. Raport powinien być dostępny

dla wszystkich interesariuszy, np. na stronie internetowej uczelni. Do każdej zasady Deklaracji Społecznej Odpowiedzialności Uczelni zostały przypisane istotne kierunkowe propozycje, które także powinny znaleźć się w raporcie i być oznakowane w sposób formalny (np. przytoczenie nazwy dokumentu). Niezależnie od tych informacji dopuszcza się swobodę prezentacji wszelkich innych treści uznawanych przez daną uczelnię za istotne.

– Raportowanie pozwala na lepsze zarządzanie społeczną odpowiedzialnością, ale nie spodziewamy się, że od razu w pełni zaczną to wykorzystywać wszystkie uczelnie, bo to trudny proces – zauważył prof. Rok. – Chciałbym tylko przypomnieć, że w Polsce pierwszy raport społecznej odpowiedzialności w biznesie został opublikowany przez grupę Orlen 19 lat temu i od tego czasu liczba firm, które raportują w tym zakresie na naprawdę wysokim poziomie, wzrosła do 50–60, ale to trwało 20 lat! Być może teraz, mając już projekt takiego raportu, uda nam się w ciągu trzech lat namówić jakąś grupę uczelni do opublikowania swoich raportów i za trzy lata zrobimy rewizję tego, co proponujemy dziś. Wtedy spróbujemy przedstawić kolejną wersję raportu. Projekt, który obecnie przygotowaliśmy, to nie jest norma, ale zbiór sugestii, wytycznych i rekomendacji. Dlatego nie zakładamy jego weryfikacji, ale zastanawiamy się nad tym, jakie przykłady i w jaki sposób mogą podawać uczelnie. To jest raczej próba zachęcenia szkół wyższych do raportowania, a nie ich zniechęcenia – dzielił się swoimi refleksjami z uczestnikami webinarium prof. Rok. Szczegółowej prezentacji wskaźników dla poszczególnych zasad Deklaracji dokonała prof. dr hab. Janina Filek.

Podczas kilkugodzinnego webinarium zostały również zaprezentowane doświadczenia międzynarodowych ośrodków akademickich związane z raportowaniem w dziedzinie społecznej odpowiedzialności uczelni. Szczegółowej analizy działań podejmowanych w obszarze społecznej odpowiedzialności przez uczelnie na całym świecie dokonała dr hab. Anna Odrowąż-Coates, prof. Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie. Podczas spotkania dr hab. Barbara Pawłowska (prof. Uniwersytetu Gdańskiego) zaprezentowała Katalog Dobrych Praktyk Społecznej Odpowiedzialności Uczelni w dobie COVID-19. Pomysł zebrania dobrych praktyk uczelni w czasie pandemii wydawał się na tyle cenny, że postanowiono zwrócić się do wszystkich szkół wyższych w Polsce z prośbą o podzielenie się swoimi doświadczeniami w tym zakresie. W sumie 57 uczelni zgłosiło 171 dobrych praktyk, które zostały podzielone na 8 kategorii: działania edukacyjne, działania naukowe, działania komunikacyjno-informacyjne, wsparcie sprzętowe i środki ochrony, wsparcie psychologiczne, pomoc materialna, wolontariat oraz inne działania.

Jedną z części spotkania był panel dyskusyjny na temat „Doświadczenia polskich uczelni w raportowaniu społecznej odpowiedzialności” – prowadzony przez dr hab. Joannę Kulczyk, prof. AGH w Krakowie – z udziałem panelistów: dr Katarzyny Świerk z Uniwersytetu Gdańskiego, mgr inż. Pawła Kućmiera z AGH w Krakowie, dr Anny Losy-Jończyk z UE w Katowicach, dr Agaty Rudnickiej z Uniwersytetu Łódzkiego i dr Moniki Sady z UE w Krakowie.

Organizatorzy webinarium wyrazili nadzieję, że spotkanie, które było częścią konsultacji w zakresie proponowanych obszarów do monitorowania i mierników samooceny uczelni, będzie inspiracją do dalszej pracy nad wdrażaniem zasad społecznej odpowiedzialności w uczelniach, a także zachęci je do raportowania inicjatyw i działań.

COVID-19 a rynki nieruchomości

 JACEK ŁASZEK, JOANNA WASZCZUK

WEBINARIUM **JOINT** **VIENNA INSTITUTE**

W dniu 12 kwietnia 2021 r. odbyło się webinarium *The Impact of COVID-19 on Residential Real Estate*, w którym wzięli udział: prof. Jacek Łaszek oraz mgr Joanna Waszczuk, pracownicy Zakładu Analizy Rynków Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie SGH, oraz dr Krzysztof Olszewski, współpracujący z ZAR. W spotkaniu uczestniczyli również Reiner Martin, główny ekonomista Joint Vienna Institute (JVI), Marco LoDuca, doradca w Europejskim Banku Centralnym, oraz Ivan Huljak, główny doradca w Narodowym Banku Chorwacji. Podczas webinarium omówiono sytuację na rynku nieruchomości mieszkaniowych w strefie euro, Polsce i Chorwacji rok po rozpoczęciu pandemii.

Jako pierwszy wypowiedział się Reiner Martin, który podkreślił, że pandemia COVID-19 wpływa na rynki nieruchomości mieszkaniowych na kilka sposobów. Z jednej strony ograniczenia i większe wykorzystanie praktyk pracy zdalnej prawdopodobnie spowodują wzrost popytu na tego typu nieruchomości, zaś akomodacyjna polityka pieniężna przypuszczalnie poprawi cenową dostępność mieszkań. Z drugiej strony spowolnienie gospodarcze i wzrost bezrobocia mogą negatywnie wpłynąć na popyt w tym obszarze. Przedstawiciel JVI podkreślił przy tym, że niezwykle trudno jest dokonać ostatecznej oceny skutków oddziaływania pandemii na rynek nieruchomości mieszkaniowych ze względu na to, iż jej przebieg różni się w zależności od kraju.

Marco LoDuca w swoim wystąpieniu przedstawił natomiast wpływ COVID-19 na rynek nieruchomości mieszkaniowych w strefie euro, który pozostaje, jak dotychczas, odporny na negatywne skutki gospodarcze pandemii. Zauważył, że odejście cen na rynku mieszkaniowym od sytuacji ogólnogospodarczej może świadczyć o skali przeszacowania wartości mieszkań i wzroście ryzyka korekt cen. Doradca EBC podkreślił też, że wspomnianą odporność rynku nieruchomości można wyjaśnić kilkoma czynnikami: korzystnymi warunkami finansowania nieruchomości mieszkaniowych; udzielaniem gospodarstwom domowym środków wsparcia, takich jak moratoria pożyczek i programy ochrony miejsc pracy; zwiększonymi oszczędnościami gospodarstw domowych i postrzeganiem mieszkania jako bezpiecznej inwestycji.

Zdaniem tego ekonomisty z kolei spadek aktywności budowlanej bardzo negatywnie wpływa na podaż mieszkań. Wspo-

mniał on też o innych ryzykach występujących na rynku nieruchomości mieszkaniowych, takich jak: niekorzystne warunki gospodarcze w dobie pandemii, większe przeszacowanie wartości mieszkań i wzrost zadłużenia gospodarstw domowych, a także wygaśnięcie programów wsparcia, w szczególności w przypadku przedwczesnego zakończenia ich obowiązywania.

Jak zaznaczono we wstępie, podczas webinarium kolejno wypowiedzieli się także prof. Jacek Łaszek, dr Krzysztof Olszewski oraz mgr Joanna Waszczuk, którzy wyjaśnili, dlaczego polski rynek nieruchomości mieszkaniowych nie ucierpiał wskutek pandemii. Jednocześnie wyraźnie zastrzegli, że wywołała ona większy wstrząs realnej gospodarki niż światowy kryzys finansowy z lat 2007–2009. Argumentowali, że obecna sytuacja jest inna ze względu na trzy główne aspekty. Po pierwsze, rząd i bank centralny bardzo szybko zareagowali na pandemię, co pomogło złagodzić jej negatywny wpływ na realną gospodarkę. Po drugie, deweloperzy są dobrze skapitalizowani i doświadczeni, co pozwala im stosować strategię konkurencji monopolistycznej w celu ograniczenia podaży i utrzymania wysokich cen. Po trzecie, nabywcy na rynku pierwotnym finansują mieszkania ze znacznym udziałem kapitału własnego. Podczas tego spotkania przypomniano także, że od 2016 r. prywatni inwestorzy zaczęli kupować wiele lokali na wynajem, tworząc w ten sposób alternatywę dla zaspokajania potrzeb mieszkaniowych. Na zakończenie prelegenci z SGH zaprezentowali prosty model rynku pierwotnego, na podstawie którego stwierdzili, że podstawowy popyt mieszkaniowy pozostał stabilny, zaś popyt inwestycyjny (głównie finansowany gotówką) zmniejszył się. Podkreślili przy tym wyraźnie, że pandemia jeszcze się nie skończyła i dlatego z ostrożnością należy podchodzić do oceny jej wpływu.

Jednym z uczestników *The Impact of COVID-19 on Residential Real Estate* był także Ivan Huljak z Chorwacji, który wykazał, że ceny mieszkań w tym kraju nadal rosły w 2020 r., chociaż otoczenie makroekonomiczne znacznie się pogorszyło. Zgodnie z szacunkami tego ekonomisty wartość mieszkań została zawyżona na początku 2019 r., przekraczając poprzednio odnotowywane wysokie poziomy cen, chociaż liczba transakcji spadła. Według niego na chorwacki rynek nieruchomości mieszkaniowych pozytywnie wpływają czynniki związane z szeroko pojętym środowiskiem, np. pandemia koronawirusa, trzęsienia ziemi oraz brak alternatywnych możliwości inwestycyjnych. Zauważył też, że w związku z tym, iż obecny wzrost cen nieruchomości mieszkaniowych nie jest napędzany nadmierną akcją kredytową, działania makroostrożnościowe mogą mieć ograniczony wpływ. Doradca Narodowego Banku Chorwacji wyraźnie zaznaczył, że realna ekspozycja sektora finansowego na nieruchomości mieszkaniowe jest wyższa, niż sugerują dane bilansowe, ponieważ banki finansują również sektor deweloperski tworzący podaż mieszkań.

Dzięki udziałowi w webinarium pracownicy ZAR mogli się podzielić dotychczasowymi doświadczeniami i obserwacjami w zakresie wpływu pandemii COVID-19 na rynek nieruchomości mieszkaniowych. Obecnie przedstawiciele ZAR prowadzą rozmowy dotyczące współorganizowania – wraz z JVI, ECB i NBP – szkoleń i konferencji o tematyce analizy rynku nieruchomości.

DR HAB. JACEK ŁASZEK, prof. SGH, Zakład Analizy Rynków, Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie SGH

JOANNA WASZCZUK, Zakład Analizy Rynków, Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie SGH

Otwartość i odpowiedzialność w erze antropocenu

AGNIESZKA KAMIŃSKA

O idei otwartej nauki napisano już wiele, jej przesłanie oraz historię powstania często przedstawialiśmy naszym czytelnikom na łamach „Gazety SGH”. Pełnomocnik rektora ds. otwartego dostępu, dr Anna Janowska, przekazuje Państwu na bieżąco postępy dotyczące rozwoju inicjatywy Open Access na uczelni. Przypomnijmy, że w listopadzie 2019 r. Senat SGH przyjął dokument o nazwie „Polityka otwartego dostępu” jako generalne wytyczne do wdrożenia procedur z tym związanych. Pisaliśmy o danych badawczych, ich szczególnych cechach i formatach, w tym metadanych. Uczelnia przygotowuje się do wypracowania rozwiązania informatycznego dotyczącego ich udostępniania. Wkrótce w serwisie internetowym ukaże się również *Przewodnik badacza* jako swoista instrukcja dla naukowców naszej uczelni w tym obszarze.

Temat zarządzania danymi badawczymi nabiera nowego tempa i to nie tylko z powodu cyfryzacji oraz wymogów środowiska prawnego, ale także, a może przede wszystkim, odpowiedzialności. I tą refleksją chciałabym się z państwem podzielić. Era antropocenu, w której, jak twierdzą niektórzy badacze (<https://www.nationalgeographic.org/encyclopedia/anthropocene/>), przyszło nam żyć, to okres, kiedy człowiek znacząco zmienia funkcjonowanie planety. Charakteryzuje ją zarówno zanikanie bioróżnorodności, jak i towarzyszące temu inne procesy, które mogą być odczuwalne jako niepokojące. Wiemy to, badamy, zastanawiamy się, ale jednak wymiana informacji i budowanie wspólnej wiedzy ludzkości są wciąż niedoskonałe – w dużym stopniu w wyniku licencjonowania dostępu do wiedzy naukowej, która przecież, zgodnie z najstarszą ideą uniwersytetu, powinna być dostarczana przez środowisko naukowców całemu społeczeństwu. Jednocześnie (co za paradoks!) nigdy dotychczas w historii ludzkości nie dysponowaliśmy tak sprawnymi środkami technicznej komunikacji, co powinno umożliwiać udostępnianie danych na skalę niemal nieograniczoną. Chociaż jesteśmy kreatywnymi istotami, to jednak, jak powiedział J.M. Keynes: „Problemem nie jest tworzenie nowych koncepcji, tylko pozbywanie się starych”, tym bardziej że idea otwartej nauki i rozwój komunikacji w sposób szczególny mogą zwracać uwagę na skutki gwałtownego i niekoniecznie zrównoważonego rozwoju, postrzeganego przez niektórych jako śmierć cywilizacji.

Warto zauważyć również tę część idei otwartego dostępu, która nawiązuje do odpowiedzialności społecznej. Powinno się na nią spojrzeć trochę inaczej, również w kontekście cywilizacyj-

RZECZYOBRAZKOWE

nym, po to, aby nie była jedynie „fasadową wydmuszką”. Wiedza, szczególnie ta „oswobodzona”, jak pisze o niej P. Suber w *Open Access* (The MIT Press, Cambridge–London 2012), jest przecież dobrem publicznym, dostępnym w ramach społeczeństwa informacyjnego, szczególnie teraz, kiedy jeszcze bardziej wzajemnie zależymy od siebie. Użytkując, przetwarzając, mnożąc różne zasoby elektroniczne, nie zawsze myślimy o nich w kategorii nowego znaczenia odpowiedzialności, a przecież umożliwia ono korzystanie z zasobów nauki, rozwoju i osiągnięć innych. Można powiedzieć, że otwarta nauka to element działań *blue economy*, a nie jedynie *open access* i *free software*.

O ile odpowiedzialność jako kategoria etyczna pozwala człowiekowi m.in. doskonalić życie, mając na względzie dobro innych ludzi w szerokim tego słowa znaczeniu, o tyle idea udostępniania wiedzy historycznie jest związana z renesansową ideą antropocentryzmu, której punktem centralnym jest człowiek i wiedza. Cóż, historia lubi się powtarzać. Siłą sprawczą otwartej nauki jest dostęp do wszechstronnej informacji, za którym stoi humanistyczna idea dostępności wiedzy.

Nie otwierając w tym miejscu dyskusji na temat zamykania wiedzy (por. *Bayh–Dole Act* i patentowanie wyników badań

ze środków publicznych), trudno pominąć ten dyalekt. Jak pisze o tym D. Czerniawska: „(...) idea otwartego dostępu przeciwdziała, z jednej strony, traktowaniu wiedzy jako zwykłego towaru, z drugiej koncentruje się na wykorzystaniu szansy, jaką oferują nowe technologie komunikacyjne”. Idea ta łączy się również z moralną odpowiedzialnością badaczy „za społeczne skutki zastosowań wyników ich badań”, zgodnie z encyklopedyczną definicją odpowiedzialności naukowej. Nowoczesne technologie mogą być właśnie szansą społeczną na szybkie przekazywanie wiedzy. Brak rywalizacji o ograniczone zasoby w przypadku otwartego dostępu staje się zaczynem powstania dobra upowszechniania wiedzy. Wszystko to trochę komplikuje z pozoru prostą, chociaż ostatecznie nieprecyzyjną, definicję otwartej nauki. Aby nie uznawać jej za bunt przeciwko komercji, możemy ją traktować po prostu jako nową organizację sposobu pracy. Zresztą taka definicja wydaje się potrzebna w uczelniach, szczególnie ze względu na wymogi udostępniania wyników badań realizowanych ze środków publicznych (por. *Otwarty dostęp – nowe sposoby tworzenia i korzystania z wiedzy/Open Access – New Practices in Knowledge Creation and Dissemination*, [HTTPS://WWW.RESEARCHGATE.NET/PUBLICATION/274313597](https://www.researchgate.net/publication/274313597),

OTWARTY_DOSTEP_-_NOWE_SPOSOBY_TWORZENIA_I_KORZYSTANIA_Z_WIEDZY_OPEN_ACCESS_-_NEW_PRACTICES_IN_KNOWLEDGE_CREATION_AND_DISSEMINATION, dostęp: 5.04.2021). Warto zauważyć, jak podkreśla E. Kulczycki: „(...) że otwarta nauka nie jest wystarczająco rozwiniętym teoretycznie pojęciem” (*Otwarta nauka a komunikacja – perspektywa metateoretyczna*, [HTTPS://WWW.RESEARCHGATE.NET/PUBLICATION/316081524_OTWARTA_NAUKA_A_KOMUNIKACJA_-_PERSPEKTYWA_META-TEORETYCZNA](https://www.researchgate.net/publication/316081524_OTWARTA_NAUKA_A_KOMUNIKACJA_-_PERSPEKTYWA_META-TEORETYCZNA), dostęp: 6.04.2021).

Wróćmy jednak do kwestii odpowiedzialności. K. Ajdukiewicz sformułował zasadę równej miary, którą chciałabym tutaj przytoczyć: „Nikomu nie należy się nic z tego tytułu, że to właśnie on, a nie kto inny”. Treść tej zasady jest skromna. Zasadniczo jest skierowana przeciwko przywilejom, jednakże w jakiś sposób możemy ją również zastosować, wcale nie naginając, do idei otwartego dostępu w kontekście społecznym. Społeczna odpowiedzialność w nauce może odgrywać rolę wyrównywania szans, rozszerzać zasięg uprawnień, przeciwstawiać się naruszaniu tych uprawnień w postaci zasad FAIR oraz nierówności.

DR AGNIESZKA KAMIŃSKA, Centrum Technologii Informatycznych i Infrastruktury SGH

kariera.sgh.waw.pl

Centrum Kariery i Relacji z Absolwentami

ONLINE

**INFORMUJEMY
INSPIRUJEMY
KONSULTUJEMY**

ODWIEDŹ:

kariera.sgh.waw.pl

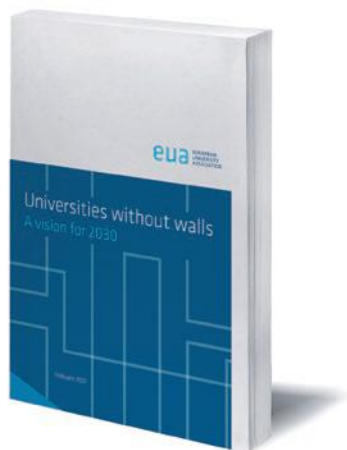

facebook.com/SerwisKarieraSGH

University without walls. A vision for 2030

 EWA CHMIELECKA

Nowa STRATEGIA ROZWOJU SZKOLNICTWA WYŻSZEGO W EUROPIE

University without walls. A vision for 2030,

European University Association (EUA), określa cele i wizję uniwersytetów w perspektywie 10 lat, prezentuje stojące przed uniwersytetami wyzwania oraz misję w zakresie nauczania, badań naukowych, innowacji oraz kultury.

Dokument European University Association (EUA), zatytułowany *University without walls. A vision for 2030*, to kolejny głos w ramach strategicznej debaty na temat rozwoju szkolnictwa wyższego w Europie. Debata ta to trójgłos: administracji (od europejskiej, przez krajowe, po instytucjonalne), interesariuszy tworzących otoczenie społeczne szkół wyższych oraz środowiska akademickiego. Równowaga głosów i wpływów tych trzech aktorów jest warunkiem harmonijnego rozwoju edukacji wyższej, gwarantującej ochronę wartości czysto poznawczych, właściwe rozpoznawanie i zaspokajanie potrzeb społecznych oraz sprawne zarządzanie (przede wszystkim pieniędzmi publicznymi).

Jesienią 2020 r. usłyszeliśmy głos administracji europejskiej i krajowych w postaci komunikatu rzymskiego. Za globalny „głos interesariuszy” uważa się ONZ-owski *Sustainable Development Goals* (SDGs) z licznymi komentarzami, które pojawiły się po jego publikacji. W marcu 2021 r. wypowiedziało się środowisko akademickie poprzez swój przedstawicielski organ – European University Association, publikując (po dwu latach prac i konsultacji) wspomniany dokument *Universities without walls*, zawierający wytyczne do realizacji strategii rozwoju instytucji szkolnictwa wyższego w Europie do 2030 r. W niniejszym artykule przedstawiono główne jego tezy.

Zaznaczyć trzeba, że zarówno streszczenie tego dokumentu, jak i przedstawienie komentarza do nich nie jest zadaniem łatwym. Tekst jest bardzo zwarty i syntetyczny, każde jego zdanie ma znaczenie, trudno je preselekcjonować według ważności. Dlatego warto go samodzielnie przestudiować, tym bardziej że myślą przewodnią dokumentu EUA jest wzmocnienie autonomii akademickiej, co oznacza także wzmocnienie odpowiedzialności środowiska akademickiego za własne instytucje, a to z kolei wymaga możliwie głębokiej świadomości co do jego położenia, zagrożeń i wyzwań, które przed nim stoją. Wydawać się może, że w dokumentach strategicznych pisze się o sprawach oczywistych i dobrze znanych, jednakże warto pamiętać, że ich spisanie i poddanie pod debatę jest istotnym zabiegiem odświeżającym „samoświadomość” środowiska akademickiego, które upominając się o autonomię, powinno mieć rozeznanie w tym, co się w nim dzieje, i zabierać głos w swoich sprawach.

Znaczenie strategii rozwoju szkolnictwa wyższego jako systemu i strategii poszczególnych instytucji akademickich wzrasta w naszych czasach: uniwersytety mają ważną rolę do odegrania w obliczu najważniejszych problemów globalnych – od rewolucji technologicznych, przez fundamentalne zmiany społeczne, po zagrożenia klimatyczne, epidemiologiczne i inne. Uczelnie muszą pomóc rozpoznać i zrozumieć te zmiany oraz znajdować środki zaradcze na pojawiające się zagrożenia. Same uniwersytety nie są teraz w kryzysie, wprost przeciwnie – kwitną. To świat jest w kryzysie, a obecna dekada jest decydująca dla losów ludzkości i niezwykle zależna od rozwoju

” *Uniwersytet jest dziś hybrydą: autotelicznych wartości poznawczych i służebności społecznej, a ponadto – znak naszych czasów – kampusu fizycznego i wirtualnego, instytucji narodowej i transnarodowej.*

poznania „dostarczanego” przez szkołę wyższą. To wymaga od uczelni pracy nad samoidentyfikacją i wizją rozwoju, zaś dokument EUA ma służyć jako uniwersalny przewodnik formowania takiej strategii na najbliższe 10 lat. Kierowany jest do środowiska akademickiego, administracji i otoczenia społecznego szkół wyższych.

Zacznijmy od tytułu dokumentu. Jak rozumieć postulat *University without walls*? Chodzi tu o „mury” oddzielające szkoły wyższe od świata poza nimi i można przyjąć, że w języku polskim dobrym tłumaczeniem jest „Uniwersytety bez murów dzielących je od świata”. European University Association interpretuje to jako takie zaangażowanie uczelni w rozwiązywanie problemów globalnych, które jest właściwe dla nich i chroni ich specyficzne wartości, np. wolność, autonomię, odpowiedzialność akademicką. Jednakże warto zauważyć, że są to wartości wtórne, które powinny być podporządkowane wartościom i celom autotelicznym oraz ekskluzywnie przynależnym instytucjom tworzącym nową, wartościową poznawczo wiedzę. Zwykle wartości te są ujęte w pojęciu „prawda”, lecz EUA w takie subtelności teoriopoznawcze i aksjologiczne nie wchodzi. Pytanie, czym uzasadnić ważność autonomii akademickiej, pozostaje więc otwarte. Ten sam niedostatek można zauważyć przy charakterystyce wspólnoty akademickiej, która, jako społeczność, powinna mieć twardy rdzeń autotelicznych wartości, wszelako tu niewymienionych i bardzo słusznie „odesłanych” do dookreślenia przez środowiska akademickie. Mamy w dokumencie passus, mówiący o tym, że podstawowym zadaniem takiej wspólnoty jest wytwarzanie nowej wiedzy, której nie ma jeszcze w świadomości zbiorowej, z zastrzeżeniem, że musi być to wiedza uzasadniona (*evidence based*) i to musi zadowolić czytelnika, jako takie właśnie epistemologiczno-aksjologiczne zaplecze strategii. Zaplecze to jest bardzo istotne, ponieważ następną nadzwyczajnie ważną funkcją uniwersytetu jest jego służebność społeczna, a więc w tych dwu funkcjach może się kryć potężny konflikt wartości.

Uniwersytet jest dziś hybrydą: autotelicznych wartości poznawczych i służebności społecznej, a ponadto – znak naszych czasów – kampusu fizycznego i wirtualnego, instytucji narodowej (zwłaszcza formującej kulturę narodową) i transnarodowej (nauka wszak jest światowa, a jej twierdzenia uniwersalne). Jak ma on

zatem przystąpić do formowania swojej wizji i misji? W dokumencie EUA proponuje się, aby był „zrównoważony, zróżnicowany i zaangażowany” („zrównoważony i zaangażowany”, tzn. uczestniczący w procesach równoważącego się świata – wspomniane ONZ-owskie SDGs stanowią tu wytyczną dla misji uniwersytetów). Jednak „zrównoważony” dla samych uczelni oznacza także, że muszą znaleźć i zdefiniować własny punkt równowagi pomiędzy potrzebami otoczenia, w których zaspokojenie muszą się włączyć, a przydaną im od wieków misją czystych, strategicznych badań podstawowych kierowanych wyłącznie pasją poznawczą. System wartości i zasad przyjęty przez szkołę wyższą musi zbalansować te obydwa elementy poznania, dając równowagę „prawdy” i „pożytków”, z przewagą „pożytków” w kształceniu. Zróżnicowanie także ma dwa wymiary. Z jednej strony uniwersytet powinien być interdyscyplinarny – zdywersyfikowanie dyscyplinarnych badań jest konieczne ze względu na wyzwania współczesności, w których wiążą się potrzeby technologiczne, społeczne i inne, wymagające wspólnych działań nauk przyrodniczych, ścisłych, technicznych, społecznych i humanistycznych. Z drugiej strony uczelnie powinny być zróżnicowane jako instytucje – mieć różnorodną tożsamość, cele poznawcze i edukacyjne, odwoływać się do różnych grup społecznych jako odbiorców swoich „produktów”. Jednakowy model uniwersytetu dla wszystkich instytucji powinien być zastąpiony szeroką gamą uczelni zróżnicowanych pod względem misji grup interesariuszy, a przede wszystkim obranego profilu badawczego i edukacyjnego.

Aby sprostać tym wyzwaniom, uniwersytet powinien być silny, autonomiczny i wiarygodny (*accountable*). W roku 2030 ma osiągnąć daleko wyższy stopień autonomii niż dziś, co nie oznacza samowoli akademickiej, ponieważ szkoły wyższe muszą potwierdzać swoją wiarygodność wobec bliższych interesariuszy i społeczeństwa, w szerszym sensie zapewniającą poprzez współpracę z otoczeniem i przenikanie się obydwu sfer: uczonych zatrudnianych jako eksperci i interesariuszy zasiadających w organach uczelni. Na straży wolności akademickiej i zapobiegania próbom jej nadużywania powinny stać ponadto akademickie standardy etyczne i uczciwości badawczej.

Wśród celów nauczania i uczenia się są wymieniane zadania uczelni znane już z wcześniejszych opracowań EUA, a mianowicie w sferze poznawczej kształcenie ludzi myślących kreatywnie i krytycznie, zdolnych do rozwiązywania problemów i racjonalnego dyskursu operującego argumentacją oraz refleksyjnego stosowania i tworzenia nowej wiedzy, a wszystko to w perspektywie uczenia się przez całe życie, które stało się koniecznością. Kształceniu takich absolwentów sprzyja proces dydaktyczny nakierowany na

” *Same uniwersytety nie są teraz w kryzysie, wprost przeciwnie – kwitną. To świat jest w kryzysie, a obecna dekada jest decydująca dla losów ludzkości i niezwykle zależna od rozwoju poznania „dostarczanego” przez szkołę wyższą.*

uczącego się (*learner centered*), a także dyplomowanie (zarówno odbywające się w tradycyjnych dyscyplinach naukowych, jak i interdyscyplinarne) prowadzone i w samych uczelniach, i we współpracy z nieuczelnianymi partnerami. Przy pełnym poparciu dla rozwoju zdigitalizowanych metod kształcenia w omawianym dokumencie odnotowuje się, że fizyczna obecność studentów na kampusie jest konieczna dla uformowania wielu elementów nauczania, które nie sprowadzają się do przekazu wiedzy i prostych umiejętności. Wśród nich wymienia się i rozwój osobowy studentów, i czynienie z nich aktywnych i odpowiedzialnych obywateli.

Wysoko jest oceniony wkład uniwersytetów w globalny proces badań i rozwój nauki światowej i to nie tylko ze względu na ich praktyczne pożytki. Rolą szkół wyższych jest również budowanie rozumienia świata fizycznego i świata kondycji ludzkiej poprzez badania kierowane motywacją czysto poznawczą, wspomagające rozwój cywilizacyjny i kulturowy. Pamiętać należy, że wyniki badań naukowych są dziedzictwem całej ludzkości i podejście komercyjne do nich nie jest słuszne – inicjatywy, takie jak Open Science lub system FAIR (*Findable, Accessible, Interoperable, Reusable*), dają powszechny dostęp do takich informacji. Społeczne i techniczne innowacje, które są także powinnością uniwersytetów, mają być tworzone i dla partnerów uczelni, i w porozumieniu z nimi. Głównym wyzwaniem na dziś jest ochrona globalnego ekosystemu.

Kolejną kluczową funkcją uniwersytetu jest rozwój kultury, rozumiany jako zaangażowanie i stałe uczestnictwo w dyskursie kulturowym i artystycznym oraz przygotowywanie osób uczących się do uczestniczenia w nim zarówno od strony merytorycznej, jak i poprzez kształtowanie postaw zaangażowania w kulturę. Powinno to sprzyjać ochronie dziedzictwa kultury, a zarazem krytycznego i transformującego podejścia do niego. Ponieważ żyjemy w czasach przenikania się kultur, uniwersytet powinien udzielać wsparcia wielokulturowości i porozumieniu międzykulturowemu.

W jaki sposób przekuć tę wizję w rzeczywistość w sytuacji, gdy przyszłość jest nieprzewidywalna, a współczesność rozwija się w niezwykle szybkim tempie? Nie ma na to jednej recepty i każdy uniwersytet musi znaleźć właściwą dla siebie drogę, rozpoczynając od samoidentyfikacji i zbudowania stosownej do niej wizji i misji. Czynnikiem sukcesu będą prawne i finansowe ramy działania uczelni, które powinny wspierać autonomię i swobody akademickie oraz chronić różnorodność ich misji (zwalczać standaryzację) i wzmacniać ich ponadnarodową współpracę. Szkoły wyższe i ich otoczenie powinny wykorzystywać szanse tworzone przez proces boloński, pozwalający zachować jedność systemu szkolnictwa wyższego i mobilność w jego ramach, przy zróżnicowaniu instytucji i ich misji, programów kształcenia i profili badawczych. To wymaga nie tylko dal-

szego funkcjonowania europejskich programów wspierających uniwersytety, ale także wypełniania obowiązków narodowych władz publicznych, które powinny alokować środki na inicjatywy podejmowane przez uczelnie. Równowaga pomiędzy funduszami, o które trzeba konkurować, i dotacjami państwowymi wzmacnia autonomię akademicką. Na dziś kluczowe są inwestycje w infrastrukturę, zwłaszcza cyfrową, oraz rozwój kadr akademickich. Te działania wymagają silnego, profesjonalnego i stale doskonalącego się przywództwa na uczelni, zdolnego do zapewnienia jej wiarygodności w zarządzaniu i wykorzystywaniu pozyskanych środków finansowych.

Tak opisany stan rzeczy i wyzwania przyszłości stawiają przed uniwersytetami trzy priorytety w zakresie działania o bardziej operacyjnym charakterze. Są to: reforma karier akademickich, rozwijanie interdyscyplinarności w badaniach i nauczaniu oraz wzmocnienie zaangażowania obywatelskiego uczelni. W zasadach rozwoju kariery jest proponowane użycie szerszego zbioru narzędzi ewaluacji dokonań pracowników niż obecne bibliometryczne wskaźniki: zrównoważenie ważności badań i nauczania, włączenie różnych form rozpowszechniania wiedzy (np. działań na rzecz społeczeństwa obywatelskiego albo mentoringu) do dorobku pracowników itp., a więc – generalnie – uczynienie kariery akademickiej bezpieczniejszą i bardziej atrakcyjną oraz dopuszczenie akceptacji dokonań badaczy zrealizowanych poza światem akademickim. Dyscypliny naukowe powinny pozostać jako ważne czynniki tworzenia nowej wiedzy, jednakże powinno się także promować rozwój interdyscyplinarności badań i nauczania poprzez np. uznanie jej rozwoju za element podlegający pozytywnej ocenie w toku akredytacji. Postulat wzmocnienia zaangażowania obywatelskiego uniwersytetów zachęca do wspierania i promocji wartości obywatelskich poprzez publiczne debaty (będące polem permanentnej refleksji nad europejską tożsamością i kulturą oraz jej wkładem do świata globalnego), ostrzegania przed skutkami zaniedbania refleksji i edukacji proobywatelskiej oraz stwarzania studentom okazji do takiej aktywności. Zapisy dotyczące tego aspektu powinny być obecne w misjach uczelni.

Oczywiście, lektura takiego dokumentu w sposób naturalny kończy się pytaniem „Co robić?”. Czy nasz uniwersytet w dostatecznym stopniu wpisuje się w proponowany przez EUA dyskurs? Jaki punkt równowagi pomiędzy czystym poznaniem a badaniami stosowanymi odnaleźliśmy w naszej uczelni? Czy ramy prawne i organizacyjne systemu szkolnictwa wyższego w Polsce pozwalają na wprowadzenie w życie postulatów dokumentu? Co należałoby zmienić w naszych relacjach z otoczeniem społecznym – czy jesteśmy dostatecznie wrażliwi na jego potrzeby? Czy chronimy czyste wartości akademickie? Czy znajduje to odzwierciedlenie w misji naszej uczelni?

Jeśli stawiamy sobie takie pytania i poszukujemy wytycznych do działania na terenie uczelni i kraju, to oznacza, że dokument EUA wypełnił swoje zadanie: pobudził nas do refleksji służącej samoświadomości akademickiej i działań służących realizacji jej wniosków. Zapewne będzie to stanowić inspirację do dalszych debat nad strategią szkół wyższych do 2030 r.

DR HAB. EWA CHMIELECKA, emerytowany prof. SGH, członek Zespołu ds. Zarządzania Jakością Kształcenia SGH

Stawiamy na dobre połączenia

audyt | doradztwo biznesowe

podatki | księgowość
| doradztwo dla sektora nieruchomości

The logo for tpa, featuring the lowercase letters "tpa" in a stylized, handwritten-style font.

tpapoland

tpapoland

Aplikuj do nas:
tpa-group.pl/praca

CEMS MIM 2022/2023

GRZEGORZ M. AUGUSTYNIAK, ANETA SZYDŁOWSKA

ROZPOCZĘLIŚMY PROMOCJĘ KOLEJNEJ EDYCJI PROGRAMU CEMS MASTERS'S IN INTERNATIONAL MANAGEMENT

Początek roku to dobry czas na przygotowanie i intensywne działania promocyjne programu CEMS MIM, organizowane wspólnie przez CEMS Office w SGH i CEMS Club Warsaw.

W tym roku zaczęliśmy od promocji w mediach społecznościowych – cykl *What is CEMS MIM?* przedstawia alians CEMS i jego członków: uczelnie biznesowe, partnerów korporacyjnych i społecznych, a także elementy programowe (wykłady, *Block Seminar*, *Global Citizenship Seminar*, *Skill Seminars*, *Business Projects*, zagraniczna praktyka zawodowa) oraz szczegóły procesu rekrutacji (wymagane dokumenty, znajomość języków, *Assessment Centre*, rozmowa kwalifikacyjna). Cykl w mediach społecznościowych jest uzupełniany o reportaże zdjęciowe z życia studenckiego.

Po przybliżeniu istoty CEMS MIM przedstawimy od strony praktycznej elementy programu w formie cyklu webinarów, podczas których kandydaci będą mogli się poczuć jak studenci CEMS. Będą mieli okazję uczestniczyć w wykładzie CEMS, spotkaniu z firmą CEMS czy wziąć udział w *Mini-skill Seminar*. Podczas webinarów zagłębimy się zarówno w sam program, rekrutację, jak

i zaprezentujemy go z różnych perspektyw: nowego studenta CEMS, studenta CEMS, absolwenta CEMS. W miesiącach letnich będziemy się przypominać w mediach społecznościowych, z postami o profilach i doświadczeniach naszych studentów i absolwentów CEMS. Działania promocyjne zakończymy jednodniowym przejęciem FB SGH przez CEMS i spotkaniem informacyjnym w październiku, tuż przed otwarciem rejestracji na program CEMS MIM.

Pomimo trwającej pandemii program CEMS MIM, z pewnymi zmianami, jest oferowany bez zakłóceń.

Gorąco zachęcamy wszystkich studentów SGH do udziału w programie CEMS MIM, gwarantującym atrakcyjny start do międzynarodowej kariery lub rozpoczęcia własnej działalności w skali globalnej zgodnie z zasadami społecznej odpowiedzialności i wrażliwości. Przypomnijmy – program ten w Polsce można realizować wyłącznie w SGH!

Bardzo ważne: CEMS MIM stawia bardzo wysokie wymagania wstępne, dlatego prosimy wszystkich studentów chętnych do uczestniczenia w programie, aby jak najszybciej:

- 1) podeszli do egzaminu na jeden z kilku certyfikatów językowych, który należy zdać na ustalonym (lub wyższym) poziomie: IELTS (Academic) 7.0, CAE (ocena B), CPE (C1 Certificate), TOEFL iBT (100), BEC Higher (ocena A); w tym roku są też akceptowane certyfikaty uzyskane w wersji Home, a z posiadania certyfikatu zwolniono absolwentów studiów w języku angielskim, o ile zostały ukończone w jednej z uczelni CEMS lub uczelni posiadającej akredytację EQUIS bądź AACSB albo z uczelni w kraju anglojęzycznym;
- 2) podeszli do egzaminów z wybranych certyfikatów z drugiego języka lub wystąpili (absolwenci studiów licencjackich w SGH, którzy ukończyli lektoraty z drugiego języka) o wydanie Certyfikatu CNJO;

Program CEMS MIM to unikatowy i niezwykle atrakcyjny program studiów magisterskich (prowadzony w ramach aliansu CEMS przez 34 wiodące szkoły biznesu, 69 partnerów korporacyjnych i 8 partnerów społecznych z całego świata), który regularnie plasuje się w czołowej dziesiątce najlepszych studiów w zakresie zarządzania międzynarodowego. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie jest jedyną uczelnią w Polsce, w której można realizować CEMS MIM. Sam program (dostępny na drugim roku studiów magisterskich, równoległe z dowolnym kierunkiem w SGH) obejmuje m.in. obowiązkowy semestr w przydzielonej podczas rekrutacji zagranicznej uczelni członkowskiej oraz praktykę międzynarodową.

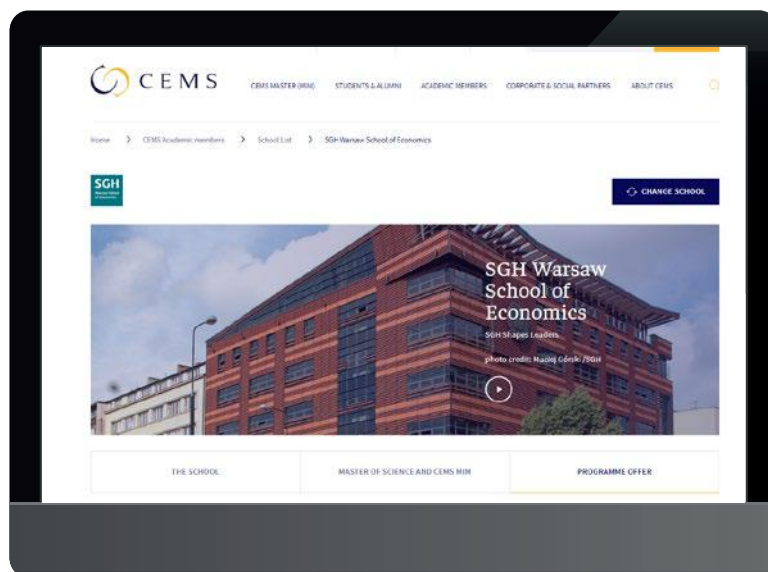
- 3) zgromadzili i złożyli do Komisji Oceny Projektów Samorządu Studentów SGH zaświadczenia o działalności studenckiej w swojej uczelni macierzystej na studiach licencyjnych (lub poprzednich, magisterskich) w celu uzyskania punktów za działalność (dotyczy wyłącznie studentów, którzy nie kończyli wcześniej studiów w SGH).

Wszystkie opisane powyżej wymagania trzeba spełnić do połowy listopada, stąd graniczny termin na podejście do testu to koniec października. Jeśli już wcześniej osoby chętne do uczestnictwa w programie przystępowały do testów, to w przypadku wyniku na poziomie C1 lub wyższym nie ma ograniczeń czasowych ich ważności, natomiast dla wyniku B2/B2+ okres ten wynosi 5 lat, a poniżej B2 – 2 lata.

Szczegółowe informacje o programie CEMS MIM są dostępne na stronach www.cems.org oraz www.sgh.waw.pl/cems. W przypadku pytań prosimy pisać na adres mailowy CEMS@SGH.WAW.PL .

GRZEGORZ M. AUGUSTYNIAK, zastępca dyrektora Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

ANETA SZYDŁOWSKA, menedżer ds. relacji korporacyjnych CEMS, Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

↑ Profil SGH na stronie programu CEMS

RAMOWY PROGRAM STUDIÓW CEMS

JEDNOROCZNY PROGRAM STUDIÓW MAGISTERSKICH CEMS MIM

REKRUTACJA
Październik–grudzień poprzedzającego roku akademickiego

Sierpień–styczeń: semestr 1, uczelnia 1		Luty–lipiec: semestr 2, uczelnia 2			Semestr 3: praktyka międzynarodowa (minimum 8 tygodni)
3 ECTS	30 ECTS	1 ECTS	15 ECTS	15 ECTS	
Tygodniowe <i>Blocked Seminar</i> (3 ECTS)	<i>Global Strategy</i> i inne przedmioty z oferty CEMS	<i>Global Citizenship</i>	<i>Global Leadership</i> i inne przedmioty z oferty CEMS	<i>Business Project</i>	Praktyka za granicą lub krajowa, jeśli oba semestry są realizowane za granicą (poza okresem zajęć, przed, w trakcie lub po zakończeniu roku studiów)
Przedmiot (-y) do wyboru z umiejętności twardych – <i>Hard Skills Elective Course(s)</i> : za minimum 5 ECTS, do zrealizowania w dowolnym semestrze (1 lub 2), w ramach obowiązkowej łącznej puli 45 ECTS za przedmioty					Realizacja ewentualnie zaległych przedmiotów (do 15 ECTS)
Seminaria umiejętności praktycznych (<i>Skill Seminars</i>): 2 ECTS					
Certyfikaty lub kursy akredytowane z drugiego języka obcego (<i>FL2 Language Assessment</i>)					

DYPLOM SGH

(w ciągu 4 lat od zakończenia zajęć CEMS i zaliczenie wszystkich elementów programu w okresie od pół do półtora roku po uzyskaniu dyplomu SGH)

DYPLOM CEMS MIM

Szkolenia dla pracowników i studentów w SGH w ramach programu „Welcome to Poland”

 MARTA FERENC-SOCHACZYŃSKA

Zakończony pod koniec marca br. projekt #SGH4U, realizowany w ramach programu „Welcome to Poland”, to zdecydowanie sukces całego zespołu Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH pod przewodnictwem kierownika projektu Katarzyny Kacperczyk. #SGH4U to 26 miesięcy strategicznych i operacyjnych działań, skoncentrowanych na rozwoju kompetencji kadry naukowo-dydaktycznej oraz pracowników administracyjnych uczelni poprzez szkolenia: specjalistyczne, e-learningowe, trenerskie, prawne, wielokulturowe oraz zagraniczne (obejmujące szeroko rozumiany aspekt umiędzynarodowienia szkoły wyższej i budowania kultury otwartości). W projekcie „Welcome to Poland” łącznie przeprowadzono ponad 340 godzin szkoleń, podczas których 15 trenerów przeszkoliło blisko 360 uczestników. Szkolenia i warsztaty realizowane w pierwszej części projektu odbyły się w trybie stacjonarnym, pozostałe szkolenia (z uwagi na COVID-19) – w trybie on-line, czyli na platformie Microsoft Teams.

W roku 2019 zostały przeprowadzone dwudniowe warsztaty specjalistyczne z zakresu wielokulturowości i obsługi studenta zagranicznego, w których wzięło udział 60 pracowników naszej uczelni. W styczniu 2020 r. rozpoczęło się półroczne szkolenie trenerskie z komunikowania i zarządzania w środowisku międzykulturowym, w którym uczestniczyło 22 pracowników SGH (łącznie 160 godzin szkoleń). Latem 2020 r. na platformie „e-SGH” uruchomiono szkolenie e-learningowe dotyczące różnic kulturowych, dostępne dla wszystkich pracowników uczelni, a od marca 2021 r. – również dla studentów. Szkolenie to jest realizowane w językach polskim i angielskim.

Projekt #SGH4U jest współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój – projekt pozakonkursowy pt. „Podniesienie kompetencji kadry akademickiej i potencjału instytucji w przyjmowaniu osób z zagranicy – Welcome to Poland”, realizowany w ramach działania określonego we wniosku o dofinansowanie projektu nr POWR.03.03.00-00-PN14/.

skim. W lutym 2021 r. przeprowadzono 15-godzinne szkolenie poświęcone prawnym regulacjom w zakresie obsługi studenta zagranicznego, w którym wzięło udział 21 pracowników naszej uczelni.

W tym samym czasie dla pracowników SGH zorganizowano szkolenia dotyczące umiędzynarodowienia w szkolnictwie wyższym, podczas których – z uwagi na interaktywny charakter – utworzono małe grupy szkoleniowe (do 12 osób). Tematyka szkoleń była przygotowana z uwzględnieniem potrzeby wzrostu kompetencyjnego pracowników i składała się z takich treści, jak: wystąpienia publiczne, zdolności negocjacyjne i komunikacja, protokół dyplomatyczny oraz umiędzynarodowienie – strategię budowania współpracy. W celu podniesienia atrakcyjności szkolenia część warsztatów odbyła się w języku angielskim, a część w języku polskim (łącznie 24 godziny dydaktyczne). Ostatnio, w marcu 2021 r., Harvard Kennedy School zorganizowało pięciodniowe szkolenie on-line na temat *Crisis Leadership in Higher Education* (trwające 30 godzin dydaktycznych), w którym wzięło udział 6 pracowników SGH.

Bardzo dużą popularnością cieszyły się także szkolenia z zakresu wielokulturowości, przeznaczone dla studentów SGH. Cykl szkoleń obejmował trzy edycje, z których każda składała się z czterech modułów dotyczących kompetencji miękkich. W celu dotarcia do jak największej liczby studentów dwa moduły w każdej edycji zostały zrealizowane w języku angielskim. W trakcie łącznej liczby 72 godzin dydaktycznych przeszkolono aż 190 studentów w zakresie problematyki dotyczącej: zasad etykiety i *savoir-vivre* (w kontekście relacji międzynarodowych), sztuki wystą-

pień i prezentacji publicznych, różnic międzykulturowych i komunikacji międzykulturowej.

Wszystkie szkolenia realizowane w ramach wspomnianego projektu cieszyły się dużym zainteresowaniem zarówno wśród pracowników, jak i studentów SGH. Szkolenia dotyczące problematyki umiędzynarodowienia, znajdujące się w centrum zainteresowań wielu osób oraz przeprowadzone dla wielu różnych grup interesariuszy w formach stacjonarnej i on-line, odbyły się w naszej uczelni po raz pierwszy. Z uwagi na interaktywny charakter niektórych szkoleń grupy warsztatowe były nieduże i nie dla wszystkich wy-

starczyło miejsc. Wiemy jednak, że w celu kształtowania kultury otwartości w SGH takie szkolenia powinny się odbywać regularnie. O potrzebie ponownego przeprowadzenia szkoleń świadczą także bardzo duża liczba zgłoszeń i tempo zapewniania dostępnych miejsc w ogłaszanych naborach. To wszystko dowodzi, że tego typu szkolenia są niezbędne dla społeczności SGH, że chce się ona kształcić i rozwijać swoje kompetencje oraz że potrzebuje więcej takich projektów jak #SGH4U! 🇸🇰

MARTA FERENC-SOCHACZYŃSKA,

Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

FOT. ARCHIWUM SGH (4)

- ✦ Uczestnicy seminarium, które odbyło się 14-15 maja 2019 r., w kreatywny sposób poszukiwali dobrych praktyk, idei i inspiracji oraz odpowiedzi na pytanie, jak zintegrować zagranicznych studentów na uczelni wyższej i sprawić, by czuli się jak w domu
- ✦ Panel dyskusyjny „How to make international students feel at home?” z udziałem gości zagranicznych (reprezentujących uczelnie partnerskie SGH z całego świata) uczestniczących w trwającym w tym samym czasie International Staff Training Week

Ekonomiczne Losy Absolwentów

 MAREK ROCKI

ŹRÓDŁO WIEDZY O POLSKIM SYSTEMIE
SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Ogólnopolski system
monitorowania
Ekonomicznych Losów
Absolwentów (ELA)

dostarcza wiarygodnych
informacji o sytuacji
absolwentów polskich
uczelni na rynku pracy.
Badania są oparte na danych
z Zakładu Ubezpieczeń
Społecznych i systemu
POL-on.

System ELA został
zaprojektowany i wykonany
przez Ośrodek Przetwarzania
Informacji – Państwowy
Instytut Badawczy.

ela.nauka.gov.pl

Jeśli Państwo jeszcze nie zaglądali na stronę www.ela.nauka.gov.pl, to zachęcam. Ekonomiczne Losy Absolwentów (ELA) to bogate źródło wiedzy o polskim systemie szkolnictwa wyższego. Wszystko zaczęło się ładne parę lat temu, gdy minister Barbara Kudrycka wpisała do nowelizowanej ustawy obowiązek monitorowania losów absolwentów. Uczelnie oprotowały to jako nałożenie dodatkowych obowiązków sprawozdawczych bez dodatkowego źródła finansowania, na co minister odpowiedziała: „Nie to nie. Wezmę sobie te dane z ZUS-u...”.

ISTOTA ELA

System ELA został zaprojektowany i wykonany przez Ośrodek Przetwarzania Informacji – Państwowy Instytut Badawczy na zlecenie ministerstwa. Działa tak, że w momencie uzyskania dyplomu przez absolwenta zaczyna się pobieranie dotyczących go danych z zasobów administracyjnych ZUS-u. Oczywiście dane te, w celu zachowania anonimowości, są agregowane. Najmniejszą jednostką w systemie ELA jest grupa absolwentów, dla której wyodrębniono numer w systemie POL-on (numer w systemie informacji o szkolnictwie wyższym, wspomagającym pracę Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego), co oznacza, że studia stacjonarne i niestacjonarne – prowadzone przez dany wydział szkoły wyższej na danym kierunku studiów – są zarejestrowane odrębnie. Co więcej, oddzielnie są rejestrowane także grupy realizujące pewien kierunek studiów na danym stopniu i w określonym trybie w pewnej uczelni, ale na dwu różnych wydziałach. Występują też przypadki, gdy ten sam kierunek na danym wydziale (w określonym trybie i na danym stopniu studiów) kończą dwie grupy absolwentów. Ozna-

cza to, że są to grupy, które rozpoczynały studia w dwu różnych momentach (jedna z tych grup to absolwenci, którzy uzyskali dyplom po większej niż planowa liczbie semestrów). W systemie ELA takie grupy są nazywane „kierunkiem”, co oczywiście jest mylące, gdyż słowo to odnosi się do programu studiów określonego efektami uczenia się oraz opisu procesu prowadzącego do ich uzyskania. Należy przy tym podkreślić, że nazwy kierunków studiów przypisane do analizowanych grup absolwentów nie są jednoznaczne, gdyż uczelnie podobnym efektom uczenia się mogą nadawać różne nazwy, a jednocześnie, że jednakowa nazwa kierunku może w różnych uczelniach oznaczać zróżnicowane efekty uczenia się. Oczywiście może to mieć wpływ na losy absolwentów danego „kierunku”, prowadzonego w różnych uczelniach.

ZBIORY DANYCH W ELA

Pierwsze dostępne dane dotyczyły rocznika 2014 (tzn. osób, które w tym roku otrzymały dyplom). Wyniki kolejnych „pomiarów” są publikowane z reguły około połowy roku następującego po roku od uzyskania dyplomów, czyli dla rocznika 2014 było to w 2016. Co roku dochodzą więc wyniki kolejnego pomiaru: nowy rocznik – dane w rok po uzyskaniu dyplomu; poprzedni rocznik – rok i dwa po uzyskaniu dyplomu itd.

Zbiory danych źródłowych, aktualnie dostępne w systemie ELA, obejmują dane o ponad 500 wskaźnikach dla prawie 35 tys. grup absolwentów roczników 2014–2018. Wskaźniki dotyczą m.in.: wynagrodzeń, czasu poszukiwania pracy, bezrobocia, samozatrudnienia, liczby jednoczesnych pracodawców, liczby pracodawców. Z założenia dane odnoszą się do kolejnych pięciu lat, poczynając od roku po uzyskaniu dyplomu. Dostępne są także dane charakteryzujące ana-

Źródło: www.ela.nauka.gov.pl

lizowane grupy absolwentów (poziom i tryb studiów, liczebność grupy, procent studiujących po uzyskaniu dyplomu itd.). Ogrom danych powoduje, że analizując je, przypominam sobie stwierdzenie prof. Piotra Płoszajskiego, który zauważył, że kiedyś problemem był mały zasób danych, a teraz problemem jest postawienie pytań, na które odpowiedzi są w masowych dostępnych danych.

OCENA SKUTKÓW NOWYCH OFERT DYDAKTYCZNYCH ZA POMOCĄ ELA

Wspomniałem już o kierunkach tworzonych przez uczelnie. Na kreatywność szkół wyższych w tym zakresie wskazują coroczne Komunikaty Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, dotyczące decyzji o przyznaniu tzw. wskaźników kosztochłonności dla nowo tworzonych kierunków. Pojawiają się w nich nie tylko kierunki wcześniej nieistniejące, ale także nowe wersje kierunków „klasycznych”. Warto tu przypomnieć, że o ile przed uwolnieniem kierunków przez minister Kudrycką istniało około 120 kierunków „klasycznych” oraz kilkadziesiąt makrokierunków,

studiów międzykierunkowych i kierunków „unikatowych”, o tyle w samym tylko 2018 r. minister nadał wskaźniki kosztochłonności 166 nowym kierunkom. „Nowe” oznacza także wielodzinowe mutacje: przykładowo w komunikacie z 2018 r. kierunek „Inżynieria zarządzania” występuje z trzema różnymi wskaźnikami kosztochłonności, „Kosmetologia” w latach 2016–2018 uzyskuje decyzje o sześciu różnych wskaźnikach, a „Pielęgniarstwo” – o pięciu różnych wskaźnikach. Oznacza to, że uczelnie zaproponowały rozmaite udziały dziedzin, do których są odniesione efekty kształcenia, a więc mimo jednakowej nazwy są to merytorycznie (programowo) różne kierunki. Takie inicjatywy zdają się potwierdzać innowacyjność polegającą na poszukiwaniu nowej, lepiej dopasowanej do potrzeb rynku pracy koncepcji kształcenia. Jednakże mogą też wskazywać na kreatywność w zakresie dopasowania przez uczelnie efektów kształcenia do kompetencji naukowych zatrudnionej kadry, czego konsekwencją jest pojawienie się w szkołach wyższych różnych proporcji efektów kształcenia związanych z poszczególnymi dziedzinami nauki.

Dane z systemu ELA pozwalają na ocenę różnorodnych skutków tych nowych ofert dydaktycznych. Można znaleźć kierunki, których absolwenci w znaczącym stopniu doświadczają bezrobocia, a nawet kierunki, których absolwenci w kolejnych latach są coraz bardziej dotknięci bezrobociem lub co roku coraz mniej (przeciętnie) zarabiają. Kreatywność powoduje też niespodzianki. Przykładowo, Politechnika Śląska przypisała dziedzinę nauk ekonomicznych do socjologii (w 100%).

Oczywiście dane o wyodrębnionych grupach (absolwentach poszczególnych kierunków studiów realizowanych w danym trybie na określonym poziomie studiów) są gromadzone w systemie ELA tak, by uzyskać łączne informacje o absolwentach danej uczelni, ale dostępne w systemie informacje (w postaci plików z danymi w tzw. „strefie eksperckiej” na www.ela.nauka.gov.pl) pozwalają też na inne ich agregowanie. Dzięki temu można porównywać kolejne roczniki pewnego kierunku z danej uczelni, ten sam rocznik danego kierunku z różnych uczelni czy różne kierunki w danej uczelni itd.

DANE ZUS-U A DANE ELA

Analizując losy absolwentów na podstawie danych z systemu ELA, trzeba jednak brać pod uwagę to, że w zbiorach ZUS-u nie są rejestrowane umowy o dzieło (obowiązek taki istnieje dopiero od stycznia 2021 r.), umowy-zlecenia, umowy zawierane za granicą Polski, praca bez umowy. Dane mogą także nie obejmować ubezpieczonych w KRUS. Ważną informacją uwiarygodniającą wnioskowanie jest liczba absolwentów danej jednostki zarejestrowanych w ZUS-ie odniesiona do

Źródło: www.ela.nauka.gov.pl

ogólnej liczby jej absolwentów. Ogólnie system obejmuje ponad 95% wszystkich absolwentów każdego rocznika, ale dla poszczególnych uczelni na wybranych kierunkach – szczególnie kształcących obcokrajowców – może to być nawet mniej niż 50%. Przykładowo, w danych ZUS-u jest ujętych tylko 6,5% absolwentów rocznika 2014 kierunku „Ekonomia” Akademii Finansów i Biznesu VISTULA. Oczywiście system nie obejmuje pracujących w szarej strefie...

Dane ZUS-u nie zawierają także informacji o wykonywanym zawodzie. Oznacza to, że nie wiadomo, czy podjęta przez absolwenta praca jest zgodna z kierunkiem ukończonych studiów. Jednak można przyjąć, że wysokie wynagrodzenie i szybkie znalezienie pracy oznaczają pracę związaną ze studiami (i odwrotnie: niskie wynagrodzenie i długi czas poszukiwania zatrudnienia można wiązać z pracą niemającą nie wspólnego ze specjalnością wpisaną w dyplomie).

Co istotne, twórcy systemu ELA zadbali o to, by prezentować także dane uwzględniające miejsce pracy, bo przecież np. wynagrodzenie mie-

sięczne równe 3000 zł ma inną wartość w Warszawie, a inną w małej odległej od metropolii miejscowości. Z tego powodu ważnymi charakterystykami opisującymi losy absolwentów na rynku pracy są w systemie ELA:

- względny wskaźnik bezrobocia (WWB), który jest obliczany w taki sposób, że dla każdego absolwenta wyznacza się proporcję indywidualnego ryzyka bezrobocia do średniej rejestrowanego bezrobocia w jego powiecie zamieszkania (powiatach, jeśli zmieniał miejsce zamieszkania) w okresie objętym badaniem; wartość wskaźnika prezentowanego w raportach ELA jest równa średniej z tych proporcji; ryzyko bezrobocia w systemie ELA jest zdefiniowane jako średni procent liczby miesięcy po miesiącu uzyskania dyplomu, w których absolwenci byli zarejestrowani jako bezrobotni;
- względny wskaźnik zarobków (WWZ), który jest obliczany w taki sposób, że dla każdego absolwenta wyznacza się proporcję jego średnich zarobków do średnich zarobków w jego powiecie (powiatach) zamieszkania w okresie objętym badaniem; wartość wskaźnika umieszczanego w raportach ELA jest równa średniej z tych proporcji.

Względny wskaźnik bezrobocia i względny wskaźnik zarobków w sposób syntetyczny charakteryzują losy absolwentów, bo niezależnie od kierunku, profilu i trybu studiów oraz wykonywanego po studiach zawodu wskazują zarówno na poziom przygotowania tych osób do podjęcia trudu walki na rynku pracy, jak i na rynkową ich wycenę przez pracodawców. Sukcesy absolwentów na rynku pracy, a więc krótki czas poszukiwania zatrudnienia po uzyskaniu dyplomu i wysokie wynagrodzenia, z jednej strony oznaczają, że uczelnia oferuje (realizuje) programy studiów zgodne z zapotrzebowaniem społeczeństwa i gospodarki, a z drugiej pośrednio wskazują, że skutecznie współpracuje ona z pracodawcami nad doskonaleniem programów studiów, a przy tym prowadzi badania naukowe sprzyjające takiemu doskonaleniu. Można więc przyjąć, że WWB i WWZ syntetycznie charakteryzują jakość działań uczelni. Z tego powodu wskaźniki te można wykorzystać np. do stworzenia rankingu uczelni lub jednoimiennych kierunków.

Warto dodać, że oczywiście dane z systemu ELA mają inny charakter niż ankiety dotychczas stosowane w badaniu losów absolwentów. Jednocześnie możliwe jest łączenie danych z ELA z informacjami o sukcesach w zdobywaniu grantów z NCN, wskaźnikach kosztochłonności z ministerstwa czy ocenie jakości kształcenia z zasobów PKA.

PROF. DR HAB. MAREK ROCKI, dyrektor Instytutu Rozwoju Gospodarczego, Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH, były rektor SGH

points of change

Zmiana. Kształtowana przez
technologię i ludzką kreatywność.
Chcesz być częścią zmiany?

Posłuchaj wyjątkowych spotkań z ekspertami
Accenture, którzy dzielą się swoją wiedzą
w tematach takich jak: Cybersecurity, House
of Many Technologies, Cloud, Truly Human.

**Subskrybuj podcast
Points of Change
w swojej ulubionej
aplikacji podcastowej.**

sluchaj na
Spotify

sluchaj na
Apple Podcasts

sluchaj na
YouTube

Kształtowanie relacji z absolwentami – dobre praktyki

 JOANNA ŻUKOWSKA, KRZYSZTOF REK

Troska o kształtowanie dobrych relacji z absolwentami szkół wyższych oraz ich pozytywny efekt stanowi o sile uczelni w wielu krajach. Dbalność o stabilność owych relacji pozwala na osiągnięcie efektu synergii, polegającego m.in. na wsparciu finansowym i mentoringowym udzielanym przez absolwentów oraz na prestiżu gwarantowanym absolwentom ze strony uczelni. Pozytywna relacja może się przyczyniać do stabilnego i długookresowego rozwoju szkoły wyższej. Niniejszy tekst jest syntezą artykułu Andżeliki Kuźnar i Joanny Żukowskiej *Dobre praktyki w zakresie relacji szkół wyższych z absolwentami w świetle wyników badań empirycznych* („Horyzonty Wychowania”, Tom 17, Nr 43(2018)) i ma na celu wskazanie dobrych praktyk mogących wpłynąć na doskonalenie zarządzania relacjami z absolwentami w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie.

Pomocne w realizacji powyższego celu mogą się okazać analizy dotyczące stowarzyszeń i organizacji działających w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, jak również badanie ankietowe

przeprowadzone w 28 uczelniach partnerskich SGH z 19 krajów (głównie Europy oraz Kanady, Brazylii, Peru, Japonii, Korei Południowej i Tajwanu). Pełne rezultaty tych badań zostały zawarte w nieopublikowanym raporcie autorstwa Andżeliki Kuźnar i Joanny Żukowskiej *Modele współpracy uczelni z absolwentami. Studia przypadku* (Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, 2017).

W SGH funkcjonuje wiele organizacji zrzeszających absolwentów. Najstarszą jest Stowarzyszenie Absolwentów SGH (założone 1912 r.), które zmieniając wielokrotnie nazwy, funkcjonuje nieprzerwanie od ponad stu lat. Kluczowym atutem jest otwarcie na absolwentów wszystkich trybów i kierunków studiów, którym regularnie jest oferowane uczestnictwo w wydarzeniach integrujących środowisko. Nawet czas pandemii nie zagroził działalności stowarzyszeniowej, którą w pełni przeniesiono do wirtualnej rzeczywistości. Jednak pewnym ograniczeniem organizacji może być mały dopływ nowych członków pochodzących z obecnych roczników i ograniczona oferta dla młodszych absolwentów uczelni. Kolejną organizacją zrzeszającą absolwentów jest Korporacja Handlu Zagranicznego powstała w 1991 r., która – ze względu na likwidację kluczowego dla stowarzyszenia Wydziału Handlu Zagranicznego – również boryka się z niewielkim napływem członków z młodszych roczników. Jednakże prowadzi ona aktywnie przedsięwzięcia, odpowiadające potrzebom dotychczasowych członków.

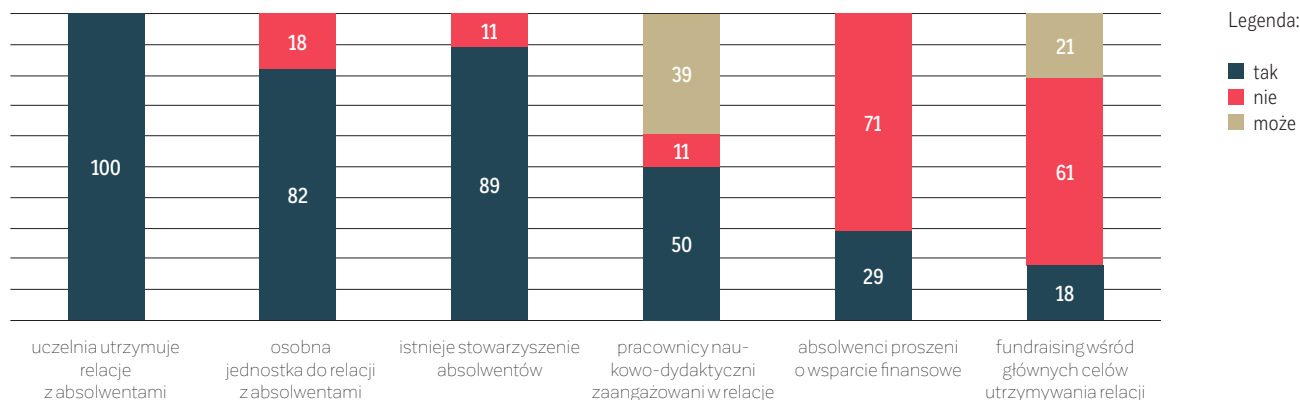
W SGH funkcjonują także liczne stowarzyszenia grupujące absolwentów poszczególnych programów, takich jak MBA (CEMBA, MBA-SGH, WEMBA), studia podyplomowe czy CEMS. Aktywność absolwentów jest też widoczna w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku, Stowarzyszenia Francja-Polska oraz Stowarzyszenia Stypendystów DAAD w Polsce. Osobnym bytem organizacyjnym jest powołany w 2011 r. Klub Absolwentów SGH, który formalnie nie jest stowarzyszeniem, a dołącza się do niego dzięki wypełnieniu prostej ankiety. Działalność klubu zbliżyła do siebie członków różnych stowarzyszeń absolwentkich, ma charakter uzupełniający i scalający w stosunku do nich.

STOWARZYSZENIE ABSOLWENTÓW
SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ
W WARSZAWIE

Wszystkich zainteresowanych członkostwem w Stowarzyszeniu Absolwentów zapraszamy do wypełnienia deklaracji członkowskiej, dostępnej na stronie internetowej www.sasgh.waw.pl. Roczna składka dla osób pracujących wynosi 50 zł, natomiast dla emerytów i rencistów 25 zł. Zapraszamy też do polubienia naszego profilu na Facebooku: www.facebook.com/absolwenciSGH. Zachęcamy do zgłaszania inicjatyw i pomysłów pod adresem: sasgh@sgh.waw.pl.

RELACJE Z ABSOLWENTAMI (%)

Źródło: opracowanie własne na podstawie A. Kuźnar, J. Żukowska, *Modele współpracy uczelni z absolwentami. Studia przypadku*, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, 2017, materiał nieopublikowany.

Odnosząc się do badań przeprowadzonych w zagranicznych uczelniach partnerskich, należy wyraźnie podkreślić, że sytuacja kształtowała się podobnie. Aż 89% z nich posiada stowarzyszenie absolwentów, a wszystkie utrzymują relacje z absolwentami. W przypadku 82% funkcjonuje osobna jednostka do zarządzania relacjami z absolwentami. W połowie badanych uczelni pracownicy naukowo-dydaktyczni są zaangażowani w tworzenie i utrzymywanie relacji z absolwentami, przy czym aż 39% nie ma szczegółowej wiedzy na ten temat. Może to być spowodowane faktem, iż pracownicy naukowo-dydaktyczni utrzymują relacje z absolwentami w sposób oddolny, na własną rękę.

Z rysunku wynika, iż tylko co trzecia badana uczelnia zwraca się do absolwentów z prośbą o wsparcie finansowe dla niej lub studentów. Jeszcze mniej ankietowanych, bo tylko 18%, uznaje fundraising za jeden z głównych celów utrzymywania relacji z absolwentami. Można zatem wnioskować, iż fundraising nie stanowi głównego celu budowania tego typu współpracy. Sytuacja w tym zakresie jest inna w krajach anglosaskich, które nie były przedmiotem badania. W większości państw Unii Europejskiej, inaczej niż w USA i Wielkiej Brytanii, nie funkcjonuje dobrze model współdziałania z absolwentami opierający się głównie na wsparciu finansowym uczelni. Ten ważny obszar powinien więc być istotnym, ale nie jedynym filarem współpracy.

Analiza studiów przypadków, w tym pogłębiona analiza korzyści i wyzwań, przed którymi stoją uczelnie troszczące się o relacje z absolwentami, pozwoliła na wyciągnięcie pewnych wniosków i opracowanie rekomendacji odnośnie do zarządzania relacjami z absolwentami SGH.

Kluczowe wydaje się więc posiadanie przez uczelnię odrębnej jednostki, której zadaniem jest kształtowanie i utrzymywanie relacji z absolwen-

tami. SGH jako uczelnia mająca świadomość tych potrzeb, od kilku lat prężnie rozwija Centrum Karriery i Relacji z Absolwentami, które odpowiada na potrzeby absolwentów.

Kolejnym ważnym elementem jest włączenie wszystkich pracowników uczelni, w tym naukowo-dydaktycznych, w proces tworzenia i utrzymywania relacji z absolwentami. Takie podejście znacznie wzmocni potencjał szkoły wyższej w badanym obszarze. Prowadzone obecnie prace w zakresie strategii SGH pozwalają na uwypuklenie znaczenia zarządzania relacjami z absolwentami, a dzięki temu jest szansa na włączenie całej wspólnoty uczelnianej do prac nad dbałością o ten obszar.

Odrębnym zagadnieniem jest kwestia usystematyzowania współpracy organizacji absolwentskich. Przeprowadzone badanie wskazuje, że najlepiej funkcjonuje model, w którym organizacja zrzeszająca absolwentów jest wpisana w strukturę uczelni. Wynika to z faktu, iż szkoła wyższa ma naturalną łatwość do pozyskiwania wiedzy i kontaktowania się z absolwentami, otrzymania szybkiej informacji zwrotnej (np. podczas realizacji procesów akredytacyjnych i rankingowych czy też innych przedsięwzięć, w których konieczny jest kontakt z szerokim gremium). Tutaj również widoczne są już intensywne działania, które dzięki czerpaniu z najlepszych światowych wzorców, przyczyniają się do budowania parasolowej organizacji, która ma na celu koordynację i uwzględnianie interesów wszystkich absolwentów i organizacji absolwentskich, a także czerpanie z bogatego doświadczenia stowarzyszeń absolwentskich.

DR HAB. JOANNA ŻUKOWSKA, prof. SGH, kierownik Zakładu Otoczenia Biznesu w Instytucie Przedsiębiorstwa w Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie, członek zarządu Stowarzyszenia Absolwentów SGH
KRZYSZTOF REK, absolwent SGH, członek zarządu Stowarzyszenia Absolwentów SGH

FOT. ARCHIWUM PRYWATNE

Biznes jest jak sztafeta

Z **ELIZĄ GOSSA**, WICEPREZESEM INVESTCOVER,
ABSOLWENTKĄ SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ
W WARSZAWIE, ROZMAWIA MIROSŁAW ŁUKASIEWICZ

„Nasz biznes jest jak sztafeta. Przekazując pałeczkę wiedzy i doświadczenia, współpracując jako zespół, jesteśmy w stanie biec dalej i dłużej, zdobywając kolejne sukcesy i zostawiając w tyle naszą konkurencję.

Dlaczego SGH?

Jak pewnie znaczna część młodych ludzi wchodzących w dorosłe życie nie miała sprecyzowanych planów, co będę chciała robić zawodowo, a tym samym, jaki kierunek studiów wybrać. Istotną rolę w ukierunkowaniu moich planów odegrał mój ojciec, który zawsze był dla mnie dużym autorytetem. Sam będąc całe życie przedsiębiorcą, widział to z innej perspektywy, a znając najlepiej moje mocne strony, zarekomendował wybór właśnie SGH, która niewątpliwie była i nadal jest najbardziej renomowaną uczelnią ekonomiczną w Polsce.

Mój wybór padł zatem na kierunek „Zarządzanie i marketing”, ponieważ uważałam, iż dawało to szerokie możliwości pracy na różnych stanowiskach. Nie zdawałam sobie jednak sprawy, jak wiele będę czerpać z tej uczelnianej skarbnicy wiedzy w kolejnych latach swojego rozwoju zawodowego.

Najciekawsze wspomnienie ze studiów w SGH?

Na pewno nie zapomnę pierwszego dnia na uczelni. Inauguracja roku przypadała na 13 września o godzinie 13, w auli nr XIII, a ja dodatkowo

wylądowałam na XIII toku. Aby tego było mało, po uroczystym otwarciu roku akademickiego zleciałam ze schodów i omal nie połamalam sobie nóg. Gdy wracałam już do domu, stanęłam na przystanku i czekałam na tramwaj. W pewnym momencie poczułam, jak coś na mnie spadło. To była ptasia kupa, która „udekorowała” klapę mojego czerwonego płaszcza. Ktoś przesądny pomyślałby może, że to wszystko wróżyło pecha, ale ja przeciwnie – uśmiechnęłam się tylko w głębi duszy i pomyślałam, że takiej inauguracji roku z pewnością nigdy nie zapomnę.

W biznesie jest zresztą trochę tak jak z moją inauguracją studencką. Bywa, że nie zawsze wszystko układa się po naszej myśli. Czasami się potykamy, czasami coś na nas nieoczekiwanie spadnie jak nieprzyjemna ptasia kupa. Najważniejsze jest jednak, aby zawsze zachować optymizm, wyciągać lekcje z doświadczeń, podnieść się i iść dalej do przodu.

Co miało wpływ na rozwój Pani kompetencji jako lidera, przedsiębiorcy?

Przedsiębiorczość była wpisana w moje życie od dziecka, ale droga do własnej działalności była stosunkowo długa. Odkąd pamiętam, mój

tata prowadził własną firmę i było to dla mnie naturalne środowisko, w którym wzrastałam. Już jako małe dziecko marzyłam, aby kiedyś również mieć własny biznes. Bardzo chciałam przejąć firmę po rodzicach, którzy zajmowali się produkcją oświetlenia awaryjnego dla koncernu Philips. Zresztą początek mojej kariery zawodowej był właśnie związany z ich firmą rodzinną. Nie rozumiałam sceptycyzmu mojego ojca, który powtarzał, że przekazanie prowadzenia biznesu osobie bez doświadczenia jest jak wsadzenie młodego kierowcy za kierownicę rozpędzonego samochodu – pierwszy zakręt grozi wykołosem i katastrofą. Wtedy wydawało mi się, że aby prowadzić biznes, wystarczy dobrze sobie tylko odpowiednich ludzi do współpracy.

Dziś mając za sobą ponad 20 lat doświadczenia zawodowego, w tym 7 w prowadzeniu własnej działalności, wiem, że to wszystko nie jest takie proste, jak mi się wówczas wydawało. Ten, kto nie prowadził własnej firmy, nie zdaje sobie sprawy, jak wiele wyzwań stoi przed właścicielami przedsiębiorstwa. Ile trudu, wysiłku i porażek trzeba ponieść, aby zacząć się cieszyć sukcesem. Patrząc z perspektywy mijających lat, odczuwam satysfakcję, że dane mi było przejść przez różne etapy rozwoju zawodowego i zdobywać doświadczenie na różnych stanowiskach. Miałam szczęście spotkać na swojej drodze wielu wspaniałych ludzi, którzy nauczyli mnie praktycznych umiejętności związanych ze sprzedażą, z wdrażaniem na rynek nowych usług, zarządzaniem ludźmi czy też marketingiem. Dopiero połączenie wiedzy akademickiej wyniesionej z SGH i praktycznych umiejętności zdobytych pod okiem znakomitych mentorów, którymi okazali się być moi byli szefowie, dało mi solidną podstawę do tego, aby podjąć wyzwanie, jakim jest prowadzenie własnego biznesu.

Jaka jest historia początków własnej działalności?

Niewątpliwie kluczowym momentem decydującym o przejściu na własną działalność była czarna gorczyca, która przelała się mojemu mężowi, całe życie pracującemu dla różnych korporacji. Praca w tego typu organizacjach jest specyficzna i wymaga odnalezienia się w systemie trybików wielkiej maszyny, gdzie tak naprawdę pojedynczy głos niewiele znaczy. Są też oczywiście plusy takiej pracy, takie jak standardy, ład korporacyjny czy sieć kontaktów, jakie nawiązuje się podczas realizacji projektów.

W roku 2014 podjęliśmy wspólnie z mężem decyzję, że zakładamy własny biznes – ukierunkowany na zarządzanie inwestycjami budowlanymi, pod marką INVESTCOVER. Na początku zastanawiałam się mocno, jak odnajdę się w tej nowej roli i branży, ponieważ wcześniej nie miałam żadnego kontaktu z sektorem budowlanym. Szybko jednak okazało się, że połączenie sił w postaci wiedzy me-

” Przekazanie prowadzenia biznesu osobie bez doświadczenia jest jak wsadzenie młodego kierowcy za kierownicę rozpędzonego samochodu – pierwszy zakręt grozi wykołosem i katastrofą.

INVESTCOVER
PROJECT MANAGEMENT EXPERT

INVESTCOVER to zaufany i strategiczny partner dla firm oraz instytucji finansowych poszukujących wsparcia technicznego i merytorycznego przy planowaniu, wdrażaniu oraz realizacji projektów inwestycyjnych związanych z budową, modernizacją czy też utrzymaniem w należytym stanie technicznym różnego rodzaju obiektów budowlanych. Oferowane usługi: zarządzanie projektami; Inwestor Zastępczy; doradztwo techniczne i projektowe oraz audyty techniczne nieruchomości.

www.investcover.pl

rytorycznej i technicznej, jakie posiada mój mąż w zakresie budownictwa, z moimi kompetencjami w zakresie zarządzania i marketingu, które zdobyłam w SGH, przyniosło wspaniałe efekty. Oboje czerpiemy z naszej wiedzy zdobytej w trakcie studiów oraz doświadczenia zawodowego wyniesionego z firm, dla których pracowaliśmy przed laty. Wspólnie tworzymy rodzinną firmę, która łączy to, co najlepsze w korporacjach (jakość i standardy pracy), z zaletami mniejszych przedsiębiorstw – atmosferą, elastycznością i kreatywnym podejściem do rozwiązywania codziennych problemów naszych klientów. To pozwala zdobyć zaufanie nie tylko firm, dla których realizujemy naprawdę duże inwestycje budowlane, ale także naszych współpracowników, bez których nasze sukcesy nie byłyby możliwe.

Co jest najważniejsze w prowadzeniu biznesu?

Wdzięczni za to, co sami dostaliśmy od losu, staramy się dzielić wiedzę i doświadczeniem z nowym pokoleniem, które dopiero zaczyna swoją karierę zawodową. Uwielbiamy pracę z ludźmi, szczególnie wtedy, kiedy widzimy, jak postępuje ich rozwój osobisty. Pamiętam słowa jednego z moich szefów, który powtarzał: „Jesteś tak dobrym menedżerem jak twoje najsłabsze ogniwo w zespole”. Ważne więc, aby nieustannie dbać o ten zespół, być razem i pomagać rozwijać skrzydła wszystkim osobom, także tym, które wydają się być słabsze. Taka jest właśnie przewaga naszej firmy rodzinnej nad korporacjami, w których często trwa klasyczny wyścig szczurów. Jestem naprawdę dumna z ludzi, którzy współtworzą z nami markę INVESTCOVER – ich zaangażowanie i atmosfera pracy są po prostu bezcenne.

Dzięki profesjonalnemu podejściu i współpracy z sukcesem realizujemy bardzo duże inwestycje budowlane, takie jak np. budowa hotelu dla sieci PURO, modernizacja powierzchni biurowej dla Volkswagen Bank czy budowa największego na Mazowszu Centrum Neuropsychiatrii dla dzieci. Wszystkie te projekty były realizowane w ścisłym centrum Warszawy, ale nasza firma działa też na terenie całej Polski, pomagając inwestorom przy budowie i modernizacji obiektów biurowych, hotelowych, przemysłowych, medycznych czy galerii handlowych.

Czy widzi Pani związek pomiędzy działaniami w swojej firmie z sektora budowlanego a wiedzą zdobytą na uczelni o charakterze ekonomicznym?

”Ważne, aby przedsiębiorczości uczyć od jak najwcześniejszych lat, a nie dopiero wtedy, kiedy młody człowiek trafi na studia.

Oczywiście, że tak. Nasza działalność, choć związana ściśle z branżą budowlaną, wymaga wysokich kompetencji menedżerskich, a także z zakresu finansów, ekonomii i prawa. Doskonałym uzupełnieniem jest też wiedza z obszaru marketingu, którą wykorzystujemy na co dzień, realizując ściśle określoną strategię marketingową naszego przedsiębiorstwa.

Ciekawostką jest fakt, że pracę magisterską pisałam z zakresu lokalizacji przedsiębiorstw, u pani profesor Hanny Godlewskiej, którą bardzo miło wspominam i której również wiele zawdzięczam. Nie przypuszczałam wtedy, że wiedza, jaką wówczas zdobyłam, zaowocuje po latach, gdy będę prowadzić własny biznes. Jako Inwestor Zastępczy pomagamy naszym klientom przeprowadzić cały proces inwestycyjny od początku do końca. Często wiąże się to z koniecznością znalezienia lokalizacji pod nowe inwestycje albo analizą konkretnych nieruchomości. To doskonały przykład, że skończywszy uczelnię ekonomiczną, można z powodzeniem wykorzystywać zdobytą wiedzę w każdej branży, nawet w budownictwie.

Czyli SGH był dobrym wyborem w Pani przypadku?

Moja historia pokazuje, że tzw. „pechowa 13”, towarzysząca mi w trakcie inauguracji nauki na studiach w SGH, nie była w gruncie rzeczy złym zwiastunem, tylko początkiem właściwej drogi, która pozwoliła mi dojść tu, gdzie jestem dzisiaj jako dumny przedsiębiorca. Bardzo się cieszę, że dokonałam takiego wyboru uczelni, słu-

chając ludzi, którzy mieli w tamtym czasie więcej doświadczenia życiowego niż ja.

Czy chciałaby Pani coś jeszcze doradzić młodszemu kolegom, którzy zaczynają swoją przygodę z biznesem?

Ważne jest, aby mieć marzenia, wierzyć w nie, nie bać się brać spraw w swoje ręce, a także myśleć zawsze pozytywnie, nie zapominając jednak, że droga do sukcesu wymaga przede wszystkim kompetencji, wysiłku, pracy i cierpliwości. Ta droga nigdy nie jest prosta ani krótka i trzeba mieć tego świadomość, żeby się nie rozczarować. Nauka i rozwój są nierozdzielnie wpisane w prowadzenie biznesu.

Dzisiaj jestem przedsiębiorcą, ale również matką dwójki wspaniałych dzieci. Widzę, jak pokoleniowa historia zatacza krąg i to co otrzymałam w domu rodzinnym, przekazuję własnym dzieciom. Ważne, aby przedsiębiorczości uczyć od jak najwcześniejszych lat, a nie dopiero wtedy, kiedy młody człowiek trafi na studia. Z jednej strony jako przedsiębiorcy cierpimy na ciągły deficyt czasu, bo biznes pochłania bardzo dużo energii. Jednak nasze kompetencje zawsze naturalnie przechodzą na nasze dzieci, które obserwując nas, czerpią wiedzę z zakresu organizacji, planowania i zarządzania. Świadomi, jak jest to ważne i przydatne w życiu, staramy się dzielić tymi umiejętnościami, oczywiście na skalę ich możliwości. Trzeba pamiętać, że zdobycie odpowiedniego poziomu kompetencji i doświadczenia, które są niezbędne do prowadzenia biznesu, zawsze wymaga czasu i praktyki. Jako przedsiębiorca i pracodawca mogę powiedzieć, że ludzie, którzy znają swoją wartość, ale jednocześnie mają w sobie odpowiedni poziom pokory i cierpliwości, są dziś bezcennymi unikatami na rynku pracy i w biznesie. Takie osoby mają szansę zajść naprawdę daleko, czego serdecznie życzę wszystkim studentom i absolwentom SGH.

STOWARZYSZENIE ABSOLWENTÓW
SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ
W WARSZAWIE

ZACHĘCAMY DO PRZECZYTANIA
ROZMÓW Z NASZYM ABSOLWENTAMI,
KTÓRE SĄ DOSTĘPNE NA STRONIE
INTERNETOWEJ „GAZETY SGH”.

Let's **begin** ^{the} **tax**
game

Zgłoś się to proste!

Wejdź na kpmg.taxandyou.pl

Wypełnij formularz rejestracyjny i ankietę konkursową **do 23 maja**

Osoby z najlepszymi wynikami zmierzą się z testem online z języka angielskiego.

Witaj w gronie uczestników! Czekają na Ciebie dwa etapy konkursu. W trakcie półfinału zmierzysz się z kazusem i prezentacją, w finale czeka na Ciebie escape room online i debata.

Na finalistów czekają:

- **umowy o pracę** lub **płatne praktyki** w jednym z biur KPMG w Polsce,
- **nagrody finansowe (15 000, 10 000, 5 000 zł)** dla najlepszych trzech osób w rozgrywce finałowej,
- oraz **atrakcyjne nagrody rzeczowe** dla wszystkich finalistów.

Tax'n'You 2021

**Sprawdź się w konkursie
i rozpocznij karierę w obszarze
doradztwa podatkowego!**

Więcej informacji na:
kpmg.taxandyou.pl

Społeczna misja uczelni

**NIE TYLKO
PONADczasowy
ETOS, ALE I WYMIERNE
KORZYŚCI**

 AGNIESZKA DOMAŃSKA

Dla naszej Alma Mater wezwanie do intensywniej aktywności w obszarze społecznej odpowiedzialności uczelni to niemalże ostatni dzwonek, który – na szczęście – usłyszeliśmy już kilka lat temu. Pewne działania mamy już rozpoczęte. Niemniej jednak pozostało jeszcze naprawdę dużo do zrobienia, zwłaszcza jeśli jako bazę porównawczą przyjmujemy szerszą, międzynarodową perspektywę. Także nasze rodzime jednostki naprawdę mają się czym pochwalić, z roku na rok wzrasta bowiem liczba oddolnych – lub inicjowanych przez szkolne władze – przedsięwzięć i akcji. Powstają najróżniejsze nowe organizacje (często o charakterze studencko-profesorskim, a więc integrujące wokół sprawy młodych ludzi z ich wykładowcami i mentorami) oraz inicjatywy typu: konferencje, warsztaty, targi, platformy sharingowe itp. Realizowane są one w poszczególnych polskich uczelniach, ale współpraca i wymiana informacji odbywają się też na forum ogólnopolskim (Deklaracja Społecznej Odpowiedzialności podpisana przez 23 instytucje – w tym oczywiście SGH). W wielu szkołach wyższych pojawiają się również nowe kierunki, na których społeczna odpowiedzialność biznesu (CSR) i wszelkich organizacji, zasada zrównowagowości, wrażliwość na innych, a także obowiązek dbania o szeroko rozumiane otoczenie (zwłaszcza ochrona środowiska przyrodniczego, będącego wszak darem dla całej ludzkości i dla każdego człowieka) stanowią oś dydaktycznego i merytorycznego przekazu.

DUŻE PYTANIA – KONKRETNE ODPOWIEDZI

O bogactwie i różnorodności polskich osiągnięć w tym zakresie można się było niedawno prze-

konać, uczestnicząc w ogólnopolskiej konferencji on-line na temat „Zrównoważony rozwój w strategiach i działaniach polskich uczelni”, której inicjatorami i organizatorami byli przedstawiciele SGH, a wśród nich dydaktycy reprezentujący naszą uczelnię w zarządzie Polish Chapter PRIME oraz studenci zrzeszeni w nowo powstającym SKN PRIME. O konkretnych przykładach, o jakich można było usłyszeć podczas tego wydarzenia, napiszę jednak kiedy indziej. Najpierw wyjaśnię, dlaczego włączanie uniwersalnych wartości (związanych – najszerszej ujmując – z dbałością o człowieka i środowisko naturalne) do treści kształcenia, badań naukowych oraz całego życia społeczności akademickiej obecnie jest zarówno moralnym nakazem, jak i wiąże się z konkretnymi korzyściami dla wyższych uczelni (nie tylko o wizerunkowym charakterze). Zaczniemy jednak od próby, chociażby przybliżonej, odpowiedzi na pytanie, dlaczego właściwie akademie miałyby być odpowiedzialne za albo też włączona w walkę ze „złem tego świata” lub jego skutkami.

CO NAM DO TEGO?

Na to pytanie nie sposób odpowiedzieć bez krótkiego wstępu. Wiemy, ile problemów kryje w sobie dzisiejszy świat, ile w nim nierówności, rozdzielającej biedy (wszak tak dobrze w dobie globalizacji i cyfryzacji dokumentowanej, jej obrazy bowiem docierają do nas z wielu stron globu), niesprawiedliwości, ludzkiej krzywdy, bezdusznej dewastacji przyrody. Wiemy też, że tak wiele, a może nawet większość (nie oszukujmy się!) z tych problemów wynika z takiego a nie innego sposobu działania człowieka, często z funkcjonowania tworzonych i rozwijanych przez niego biznesów – korporacji, firm bezgranicznie zachłannych jedynie na pieniądze, zdolnych bezlitośnie wykorzystywać ludzi, niszczyć środowisko tylko po to, by tak niewielu mogło osiągać przeogromne zyski. No właśnie! Ale co to ma z nami wspólnego? Jak tak potężnym problemom może zaradzić uczelnia (przecież nie ma wpływu na polityków czy biznesowe decyzje tzw. wielkiego kapitału)? Otóż właśnie, że może to zrobić: poprzez wpływanie (w proce-

CELE ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

sie kształcenia, pokazywania przykładów i wzorców) na świadomość, mentalność i wrażliwość uczących się w niej młodych ludzi, którzy w przyszłości właśnie tymi wielkimi i małymi biznesami będą zarządzać, którzy być może będą politykami, urzędnikami, dyplomatami, działaczami krajowych czy międzynarodowych organizacji i jako tacy będą mieli – w mniejszej lub większej skali – wpływ na dobór celów przyświecających ich działaniom.

GLOBALNA AKREDYTACJA W SŁUŻBIE SPOŁECZNEJ MISJI

W wypełnianiu niełatwej misji nauczania i kształtowania młodych w duchu *social responsibility* (SR) i *sustainable development* (SD) pomagają wyższym uczelniom na całym świecie ważne międzynarodowe organizacje, które dostarczają narzędzi do tej „walki” i powodują, że – oprócz moralnej satysfakcji i podniesienia atrakcyjności wizerunkowej – instytucje mające w tym zakresie doświadczenia i osiągnięcia odnoszą bardzo konkretne korzyści: przede wszystkim „punkty” przyznawane podmiotom w międzynarodowych rankingach i ewaluacjach. Każda bowiem szkoła wyższa na świecie, która przecież jest nie tylko publiczną instytucją szkolnictwa, ale też po części organizacją komercyjną czy quasi-komercyjną (w przypadku podmiotów prywatnych działającą na zasadach biznesowych), jest osadzona w pewnym systemie wymuszającym jej efektywność i jak najwyższy poziom (w obszarze zarówno dydaktyki, jak i badań naukowych). Jednym z wykładników jakości danej jednostki są jej notowania w międzynarodowych rankingach i posiadane akredytacje, wpływające m.in. na liczbę chętnych do podjęcia w niej studiów. Właśnie

Dla współczesnej uczelni realizacja misji społecznej to powinność wynikająca nie tylko wprost z wyzwań dzisiejszego świata, ale i z ponadczasowego etosu akademii jako tej, która władna i zdolna jest kształtować umysły młodych ludzi. W XXI wieku, zwłaszcza jego minionym dziesięcioleciu, ta świadomość wśród władarzy uczelni w krajach wysokorozwiniętych stała się niemalże powszechna i przerodziła się w bardzo konkretne projekty, programy i inicjatywy wspierane przez światowe organizacje.

w owych rankingach i przyznawanych uczelniom przez ciała akredytujące ocenach od wielu lat kładzie się szczególny nacisk na kryterium prowadzenia kształcenia i realizacji badań naukowych w duchu wartości etycznych, *sustainability*, społecznej i środowiskowej odpowiedzialności.

Włączenie do strategii i praktyczna realizacja powyższych zasad są obecnie wręcz wymagane przez czołowe instytucje akredytujące, takie jak AACSB (Association to Advance Collegiate Schools of Business), europejskie EFMD (European Foundation for Management Development), AMBA (Association of MBAs) czy CEEMAN (The International Association for Management Development in Dynamic Societies). Jedną z organizacji wspomagających uczelnie na wszystkich kontynentach w ich wysiłkach na rzecz etycznego zaangażowania, w szczególności zajmującą się włączeniem idei odpowiedzialnego biznesu do treści kształcenia, jest Principles for Responsible Management Education (PRME), której polskiemu oddziałowi mam zaszczyt przewodniczyć. Jest to globalne forum odpowiedzialnego kształcenia me-

nedżerów, powstałe z inicjatywy władz wiodących uczelni biznesowych na świecie. Organizacja działa od 2007 r. pod auspicjami ONZ Global Compact i jest zarządzana przez Komitet Sterujący, który składa się z UN Global Compact, głównych instytucji akredytujących szkoły biznesu oraz wyspecjalizowanych stowarzyszeń regionalnych.

POLE DO POPISU I MORZE MOŻLIWOŚCI

Drugą istotną przesłanką przyznania szczególnego miejsca wartościom odpowiedzialności społecznej i ekologicznej w strategii oraz bieżących działaniach organizacji jest zwrot w kierunku wykorzystywania i promowania zasad zrównoważonego rozwoju, a także wpływu społecznego w kryteriach stosowanych w głównych międzynarodowych rankingach szkół wyższych. W roku 2019 magazyn „The Times Higher Education” zrealizował pilotażowy ranking *Social Impact Rankings*, który ocenia instytucje szkolnictwa wyższego pod kątem ich wkładu w realizację tzw. *Social Development Goals* (SDGs), znanych również pod nazwą „celów globalnych”, tj. priorytetów rozwojowych zakładanych przez ONZ do osiągnięcia według programu *2030 Agenda for Sustainable Development*. Również „Financial Times” (FT) włączył wskaźniki CSR do swojego *Business School Ranking System*. W roku 2019, przy wsparciu UN Global Compact oraz głównych graczy globalnego ruchu na rzecz promowania biznesu opartego na zasadach odpowiedzialnego przywództwa i zarządzania, naukowcy z Uniwersytetu Cambridge opublikowali raport *Business School Rankings for the 21st Century*. Wśród innych przesłanek dla uczelni, wskazujących, że w inicjatywy w obszarze CSR i SD należy się angażować nie tylko ze względów etycznych, ale i dlatego, że zwyczajnie „warto”, można wymienić chociażby fakt uwzględniania zagadnień i wątków z tego zakresu w kryteriach oceny wniosków na międzynarodowe projekty badawcze (realizowane zarówno w ramach programu Horyzont 2020, jak i w przypadku innych *research calls*).

MYŚL GLOBALNIE, DZIAŁAJ UCZELNIANIE!

Same globalne cele rozwojowe, jako uznane i międzynarodowo rozpoznawalne kategorie, są dla szkół ekonomii i biznesu pewną drogą czy też wskazówką do ujęcia swoich podstawowych kompetencji w sposób, który pozwala współpracować w obszarach dydaktycznym i badawczym z partnerami zagranicznymi. Chodzi tu np. o budowanie konsorcjów naukowych, tworzenie wspólnych kierunków/ścieżek studiów w ramach dyplomów międzyuczelnianych czy współpracę indywidualnych naukowców z badaczami z innych krajów. Inną ważną kwestią jest realizowana, w obszarze merytorycznym *sustainability* i *social responsibility*, współpraca uczelni z otoczeniem – jej in-

stytucjonalnym i podmiotowym „ekosystemem”, w którym ważnymi interesariuszami i potencjalnymi partnerami są organizacje pozarządowe, samorządy lokalne, ale i same przedsiębiorstwa coraz bardziej zainteresowane (choćby ze względów marketingowo-wizerunkowych) mariażem z instytucjami wiedzy. Dodatkowo studenci kierunków ekonomicznych i menedżerskich (oprócz wzbogacającej i poszerzającej ich horyzonty wiedzy), jako przyszli przedsiębiorcy czy zarządzający, będą musieli się liczyć z zupełnie nowymi wyzwaniami tzw. rynku, czyli samych klientów: również coraz bardziej świadomych, przedkładających – być może – już teraz CSR producenta i aspekty ekologiczne nad inne atrybuty nabywanych produktów i usług.

OSNOWA DLA NAPRAWDĘ DUŻEGO DZIAŁA

Wydaje się, że położenie wyraźnego akcentu przez uczelnie na ich szerokie zaangażowanie o charakterze „społecznej odpowiedzialności instytucji” staje się więc dziś wprost niezbędne. Etyka biznesu i ekologia to pojemne formuły, stanowiące niejako ośnowę, na której może być rozpięta sieć powiązań i partnerstwa z różnymi interesariuszami, wspólnie ze szkołą wyzsza mającymi szanse działać na rzecz interesu dobra (zarówno interesu każdego z partnerów, jak i tego wynikającego z synergii współpracujących podmiotów, ale nade wszystko jednak dla szeroko i mądrze pojętego dobra ogólnego). Moim zdaniem jednym z kluczowych zadań SGH w tym zakresie pozostaje powołanie do życia nowego kierunku studiów pod hasłem i egidą SDGs lub chociażby solidne wzbogacenie oferty dydaktycznej o takie przedmioty, jak: ekonomia zrównoważonego rozwoju, ekonomia środowiska, etyka, ekologia w działalności gospodarczej, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw (w gospodarce krajowej i globalnej), ekobiznes, legislacja na rzecz człowieka i przyrody itp.

Możliwości i pomysłów na wartościowe i ciekawe inicjatywy (skoncentrowane np. wokół problematyki ekologii widzianej, a co najważniejsze – praktycznie realizowanej czy to przez pryzmat makro, czy w perspektywie codziennych indywidualnych wyborów) jest ogromnie dużo (*Sky is the limit*). Co więcej, mają one potencjalnie i tę zaletę, że mogą prawdziwie integrować środowisko akademickie SGH wokół realizacji takiej czy innej słusznej sprawy, bo zwyczajnie wierzę, iż słuszność sprawy i uniwersalne wartości piękna i dobra tkwią głęboko w każdym z nas.

DR HAB. AGNIESZKA DOMAŃSKA, prof. SGH, Katedra Międzynarodowej Polityki Ekonomicznej, Instytut Studiów Międzynarodowych, Kolegium Ekonomiczno-Społeczne SGH

**Jestem
Influencerem PwC!**

pwc.pl/influencer

Zastosowanie Business Intelligence w analizach sektora finansowego

 MAŁGORZATA BIELIŃSKA, SŁAWOMIR NOSAL

NOWY PRZEDMIOT PROWADZONY WE WSPÓŁPRACY Z **BIUREM INFORMACJI KREDYTOWEJ**

Pandemiczne ograniczenia nie przeszkodziły we wdrożeniu programu wykładów i ćwiczeń z nowego przedmiotu „Zastosowanie Business Intelligence w analizach sektora finansowego”, związanego z obszarem BigData i prowadzonego przez ekspertów BIK – członka Klubu Partnerów SGH. W dniu 27 lutego br. odbył się inauguracyjny wykład, wygłoszony przez prezesa Zarządu BIK dr. Mariusza Cholewę. Dotyczył on funkcjonowania rejestrów danych kredytowych i gospodarczych oraz analizy zjawisk i trendów na rynkach kredytowym i pozakredytowym.

Nowy przedmiot umożliwi przyswojenie teoretycznej i praktycznej wiedzy z zakresu zaawansowanych metod BI oraz nabycie umiejętności posługiwania się metodami analitycznymi w identyfikowaniu zjawisk i trendów na rynkach bankowym i pozabankowym.

Biurowo Informacji Kredytowej funkcjonuje od ponad 20 lat, budując bezpieczny i kompleksowy system wymiany informacji kredytowej oraz gospodarczej, a także rozwija kompetencje w zakresie zarówno zaawansowanej analizy danych, jak i nowoczesnych technologii. Dysponując największym w kraju zbiorem danych o klientach indywidualnych i przedsiębiorcach, BIK prowadzi wiele badań i analiz, tworzy modele predykcyjne, które wspomagają procesy decyzyjne.

Ekspertki z zakresu Business Intelligence oraz rozwiązań antyfraudowych BIK w ramach progra-

Biurowo Informacji Kredytowej S.A. jest liderem rynku wymiany informacji. Jedyne biuro kredytowe w Polsce łączy cechy nowoczesnej instytucji technologicznej z atrybutami instytucji zaufania publicznego. Tworzy bezpieczny i efektywny system wymiany informacji kredytowych i gospodarczych oraz dba o bezpieczeństwo instytucji finansowych i konsumentów. Posiada najwyższe kompetencje w zakresie analizy danych i nowoczesnych technologii.

www.bik.pl

mu zajęć będą się dzielić ze studentami SGH swoją wiedzą praktyczną i doświadczeniami zdobytymi w codziennej pracy, w obszarze szeroko rozumianej analizy danych biznesowych. Zaprezentowane zostaną modele predykcyjne i proces ich budowy, architektura systemów Business Intelligence oraz analiza i interpretacja danych w systemach anty-fraudowych. Studenci podczas ćwiczeń z wykorzystaniem danych z BIK zapoznają się również z systemem wizualizacji analiz Tableau – narzędziem, za pomocą którego w sposób syntetyczny, a zarazem przyjazny dla odbiorcy można przedstawić na wykresach zaobserwowane trendy i zjawiska.

Źródłem danych są instytucje współpracujące z BIK – przede wszystkim banki, ale także firmy pożyczkowe i inne podmioty niebankowe. Odbiorcami wykonywanych analiz są zarówno te same podmioty (przekazujące dane do BIK), jak i inne instytucje, w tym: regulatorzy rynku finansowego w Polsce (Narodowy Bank Polski, Komisja Nadzoru Finansowego), spółdzielczy system ochrony czuwający nad bezpieczeństwem banków spółdzielczych, Związek Banków Polskich, uczelnie i ich pracownicy, dziennikarze.

Najważniejsze obszary będące przedmiotem zainteresowania analityków BIK to:

- portfel kredytowy (pod względem zarówno jego wielkości, jak i jakości);
- sprzedaż kredytów (w ujęciu przede wszystkim wartościowym – kwota udzielonych kredytów, a także ilościowym – liczba uruchomionych rachunków kredytowych);
- popyt na kredyty mierzony zapytaniami składanymi do BIK przez instytucje finansowe.

Oczywiście, analizowanych aspektów jest dużo więcej. Wśród najpopularniejszych można wymienić: analizy geograficzne; branże gospodarki na różnych poziomach szczegółowości (w analizach firm); jakość mierzona nie tylko według stanu na dany moment, ale również dla kolejnych generacji udzielanych kredytów czy pożyczek w poszczególnych okresach ich życia (tzw. analizy *vintage*); przepływy kredytów pomiędzy przedziałami przeterminowania (tzw. *Roll-rates*); profile scoringowe grup klientów w ujęciach portfelowych i sprzedażowych; przenikanie klientów danej in-

” *Analityka danych to nasza kluczowa kompetencja. Dlatego jest nam niezmiernie miło, że możemy się podzielić zdobytymi doświadczeniami także na płaszczyźnie edukacyjnej. Wiedza naszych ekspertów i jej praktyczne zastosowanie biznesowe, w moim przekonaniu, mogą zwiększyć poziom zaawansowania wiedzy studentów, umożliwić analizę złożonych i trudnych zagadnień z obszaru Big Data. Co więcej, dzięki kontaktowi nauki i biznesu mamy wpływ na większe zainteresowanie studentów analizą danych.*

dr **Mariusz Cholewa**, prezes Zarządu BIK

” *Podstawową korzyścią dla studentów, którzy będą uczestniczyć w zajęciach w ramach przedmiotu prowadzonego przez pracowników BIK-u, jest pokazanie praktycznej strony wykorzystania różnych rozwiązań w ramach BI. Ponadto studenci będą mieli niepowtarzalną okazję spotkania się z wysokiej klasy specjalistami, którzy na co dzień stosują narzędzia BI w analizie trendów i zjawisk na polskim rynku kredytowym. Możliwość komercjalizacji nabytych umiejętności daje nie tylko sektor finansowy (banki, firmy pożyczkowe, firmy ubezpieczeniowe), ale też branża płatności masowych (prąd, gaz, woda, telekom, Internet) czy e-commerce. Potencjał rozwoju w obszarze inżynierii danych jest bardzo duży, bowiem Business Intelligence jest jednym z podstawowych czynników wspierających digitalizację i dynamiczny rozwój gospodarki cyfrowej.*

prof. **Waldemar Rogowski**, główny analityk BIK

stytucji z rynkiem finansowym, czyli w jakich innych bankach i firmach pożyczkowych klient ma zobowiązania i jak je obsługuje; wykorzystanie limitów kredytowych dla produktów limitowych.

Poniżej przedstawiono główne miary stosowane w analizach (oprócz liczby i wartości obserwowanych w kolejnych okresach).

1. Dynamika zmian – zwykle stosuje się ujęcie rok do roku (r/r), gdy kwota czy liczba z ostatniego obserwowanego miesiąca (lub dłuższego okresu, np. narastająco od początku bieżącego roku do stanu aktualnego) jest odnoszona do analogicznego okresu roku ubiegłego, a także miesiąc do miesiąca (m/m) czy – rzadziej – kwartał do kwartału.
2. Udział zobowiązań w określonym statusie opóźnienia w spłacie (np. powyżej 30 lub 90 dni przeterminowania) według zarówno stanu bieżącego, jak i najgorszego statusu klienta w całym okresie kredytowania.
3. Udziały poszczególnych instytucji w rynku kredytowym (w portfelu, sprzedaży).
4. Udział danej kategorii w strukturze sprzedanych kredytów lub portfela kredytowego (np. pod względem przedziałów kwotowych, wieku klienta, okresu kredytowania).
5. Średnie: kwoty udzielanych kredytów, okresy kredytowania, poziomy punktacji scoringowej.

Powyższe aspekty są analizowane w bardzo wielu wymiarach – do tych najczęściej wykorzystywanych przez BIK należą: segmenty rynku (bankowy i pozabankowy); rodzaje podmiotów kredytodawców (banki komercyjne, banki spółdzielcze, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, firmy pożyczkowe, firmy leasingowe, firmy faktoringowe, firmy ubezpieczeniowe, firmy windykacyjne, firmy telekomunikacyjne, inne podmioty niebankowe); typy podmiotów kredytobiorców (klienci indywidualni, mikroprzedsiębiorcy, rolnicy, pozostałe firmy); produkty kredytowe dla klientów indywidualnych (kredyty gotówkowe, ratalne, mieszkaniowe, karty i limity kredytowe); produkty kredytowe dla przedsiębiorców (kredyty inwestycyjne, obrotowe, limity w rachunku bieżącym, gwarancje, pozostałe). Analizy są prowadzone dla: całego sektora finansowego, segmentu rynku, konkretnych podmiotów (np. banku, firmy pożyczkowej) czy też grup porównawczych.

Wiedza, kompetencje oraz umiejętności, jakie może zyskać student, który uczestniczy w zajęciach realizowanych pod patronatem BIK, są związane z szeroko rozumianą analityką biznesową danych.

MAŁGORZATA BIELIŃSKA, dyrektor ds. edukacji,
Departament Marketingu i PR BIK

SŁAWOMIR NOSAL, kierownik Zespołu Analiz Portfelowych,
Departament Business Intelligence BIK

- ✦ Andrzej Dziędzic – czwarty zawodnik Akademickich Mistrzostw Polski w gigancie
- ✦ Bartłomiej Wawak na trasie giganta

Narciarze SGH Akademickimi Wicemistrzami Polski!

 MAGDALENA BRYK

W PIERWSZYCH DNIACH MARCA
2021 R. **REPREZENTACJA AZS SGH**
ŚCIGAŁA SIĘ O MIANO NAJLEPSZYCH
NARCIARZY WŚRÓD STUDENTÓW

P o ubiegłorocznym odwołaniu AMP w Narciarstwie Alpejskim w tym roku nasi narciarze powrócili do akademickiego ścigania głodni rywalizacji i sukcesów. Na te ostatnie nie trzeba było długo czekać. Wśród przedstawicieli płci pięknej najlepiej spisała się Olga Kruczek, która indywidualnie sięgnęła po srebrny medal w slalomie w klasyfikacji uczelni społeczno-przyrodniczych (USP). Dodatkowo nasze panie (poza Olgą reprezentowały nas Zofia Dulczewska, Katarzyna Kudlek i Julia Morlak) finalnie zajęły 3. miejsce w klasyfikacji drużynowej USP.

Panowie, którzy kilka tygodni wcześniej zdominowali rywalizację podczas Akademickich Mistrzostw Warszawy i Mazowsza (zdobywając 4 na 6 medali indywidualnych oraz pewnie zwyciężając klasyfikację drużynową), podeszli do sprawy ambitnie i jeszcze podczas eliminacji pokazali, że będą się liczyć w czołówce. Największe nadzieje pokładaliśmy w Andrzeju Dziędzicu (8. zawodnik na ostatniej uniwersjadzie w supergigancie) – choć po

- ✦ Andrzej Dziędzic i Mateusz Rewerelli, czyli dwaj najlepsi zawodnicy giganta w klasyfikacji USP
- ✦ Nasi panowie okazali się bezkonkurencyjni w klasyfikacji drużynowej USP
- ✦ Michał Marcińczyk na trasie slalomu

„Z dumą informujemy, że nasi zawodnicy zostali akademickimi wicemistrzami Polski, przegrywając tytuł mistrzowski o zaledwie... punkt!

- ✦ Pamiątkowe zdjęcie ekipy AZS SGH na mecie
- ✦ Mateusz Rewerelli i Bartłomiej Wawak – dwaj najlepsi zawodnicy USP w slalomie
- ✦ Piękne warunki sprzyjały ściganiu i walce o medale (na zdjęciu Piotr Kubica)

pierwszych przejazdach finałowych zajmował medalowe pozycje w obu konkurencjach, ostatecznie znalazł się na najgorszym dla sportowca 4. miejscu w gigancie (w klasyfikacji generalnej), a w slalomie nie udało mu się ukończyć drugiego przejazdu. Bardzo dobrze spisał się Mateusz Rewerelli, który kilka dni wcześniej zajął 2. miejsce w slalomie równoległym będącym preludium do AMP. Mateusz rywalizację w gigancie zakończył na bardzo dobrym, 9. miejscu w klasyfikacji generalnej. Dzięki temu w klasyfikacji USP w tej konkurencji dwa najcenniejsze medale trafiły do reprezentacji AZS SGH: złoty medal zawisł na szyi Andrzeja, a srebrny – Mateusza. Po nieukończeniu drugiego przejazdu przez Andrzeja popularny Teo okazał się być naszym najlepszym zawodnikiem w slalomie. Finałnie w klasyfikacji generalnej zajął wysokie 12. miejsce, które dodatkowo okraślił złotym medalem w klasyfikacji USP. Po nieudanym starcie w gigancie bardzo dobrze w slalomie zaprezentował się Bartłomiej Wawak, zajmując 15. miejsce w klasyfikacji generalnej zdobywając przy tym srebrny medal w klasyfikacji USP.

Nic więc dziwnego, że nasi panowie (poza Bartkiem, Andrzejem i Mateuszem reprezentowali nas Piotr Sypuła, Mikołaj Reiter, Michał Marcińczyk oraz Piotr Kubica) wygrali klasyfikację drużynową uczelni społeczno-przyrodniczych i z niecierpliwością czekali na rozstrzygnięcia w klasyfikacji generalnej. Ostatecznie zdecydował JEDEN! punkt (905 do 904) i narciarze Wielkiej Różowej musieli uznać wyższość AWF Kraków, tym samym zdobywając historyczne drużynowe wicemistrzostwo Polski!

Gratulujemy i trzymamy kciuki za sukcesy w kolejnych sezonach! 📺

- † Reprezentanci AZS SGH odbierają nagrody za zdobycie wicemistrzostwa Polski
- Zofia Dulczewska na trasie
- † Pamiątkowe zdjęcie reprezentacji AZS SGH
- Nasze reprezentantki trzecią drużyną USP w kraju

WSZYSTKIE ZDJĘCIA W MATERIALE:
FOT. MICHAŁ SZYPLŃSKI (SKIFOTO.PL),
NTN SNOW & MORE

FOT. ARCHIWUM WŁASNE ZAWODNIKÓW

FOT. ARCHIWUM ORGANIZATORA AMP

Udany start snowboardzistów

 MAGDALENA BRYK

- ↑ Alicja Paszkiewicz i Marta Nawrocka
- Drużyna AZS SGH wygrywa klasyfikację drużynową kobiet USP

Po wielu latach przerwy reprezentacja SGH zaliczyła udany powrót do akademickiego ścigania na jednej desce. Z dumą informujemy, że zarówno żeńska, jak i męska część naszego teamu stanęła na podium w klasyfikacji drużynowej uczelni społeczno-przyrodniczych podczas Akademickich Mistrzostw Polski.

Do sukcesów narciarzy przez ostatnie lata zdążyliśmy się przyzwyczaić, ale okres świetności sekcji snowboardowej pamięta już tylko garstka najbardziej doświadczonych członków AZS-u. Za duże osiągnięcie uznaliśmy zatem już fakt, że po kilkuletniej przerwie w barwach AZS SGH udało się zebrać wystarczającą liczbę zawodniczek i zawodników, aby nasza reprezentacja miała szansę zdobyć punkty w klasyfikacji drużynowej.

Wśród kobiet indywidualnie najlepiej wypadła Alicja Paszkiewicz, która wywalczyła brązo-

wy medal w klasyfikacji USP w banked slalomie. Wszystkie nasze reprezentantki spisały się jednak na medal (poza Alicją reprezentowały nas: Marta Nawrocka, Helena Jethon oraz Natalia Pstrągowska), wygrywając klasyfikację drużynową USP!

Zdecydowanym liderem wśród męskiej ekipy SGH był Jakub Kotowski, który zdobył brązowy medal w slalomie gigancie oraz srebrny w banked slalomie (oba w klasyfikacji uczelni społeczno-przyrodniczych). Osiągnięte wyniki zaskoczyły nawet samego Kubę – po skończonym starcie w slalomie gigancie wrócił do hotelu, gdyż nie spodziewał się, że przypadnie mu w udziale miejsce na podium, i nie czekał na dekorację. Dodatkowo, nasza męska reprezentacja (oprócz Kuby w jej skład weszli: Krzysztof Kwiatkowski, Bartosz Wywiał, Wiktor Andrzejewski, Kacper Ostrowski oraz Tymoteusz Nowak) zajęła 2. miejsce w klasyfikacji drużynowej USP.

To był zdecydowanie piękny powrót na snowboardowe „salony” AMP. Gratulujemy całej naszej snowboardowej reprezentacji i trzymamy kciuki, aby jej dobra passa była kontynuowana w kolejnych sezonach!

MAGDALENA BRYK, członek zarządu AZS SGH

FOT. ARCHIWUM ORGANIZATORA AMP

- † Pamiątkowe zdjęcie reprezentacji AZS SGH na mecie
- Nasi panowie ze srebrnymi medalami w klasyfikacji drużynowej USP
- † Srebrny medal w banked slalomie w typie USP dla Jakuba Kotowskiego
- Banked slalom kobiet w typie USP i brązowy medal dla Alicji Paszkiewicz

FOT. ARCHIWUM ORGANIZATORA AMP

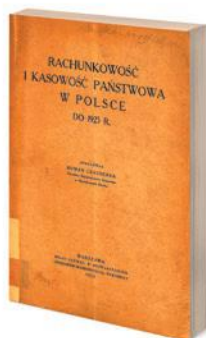
FOT. ARCHIWUM ORGANIZATORA AMP

FOT. ARCHIWUM ORGANIZATORA AMP

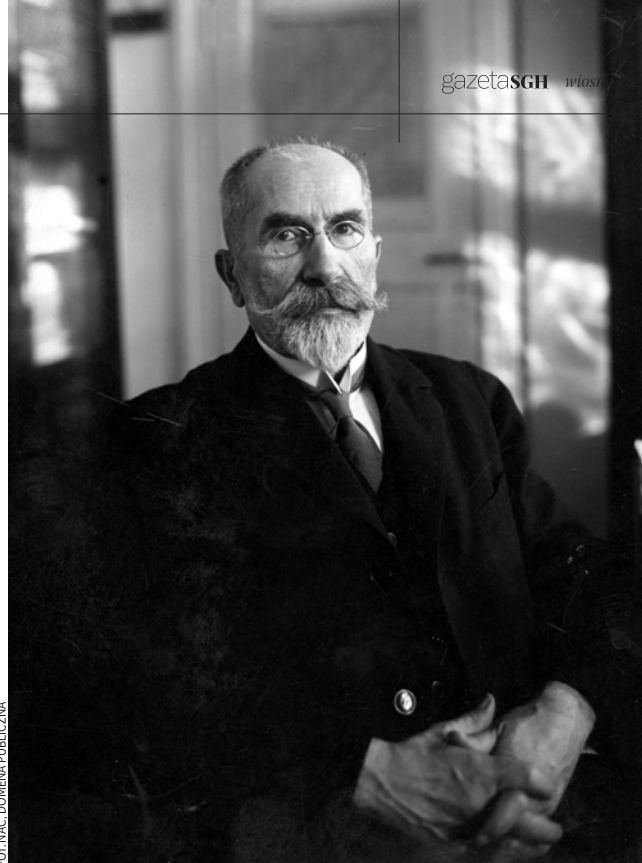
Skarbowiec

PAWEŁ TANEWSKI

**ROMAN
CZAUDERNA**
(1861-1937)
– PRAWNIK,
EKONOMISTA,
URZĘDNIK

FOT. NAC. DOMENA PUBLICZNA

Tytuł pierwszego opracowania Romana Czauderny – *Instrukcja o szkntrowaniu c.k. urzędów podatkowych i sądowo-depozytowych wraz z dotyczącymi rozporządzeniami i wzorami zebrał, tłumaczył i objaśnił... c.k. koncepista skarbu* – wymaga objaśnienia. Słowo „szkntrować” oznacza skontrolować (łac. *skontro*, czyli sprawdzić), a w rachunkowości – szukać błędów i je poprawiać, tak by zapisy na kontach i w bilansach odzwierciedlały stan rzeczywisty. Skrót „c.k.” (węg. *császári és királyi*) powinien być znany, ale dla porządku wyjaśnimy, że chodzi o cesarsko-królewskie, czyli austriacko-węgierskie urzędy skarbowe zajmujące się ściąganiem podatków na terytorium monarchii konstytucyjnej rządzącej zasadniczo z Wiednia, ale częściowo również z Budapesztu (stąd jej nazwa). Cesarz to oczywiście Franciszek Józef I (1830–1916) z dynastii habsbursko-lotaryńskiej. Koncepista, a właściwie koncypista oznacza niższej rangi urzędnika odpowiedzialnego za sporządzanie akt urzędowych.

Z nawałem dokumentów, które zawsze spływały do urzędów skarbowych, trzeba było umieć sobie radzić, dlatego w 1896 r. instrukcję w tym zakresie napisał Roman Czauderna – absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, wykształcony prawnik i urzędnik skarbowy z kilkuletnim doświadczeniem, pracujący w c.k. sądzie powiatowym w Nowym Sączu. Wkrótce po opublikowaniu wspomnianej instrukcji szybko awansował na komisarza skarbowego w Tarnopolu, gdzie w 1897 r. wydał instrukcję sprzedaży tytoniu w warunkach państwowego monopolu. To doświadczenie mógł wykorzystać później, gdyż monopol tytoniowy istniał również w II Rzeczypospolitej.

Tarnopol leżał na terenie Galicji – pachnącej naftą, z dużymi dochodami płynącymi z eksploatacji pól naftowych w zagłębiu borysławsko-drohobyckim. Powstawały fortuny nafciami-

ry, ale i skarb państwa coś z tego miał (stąd działalność i kariera Czauderny). Do dziś widocznym przejawem materialnego dobrobytu tamtych stron jest wygląd galicyjskich miast i miasteczek, przede wszystkim Lwowa i Tarnopola, które później znalazły się w granicach II Rzeczypospolitej, a teraz należą do Ukrainy. Dochody z nafty były duże i dzięki nim wznoszono w niepowtarzalnym stylu bogatej secesji zarówno domy prywatne, jak i obiekty użyteczności publicznej, które możemy podziwiać i u nas (np. w bardzo ładnym i malowniczo położonym Tarnowie nad rzeką Białą, dopływem Dunajca, dworzec kolejowy to po prostu „perła” architektury secesyjnej).

Dochody z wydobywania ropy naftowej gwałtownie spadły po I wojnie światowej, z powodu wyczerpania się łatwo dostępnych i płytko położonych pokładów tego surowca. Na pogorszenie sytuacji wpłynęła również zła polityka gospodarcza odrodzonego państwa polskiego, w tym polityka naftowa, m.in. z powodu hamowania rozwoju motoryzacji. Po latach świetnego rozwoju okręgu lwowskiego pozostało już tylko wspomnienie.

Roman Czauderna był już wtedy w zupełnie innym miejscu. W latach I wojny światowej pracował jako radca skarbowy w Przemyśle. Stanowisko radcy wiele znaczyło w cesarsko-królewskiej monarchii Habsburgów, słynącej z rozbudowanych struktur urzędniczych. Urząd to było miejsce pracy, o którym marzono, dlatego Polacy w zaborze austriackim, zwłaszcza we Lwowie, studiowali prawo, aby później zostać urzędnikami, bo praktykę adwokacką nie każdy mógł prowadzić.

Pnąc się po stopniach kariery urzędniczej, Czauderna miał też w swoim życiu epizod patriotyczny. W latach 1904–1905 należał do tarnopolskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”. Takie towarzystwa zakładali nie tylko Polacy, ale też Ukraińcy. Towarzystwo, poza rozwijaniem kultury fizycznej wśród szerokich rzesz młodzieży, budziło świadomość narodową i patriotycznego ducha wśród narodów, które żyły pod berłem Habsburgów. Politycy austriaccy wiedzieli, że nadchodzi czas wielkiej rozgrywki politycznej i militarnej z Ro-

Ponad 30 lat w Bibliotece SGH

 PAWEŁ TANEWSKI

W czwartek 4 marca o 11, pojutrze, jest pożegnanie pani Małgosi Malinowskiej – mówi do mnie szefowa, kierowniczka działu biblioteki, w którym pracuję. W porządku, będę. Jej nie będzie, bo tego dnia pracuje zdalnie. W środę, w drodze do pracy, spotykam koleżankę. Od razu się ucieszyła, jak mnie zobaczyła. – Panie Pawle, jutro żegnamy panią Małgosię. Musi pan wziąć dobry aparat fotograficzny i napisać artykuł. Aparat wezmę, ale z tym artykułem to chyba przesada. Notka w *Kalejdoskopie*, o ile naczelny „Gazety SGH” się zgodzi... To wszystko. Dowiaduję się, że pani Małgosia była pierwszą osobą w bibliotece, która przed laty powitała tę koleżankę i zaznajomiła z pracą. Tak w ogóle to koleżanka bardzo lubi panią Małgosię. Wreszcie ten czwartek. O 11 gromadzimy się w Czytelni Głównej Biblioteki SGH: Małgorzata Malinowska i dyrektor Hanna Długolecka oraz my wszyscy, którzy z potrzeby serca oderwaliśmy się na chwilę od rutyny codziennych zajęć, by pożegnać naszą koleżankę odchodzącą na emeryturę. Głos zabiera pani Małgosia. Tak, dobrze jej się u nas pracowało. Atmosfera w pracy była życzliwa. Koleżanek i kolegów nie zapomni. Po tym krótkim wystąpieniu pani dyrektor wręcza jej kwiaty i album swojego autorstwa pt. *Staro-druki Biblioteki Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie* (ozdobiony na stronie tytułowej jej finezyjnym rysunkiem), a do tego jeszcze gustowną broszkę w formie wałki.

Część oficjalna dobiega końca. Atmosfera rozluźnia się. Czas na bezpośrednie rozmowy i osobiste pożegnania. Jedna z pań bibliotekarek mówi zupełnie szczerze. – Małgosiu, jak ci

zazdroszczę. Ja idę na emeryturę dopiero za parę lat. Wiadomo, że praca w bibliotece jest nieraz nużąca, w trudnych warunkach, wymagająca skupienia i uwagi. Czasem też można mieć wszystkiego dość. Gości na pożegnaniu jest stosunkowo niedużo. Wielu pracuje zdalnie, ale o żadnym z nich pani Małgosia nie zapomniała. Pandemia wymusiła specyficzne warunki, w jakich odbywają się tego rodzaju uroczystości. Trzeba sobie jakoś radzić. Każdy dział biblioteki dostaje od pani Małgosi małe co nieco w papierowej kolorowej torbie (pierniczki, czekoladki, lizaki, śliwki w czekoladzie), do podzielenia się w kilkuosobowym gronie. To już prawie koniec – ostatnie rozmowy, wspomnienia, pożegnania. Przeżywamy właśnie trzecią falę pandemii. Wszyscy bez przerwy się dezynfekują i chodzą w coraz lepszych i coraz droższych maskach, ale i tak „widać” uśmiechy i spojrzenia. Oczu, na szczęście, jeszcze nie musimy zakrywać. W czasie spotkania robię jakieś siedemdziesiąt zdjęć – tak, żeby była pamiątka. Czas nie stoi w miejscu. Życie toczy się pomimo uciążliwych warunków codziennej egzystencji.

Pani Małgorzata Malinowska przepracowała w Bibliotece SGH ponad trzydzieści lat. W jakimś sensie całe życie. Była to jej pierwsza praca, której nigdy nie zmieniła. Zajmowała się opracowywaniem czasopism. Lubiła literaturę, sztukę, teatr. W codziennych kontaktach wyróżniała się dbałością o język i kulturę osobistą, dyskrecją i życzliwością. Wszyscy życzymy jej dużo zdrowia i samych przyjemnych chwil na emeryturze!

DR PAWEŁ TANEWSKI, starszy kustosz dyplomowany, Biblioteka SGH

szą Romanowów, więc będą potrzebowali do c.k. armii młodych, zdrowych i wysportowanych mężczyzn.

Kariera Czauderna zaczęła się na dobre w II Rzeczypospolitej. Młode państwo musiało zatrudniać całe rzesze wykształconych urzędników, których niestety brakowało (oczywiście dopóki nie wykształciła ich w odpowiedniej liczbie WSH w Warszawie). Tylko w dawnym zaborze austriackim Polacy mogli zajmować stanowiska urzędnicze, gdyż w zaborach pruskim i rosyjskim urzędnikami byli głównie Niemcy i Rosjanie, którzy opuścili nasze ziemie w czasie I wojny światowej lub zaraz po jej zakończeniu.

W roku 1922, z nominacji naczelnika państwa Józefa Piłsudskiego (1867–1935), Czauderna został dyrektorem Głów-

nego Urzędu Kasowego w Ministerstwie Skarbu, a później dyrektorem Departamentu Kasowego w tymże resorcie. Na stanowisku tym pozostał aż do przejścia na emeryturę w 1931 r. Przepracował w skarbowości aż 43 lata. Uważa się jednak, że jego „przyspieszona” emerytura miała związek z objęciem stanowiska premiera przez Józefa Piłsudskiego.

W latach dwudziestych Czauderna wydał kilka opracowań z zakresu rachunkowości skarbowej i budżetowej, a w latach 1922–1933 wykładał rachunkowość instytucji państwowych w WSH w Warszawie. Zmarł w 1937 r.

DR PAWEŁ TANEWSKI, starszy kustosz dyplomowany, Biblioteka SGH

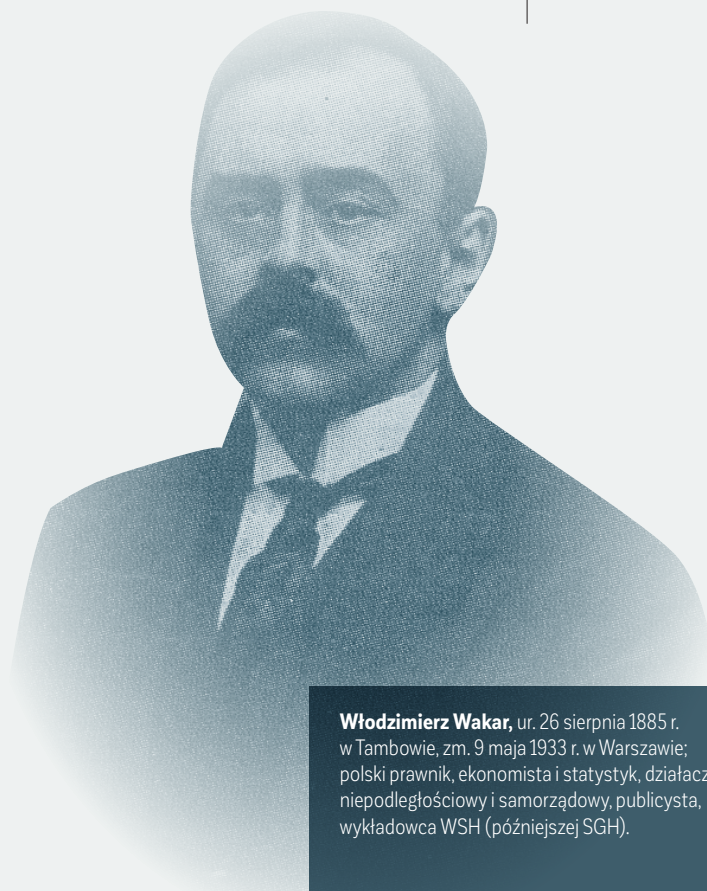
„Przegląd Wschodni”

PAWEŁ TANIEWSKI

CZYLI CO MAMY, A CZEGO NIE MAMY **W ZBIORACH BIBLIOTEKI SGH**

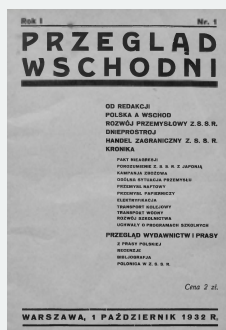
Poostać naszego uczonego, prof. Aleksiego Wakara (1898–1966), i wakarowska szkoła ekonomii matematycznej są dobrze znane. Mniej sławny jest jego przyrodni brat – Włodzimierz Wakar (1885–1933), wykładowca demografii w WSH (późniejszej SGH) w latach 1922–1924. Był osobą o szerokich zainteresowaniach umysłowych. Pasjonowały go nade wszystko kultura, sprawy społeczne i geopolityka. W roku 1920 założył stowarzyszenie społeczne o nazwie Instytut Gospodarstwa Społecznego, zajmujące się badaniem zjawisk społecznych w ścisłym powiązaniu z sytuacją gospodarczą kraju. Działali w nim głównie statystycy oraz wybitny socjolog Ludwik Krzywicki (1859–1941), także związany z naszą uczelnią. Instytut założony przez Włodzimierza Wakara prowadził – w owym czasie jeszcze prekursorskie – badania ankietowe oraz opublikował niezwykle cenne serie pamiętnikarskie (obejmujące różne grupy społeczne, np. chłopów, bezrobotnych i emigrantów), do dziś stanowiące cenne źródło poznawcze, przywoływane aktualnie przez niektórych publicystów. Olbrzymia biblioteka IGS, włączona do Biblioteki SGH i zawierająca wiele różnorodnych pozycji w kilku językach, sukcesywnie jest wprowadzana do jej katalogu elektronicznego.

Włodzimierz Wakar, organizator IGS, nie ograniczał się do spraw ściśle polskich, ale szedł znacznie dalej. W roku 1932 założył „Przegląd Wschodni”, dwutygodnik poświęcony badaniu stosunków gospodarczych ZSRR. W stopce wydawniczej Wakar figurował jako redaktor (w domyśle naczelny) i wydawca, co ujęto w bardzo oryginalny sposób – „wydawca: Komisja badania stosunków gospodarczych Wschodu (w osobie Wł. Wakara)”.

Włodzimierz Wakar, ur. 26 sierpnia 1885 r. w Tambowie, zm. 9 maja 1933 r. w Warszawie; polski prawnik, ekonomista i statystyk, działacz niepodległościowy i samorządowy, publicysta, wykładowca WSH (późniejszej SGH).

FOT. DOMENA PUBLICZNA

„Przegląd Wschodni”. Miesięcznik poświęcony badaniu rzeczywistości sowieckiej i stosunków wzajemnych Polski i ZSRR – dwutygodnik, a później miesięcznik ukazujący się w latach 1932–1935. Łącznie ukazało się 25 numerów. Redaktorem czasopisma był Włodzimierz Wakar. Pismo miało na celu popularyzację wiedzy o ZSRR, w okresie po podpisaniu polsko-radzieckiego paktu o nieagresji. Dużą wagę w artykułach przywiązywano do aspektów polityki gospodarczej ZSRR.

W skład Komisji wchodził zapewne jego najbliższy współpracownik, zamieszczający artykuły w czasopiśmie. Moment był szczególny. Polska właśnie podpisała pakt o nieagresji ze Związkiem Radzieckim, którego pełny tekst wraz z odpowiednim komentarzem redakcyjnym zamieścił „Przegląd Wschodni”.

Gorzej przedstawiało się regularne wydawanie tytułu. Pierwszy numer ukazał się z 1 października 1932 r., numer drugi – 1 listopada, a numer trzeci – 10 grudnia (i to wszystko, co zdołano wydać w tym roku). Dwutygodnik okazał się w praktyce miesięcznikiem. Cena pojedynczego numeru wynosiła 2 zł (odpowiednik dzisiejszych 20 zł). W następnym roku było niewiele lepiej, a w pewnym sensie – tragicznie. Wydano wprawdzie, tak jak głoszone w winiecie wydawniczej, po dwa numery w styczniu i marcu, ale tylko po jednym w lutym, kwietniu i maju. W dniu 8 maja, dosłownie w ostatniej chwili, ukazał się numer siódmy, a następnego dnia, 9 maja, zmarł Włodzimierz Wakar w wieku 47 lat, bardzo cierpiący od kilku miesięcy na serce.

Tytuł jednak utrzymał się. Wydawanie „Przeglądu Wschodniego” wznowiono, ale już jako miesięcznika poświęconego „badaniu rzeczywistości sowieckiej oraz stosunków wzajemnych Polski i ZSRR”. W czerwcu 1934 r., w artykule wstępnym, opublikowano wspomnienia o Włodzimierzu Wakarze. Czasopismo w cenie 1 zł za egzemplarz (taniej o połowę, być może dzięki

wpływow z tytułu reklam) tym razem pojawiało się regularnie – raz na miesiąc, ale z małym wyjątkiem w lipcu i sierpniu, kiedy nie z powodu wakacji a trudności finansowych ukazał się tylko jeden numer. Gorzej było w następnym i ostatnim – 1935 r. Pismo wychodziło systematycznie, jednakże zaczęły się cięcia cenzury. Numer lutowy w 1935 r. w całości skonfiskowano, a w sierpniu czasopismo przestało się ukazywać.

Mamy w naszej Bibliotece SGH komplet numerów „Przeglądu Wschodniego” – źródło o wielkiej wartości dla wszystkich interesujących się historią gospodarczą i społeczną, politologią i sowietologią. Czasopismo to zamieszczało mnóstwo artykułów o tematyce gospodarczej związanej z forsowną industrializacją realizowaną w ZSRR (bardzo dużo danych statystycznych), a czasem także opracowania poświęcone literaturze i sztuce radzieckiej. Niestety po śmierci założyciela, Włodzimierza Wakara, periodyk ten przekształcił się w organ sławiący – w sposób apologetyczny – osiągnięcia ustroju i gospodarki radzieckiej.

Z okazji ukończenia budowy kanału łączącego Morze Białe z Morzem Bałtyckim pisano:

„W czerwcu 1933 r. ukończony został kanał, łączący morza Białe i Bałtyckie i mający wielkie znaczenie gospodarcze dla ZSRR. Roboty wykonane były w ciągu 20 miesięcy, a więc bardzo szybko. (...) Budowę kanału wykonano siłami kilkudziesięciu tysięcy ludzi, skazanych za różne przestępstwa wobec kodeksu sowieckiego. Osiedleni byli oni w obozach pracy, skoncentrowanych właśnie na tym terenie. Administrację sprawowała GPU w sile kilkudziesięciu funkcjonariuszy. Dzięki zastosowaniu metody poprawczej, opartej na obowiązku pracy, osiągnięto tu duże społeczno-wychowawcze rezultaty. Zatrudnieni nabywali kwalifikacji fachowych i w wielu wypadkach odznaczyli się rekordowymi wynikami. Po zakończeniu budowy kanału rząd sowiecki zwolnił od odbywania dalszej kariery 12.484 internowanych jako ludzi uznanych tym samym za użytecznych dla socjalistycznego budownictwa oraz złągodził wyroki 60 tysiącom innych. Poza tym nagrodzono orderami szereg inżynierów, techników i robotników spośród internowanych za szkodnictwo (sabotaż), publikując zasługi ich dla sprawy budowy kanału. Celowe i pożyteczne zatrudnienie elementów, uznawanych poprzednio za szkodliwe, przywróciło im pełnię praw obywatelskich. Ciekawy jest nadto dekret rządu, zapewniający dużej liczbie byłych tych przestępców stypendia i udostępniający im jednocześnie studia i techniczne, i ogólne. Z tych wszystkich względów [budowa kanału] posiada nie tylko doniosłość techniczną i gospodarczą, lecz stała się zarazem interesującym wydarzeniem wychowawczym, jednym z tych eksperymentów socjalnych, które zwracają uwagę socjologów świata całego”.

Rzecz w tym, że do dziś dokładnie nie wiadomo, ile tysięcy ludzi zginęło w wyniku niewolniczej pracy przy budowie kanału. Szacunki są różne. Aleksander Solżenicyn (1918–2008) pisał o 250 tys. ofiar, współczesna amerykańska znawczyni historii ZSRR, Anne Applebaum, szacuje, że ich liczba mogła sięgnąć 25 tys., nie licząc robotników zwolnionych z pracy ze względu na choroby i wypadki oraz tych, którzy zmarli wkrótce po zakończeniu budowy.

Na łamach „Przeglądu Wschodniego” w zupełnie bezkrytyczny sposób zachwycano się osiągnięciami demokracji radzieckiej przy okazji kolejnych wyborów do rad, pisząc o autentycznej wolności i braterstwie obywateli ZSRR.

„Przegląd Wschodni” nękała wprawdzie nieco sanacyjna cenzura, ale za to państwowe fabryki uzbrojenia zamieszczały w nim reklamy polskich maszyn do pisania. Tak na marginesie – chyba dobrej jakości. Być może władze II Rzeczypospolitej tolerowały, a nawet dyskretnie wspierały to czasopismo, usiłując podtrzymywać, przynajmniej formalnie, dobre stosunki z ZSRR.

Niestety niewiele, a właściwie nic nie można powiedzieć o następcach Włodzimierza Wakara w „Przeglądzie Wschodnim”. Redaktorem został Eryk Edward Zieliński, a wydawcą – Aleksander Mankiewicz. Z Mankiewiczem zetknął się swego czasu January Grzędziński (1890–1975), niesamowita postać obdarzona wielkim dynamizmem, pilot, w II Rzeczypospolitej zawodowy wojskowy, ale także dziennikarz i redaktor zorientowanego bardzo prodemokratycznie i antyfaszystowskiego pisma „Czarno na Białym” (ukazującego się w latach 1937–1939). Książki Grzędzińskiego posiadamy w Bibliotece SGH, ale „Czarno na Białym” nie ma w naszych zbiorach. A wielka szkoda! 📖

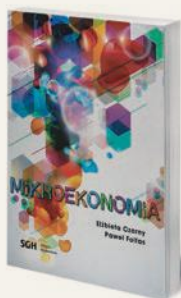
DR PAWEŁ TANIEWSKI, starszy kustosz dyplomowany,
Biblioteka SGH

„Przegląd Wschodni” nękała wprawdzie nieco sanacyjna cenzura, ale za to państwowe fabryki uzbrojenia zamieszczały w nim reklamy polskich maszyn do pisania. Tak na marginesie – chyba dobrej jakości.

NOWOŚCI OFICYNY WYDAWNICZEJ SGH

Mikroekonomia

ELŻBIETA CZARNY, PAWEŁ FOLFAS

Podręcznik przeznaczony do studiowania mikroekonomii na poziomie średnim (*intermediate*), będący rozbudowaną wersją programu nauczania uznawanego w skali międzynarodowej. W warszawskiej Szkole Głównej Handlowej publikacja ta stanowi lekturę obowiązkową w ramach przedmiotu Mikroekonomia II. Fragmenty książki, najbardziej zaawansowane pod względem formalnym i merytorycznym, mogą być wykorzystywane do studiowania zaawansowanej (*advanced*) mikroekonomii. Mogą też wspierać edukację mikroekonomiczną słuchaczy studiów doktoranckich.

Wieloletnie doświadczenie dydaktyczne autorów znajduje wyraz w dostosowaniu treści i formy podręcznika zarówno do uznanych standardów akademickich, jak i potrzeb polskich odbiorców. Inaczej niż podręczniki akademickie stanowiące tłumaczenia z literatury zagranicznej *Mikroekonomia* Elżbiety Czarny i Pawła Folfasa odwołuje się nie tylko do uniwersalnych warunków go-

spodarek rynkowych, lecz również do specyfiki małych otwartych gospodarek, takich jak gospodarka polska. Publikacja zawiera liczne przykłady dotyczące polskiej i międzynarodowej praktyki gospodarczej. Wiele z nich jest rzadkością w podobnych opracowaniach, gdyż odnosi się np. do małych i średnich przedsiębiorstw, dyskryminacji cenowej i płacowej w Polsce oraz – dynamicznie rozwijającej się w czasie pandemii – gospodarki cyfrowej.

Elżbieta Czarny

Techniczno-społeczne uwarunkowania gospodarki cyfrowej

RED. ANDRZEJ KOBYLIŃSKI,
PIOTR FILIPKOWSKI

Informatyka gospodarcza, jako dziedzina badań naukowych, kształcenia akademickiego oraz praktyki gospodarczej, została wyodrębniona z informatyki i jest poświęcona metodyce oraz wykorzystaniu w ekonomii środków i narzędzi techniki komputerowej. Zajmuje się zastosowaniem technologii informacyjnych (IT) w organizacjach, w tym przede wszystkim budową i wdrażaniem systemów informatycznych oraz ich wpływem na funkcjonowanie organizacji i to w skali zarówno makro (całego przedsiębiorstwa), jak i mikro (jego poszczególnych działów, a nawet pojedynczych stanowisk pracy).

Autorzy w 11 rozdziałach monografii (na podstawie swoich wieloletnich doświadczeń praktycznych i badań naukowych) opisują wybrane zjawiska charakterystyczne dla gospodarki cyfrowej, budowy oprogramowania oraz zagadnienia związane ze sztuczną inteligencją. Książka jest adresowana do wszystkich osób, które są zainteresowane wnikliwym, naukowym opisem zjawisk informatyki gospodarczej oraz refleksyjnym spojrzeniem na prowadzone badania. Jest ona źródłem praktycznych

wniosków, aktualnej wiedzy oraz uwag w zakresie stosowania nowych rozwiązań technicznych.

Celem publikacji jest przybliżenie metod współczesnej informatyki, szczególnie przydatnych w praktyce gospodarczej na potrzeby poprawy jakości zarówno nowych, jak i starzejących się systemów.

Autorzy: Piotr Filipkowski, Zbigniew Gontar, Michał Horodelski, Bohdan Jung, Magdalena Kachniewska, Andrzej Kamiński, Andrzej Kobyliński, Dagmara Plata-Alf, Przemysław Polak, Mariusz Rafało, Edward Rokicki, Sylwia Sobolewska, Ryszard Szupiluk.

Andrzej Kobyliński

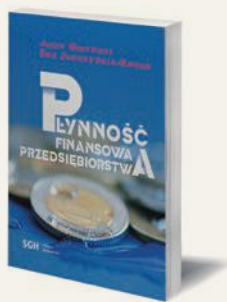

Foreign Direct Investment outflow from Asian countries to EU Member States

RED. PRANA KRISHNA BISWAS,
ROBERT DYGAS

Publikacja jest wynikiem wspólnych wysiłków pracowników akademickich z Indii, Polski, USA, Islandii, Estonii, Japonii, pod kierunkiem naukowym prof. Prana Krishna Biswas (dziekana IMT Ghaziabad, New Delhi) oraz dr. Roberta Dygasa (adiunkta z IGŚ SGH). Książka systematyzuje wiedzę w zakresie omawianego tematu, prezentując niezwykle szczegółową narrację, która obejmuje: rynki walutowe, globalny kryzys finansowy 2008 r., rolę władzy w kanalizowaniu przepływów BIZ oraz historię tych przepływów między regionami w ciągu ostatnich pięciu dekad. Pomimo licznych wydawnictw na temat stosunków gospodarczych UE-Azja wciąż niewiele jest opracowań poświęconych inwestycjom azjatyckim w krajach unijnych, dlatego niniejsza publikacja ma duże znaczenie naukowe i dydaktyczne w ramach studiów azjatyckich, zwłaszcza w wymiarze ekonomicznym.

Robert Dygas

Płynność finansowa przedsiębiorstwa

JACEK GRZYWACZ,

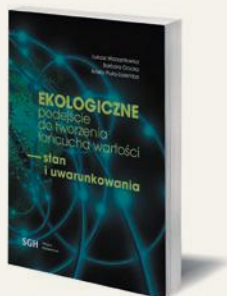
EWA JAGODZIŃSKA-KOMAR

— Książka dotyczy fundamentalnego problemu, bezpośrednio związanego z działalnością przedsiębiorstwa – płynności finansowej, będącej warunkiem bezpieczeństwa finansowego jednostki, bez którego jej istnienie graniczy z fikcją.

W monografii wskazano na podstawowe aspekty płynności, uwzględniające szczególnie te, które w sposób realny wpływają na jej poziom. Mowa jest tu zatem o miernikach subiektywnych, o jakościowym charakterze, jakże często ignorowanym zarówno przez autorów wielu publikacji, jak też same przedsiębiorstwa. W efekcie wysokie wskaźniki finansowe mają w praktyce złudny charakter.

Książka jest przeznaczona dla studentów kierunków ekonomicznych, a także praktyków, w tym przede wszystkim przedsiębiorców.

Jacek Grzywacz, Ewa Jagodzińska-Komar

Ekologiczne podejście do tworzenia łańcucha wartości

— stan i uwarunkowania

ŁUKASZ MARZANTOWICZ,

BARBARA OCICKA,

ANETA PLUTA-ZAREMBA

— Książka traktuje o poziomie wdrożenia (przez polskie przedsiębiorstwa przemysłowe i logistyczne) praktyk ekologicznych z perspektywy klasycznego

ujęcia łańcucha wartości. Autorzy (zespół Katedry Logistyki SGH) zaprezentowali kompleksowe podejście do ekologizacji działalności przedsiębiorstw, określając uwarunkowania zewnętrzne i wewnętrzne wdrożenia tzw. ekopraktyk, oceniając poziom implementacji praktyk środowiskowych w działalności podstawowej i wspomagającej przedsiębiorstw oraz wskazując efekty ekonomiczne i środowiskowe. Analiza przeprowadzonych badań, opartych na kanwie klasycznego łańcucha wartości, pozwoliła autorom w przejrzysty sposób przedstawić obecny stan realizacji ekologicznych postulatów zrównoważonego rozwoju w działalności polskich przedsiębiorstw przemysłowych i logistycznych. W książce zawarto wiele rekomendacji dla polskiego biznesu, co powoduje, że stanowi ona praktyczną wskazówkę w zakresie ekologizacji działalności.

Łukasz Marzantowicz, Barbara Ocicka,

Aneta Pluta-Zaremba

Credit scoring in context of interpretable machine learning. Theory and Practice

RED. DANIEL KASZYŃSKI,

BOGUMIŁ KAMIŃSKI, TOMASZ SZAPIRO

— Ocena zdolności kredytowej, w wyniku trwającej w ostatnich latach rewolucji Big Data, przekształca się od klasycznego modelowania statystycznego do współczesnych metod opartych na złożonych modelach badań operacyjnych – metod *machine learning*. Innowacyjny zestaw narzędzi modelarskich wiąże się również z nowymi wyzwaniami, związanymi z odpowiednimi procedurami budowy, walidacji, monitorowania oraz wdrażania takich modeli i podejść w praktyce. Praktyka gospodarcza i wymogi regulacyjne ostatnich lat wskazują na silne trendy związane z tzw. trustworthy AI – są to rekomendacje i wytyczne dotyczące m.in. sposobów budowy modeli interpretowalnych czy

algorytmicznie niezawodnych.

W książce przedstawiono współczesne metody oceny zdolności kredytowej, zachowujące interpretowalność wyników. Ważnymi zagadnieniami poruszonymi w monografii są kwestie praktycznego wykorzystania takich rozwiązań: od zagadnień czysto procesowych, przez podejścia modelarskie, po sposoby wdrażania. Serdecznie zapraszamy do lektury.

Daniel Kaszyński

Ekonomiczne dylematy zrównoważonego rozwoju. Działalność, restrukturyzacja, finansowanie, upadłość

RED. PAWEŁ DEC

— Przedstawione w monografii teksty są wynikiem prac autorów w ramach badań statutowych pt. przedsiębiorstwo wobec zrównoważonego rozwoju, prowadzonych w Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie w Szkole Głównej Handlowej, zadanie badawcze: Restrukturyzacja i bankructwa przedsiębiorstw a wymogi zrównoważonego rozwoju. Autorzy poszczególnych rozdziałów prezentowali własne, różne ujęcia omawianych tematów, a niektóre z nich będą kontynuowane i poszerzane w kolejnych latach, tym bardziej że negatywne konsekwencje pandemii koronawirusa oddziałują na wiele obszarów życia człowieka i funkcjonowanie przedsiębiorstw. Jej wpływ na przyrodę oraz środowisko będzie oceniany w dłuższej perspektywie, ale już teraz w wielu krajach widać pozytywne aspekty ograniczania działalności niektórych sektorów i gałęzi przemysłu oraz praktycznie wstrzymanie ruchu turystycznego.

Fragment wstępu

OPRACOWAŁA: Elżbieta Jednorowska

Oferta Oficyny Wydawniczej SGH

→ www.wydawnictwo.sgh.waw.pl

DZIEŃ DOBRY W PRACY

W PKO Banku Polskim dbamy o to, aby każdy dzień stażu
był dla Ciebie dobry.

#ZajmijStanowisko i sprawdź oferty na pkobp.pl/kariera

Bank Polski
dzień dobry

30latGPW.pl

Znajdź nas na:

30 lat Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie

Pracujemy dla zdrowia

Nasz zespół tworzą ludzie, którzy naprawdę lubią ze sobą pracować, chcą razem iść do przodu i spełniać się w zwinnej i otwartej organizacji o solidnych fundamentach.

Obszary, w których możesz się rozwijać to m.in.:

- FINANSE
- KSIĘGOWOŚĆ
- ANALITYKA DANYCH
- STRATEGIA
- ZARZĄDZANIE
W OCHRONIE ZDROWIA
- SPRZEDAŻ
- MARKETING
- PR I KOMUNIKACJA
- HR
- ADMINISTRACJA
- IT